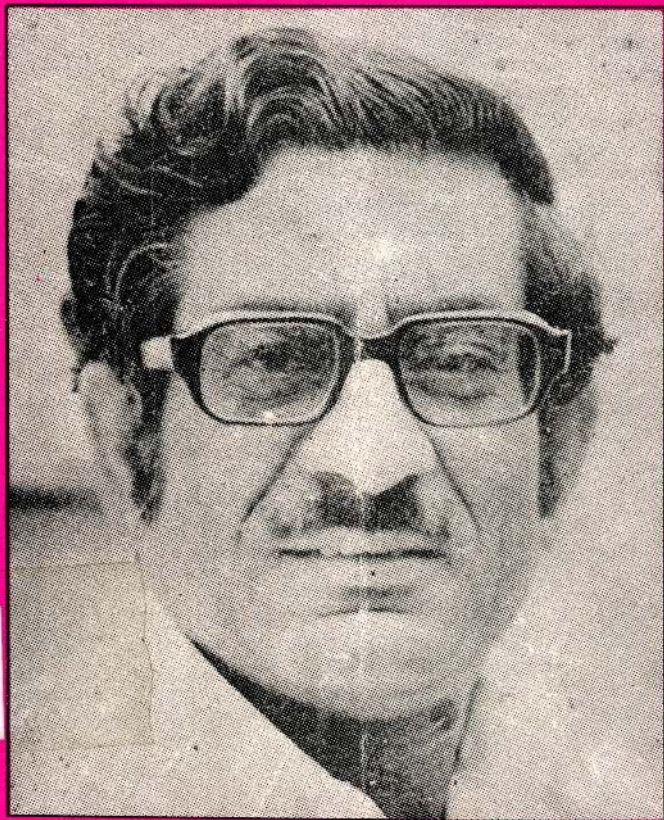

ஸைகலாசபதி

நினைவுகள்

செ. கணேசலிங்கன்

ஓ கலாசபதி நினைவுகள்

செ. கணேசலிங்கன்

535003

வெளியீடு & விற்பனை

குமரன் பப்ளிஷர்ஸ்

3, மெய்கை விநாயகர் தெரு

வழி : குமரன் காலனி 7 வது தெரு

வடபழநி : சென்னை - 600 026.

முதற் பதிப்பு : டிசம்பர் 1999

©

விலை ரூபா : 24/-

Title : **Kailasapathy Ninaivugal**
Subject : *Reminiscence of Kailasapathy, in Tamil*
Author : **Se. Ganesalingan**
No. of Pages : 102
Type : 11 Point
Paper : 11.6 kg Creamwove
Binding : Art Board
Price : Rs.24
Publishers : **Kumaran Publishers**
3, Meigai Vinayagar Street
Vadapalani
Chennai - 600 026

Printed by :

MONARK GRAPHIKS

Chennai - 600 014. Ph: 858 88 13, 481 51 86

Digitized by eGangotri Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

முன்னுரையாக

கைலாசபதியுடன் ஏற்பட்ட என் உறவு பன்முகமானது. இலக்கிய நண்பராக, நேரடியாக அவரிடம் கல்வி கற்காத போதும் ஆசானாக, குடும்ப நண்பராக, அன்னாரின் நூல்களின் பதிப்பீட்டாளராகவெல்லாம் உறவுகள் தொடர்ந்தன. இத்தனை மகிழ்வும் பெருமையும் கொண்ட உறவுடன் துயர் மிக்க கடைசி நாட்களையும் அவருடன் கழிக்க நேர்ந்தது என் வாழ்வில் மறக்க முடியாத துன்பியல் நிகழ்வாகும்.

கைலாசபதி பற்றிய நூல்கள், அன்னார் பற்றிய கட்டுரைத் தொகுதிகள், மதிப்பீடுகள், கலாநிதிப் பட்டத்திற்கான ஆய்வுகள் பல ஏற்கெனவே வெளிவந்துள்ளன.

அவர் மறைந்து 17 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. ஆயினும் என் நினைவில் நிற்பவற்றை எழுதிவிடவேண்டும் என்ற ஆதங்கம் என் நெஞ்சில் நீண்ட காலமாக நிலவி வந்தது. அவற்றில் இன்று வரை எஞ்சி நின்றவற்றையே இந்நூலில் எழுதியுள்ளேன். தவிர்க்க முடியாது ஆங்காங்கே என்னுடைய முயற்சிகள், கருத்துகள் பற்றியும் கூறியுள்ளேன். யாவற்றையும் ஒழுங்குபடுத்தவும் நான் முயலவில்லை.

மேலும் கைலாசபதியின் ஆற்றல் மிக்க படைப்பான 'வீரயுகப் பாடல்கள்' (Heroic Poetry) என்ற ஆங்கில நூலில் கூறப்பட்டவற்றில் என்னைக் கவர்ந்த பகுதிகளையும் இந்நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளேன். பிரதியை பார்த்துதவிய நண்பர் டாக்டர் ந. தெய்வசுந்தரம் அவர்கட்கு என் நன்றி.

சென்னை

5.12.1999

செ. கணேசலிங்கன்

உள்ளடக்கம்

1.	ஆரம்பம்	-	5
2.	நண்பர்கள்	-	11
3.	கட்சியில்	-	13
4.	சிறுசஞ்சிகைகள்	-	16
5.	மதித்த பேராசிரியர்கள்	-	19
6.	யுத்தம் பற்றி	-	23
7.	காதல், கல்யாணம்	-	25
8.	இழிசனர் வழக்கு	-	26
9.	அழகியல் பற்றி	-	28
10.	பாரதி ஒப்பீடு	-	30
11.	தேசிய இனப் பிரச்சினை	-	31
12.	தமிழ் நாட்டில்	-	34
13.	சாத்ரே, அல்தூஸர், மந்லி ரிவியூ	-	36
14.	சமகால வ்ரலாற்று நாவல்கள்	-	42
15.	வசன நடை	-	43
16.	கல்கி	-	45
17.	முரண்பாடு	-	46
18.	பாராட்டுகள்	-	50
19.	பாரதி முரண்பாடு	-	54
20.	தினகரனில்	-	57
21.	சீனப் பயணம்	-	62
22.	பேரரசும் பெருந்தத்துவமும்	-	65
23.	மொழி, இன எழுச்சி	-	67
24.	அறமும் மறமும்	-	69
25.	வாய் மொழி இலக்கியம்	-	74
26.	வாய் ஊடகம்	-	78
27.	புதுக் கவிதை, வசன கவிதை	-	85
28.	யுத்தப் படங்கள், நூல்கள்	-	89
29.	கடைசி நாட்கள்	-	90
	பின்னிணைப்பு		98

கைலாசபதி நினைவுகள்

1. ஆரம்பம்

இலங்கையின் கிழக்குப் பகுதி நகரமான மட்டக்களப்புக்கு அன்று போயிருந்தேன். மட்டக்களப்பு கொழும்பு மாநகரிலிருந்து கிழக்கு நோக்கி 340 கி.மீ. தூரத்தில் உள்ளது. பிரபல புரட்சிக்கவிஞர் சுபத்திரனுக்கு நினைவஞ்சலிக் கூட்டத்திற்கு அழைத்திருந்தனர்.

சுபத்திரன் முற்போக்கு அணி சார்ந்த புரட்சிக் கவிஞர். அவரது கவிதைகள் முற்போக்கு அணியினரின் கூட்டங்களில் எல்லாம் எதிரொலிக்கும். அவர் திடீரென ஒருநாள் தற்கொலை செய்து கொண்டது அதிர்ச்சியாயிருந்தது. ஒருநாளிரவு பதினொரு மணியளவில் மட்டக்களப்பு நண்பர்கள் போன் செய்து சொல்லினர். மரண வீட்டிற்குச் செல்ல முடியவில்லை. பின்னர் நினைவஞ்சலிக் கூட்டத்திற்காகச் சென்றிருந்தேன்.

கூட்டம் முடிந்த பின்னரே அதிர்ச்சியான செய்தி ஒன்று எட்டியது. யாழ் நகரிலிருந்து நினைவஞ்சலிக் கூட்டத்திற்கு வந்திருந்தவர் சொல்லினர்.

‘கைலாசபதி நோயுற்று மனைவியடிருடன் கொழும்புக்குச் சென்றுள்ளார். எத்தகைய நோய் என்று எவரும் கூறவில்லை. யாழ் மருத்துவக் கல்லூரி டாக்டர்களே கொழும்புக்குச் செல்லும்படி ஆலோசனை கூறினார்களாம்’.

அன்றிரவே ரெயில்வண்டி மூலம் கொழும்புக்குப் புறப்பட்டேன். காலையில் சேர்ந்ததும் முதல் வேலையாக கொழும்பு பெரியாஸ் – பத்திரிக்குச் சென்றேன்.

மருத்துவமனையின் கீழே உள்ள நீர் மண்டபத்தில் நிரையாக படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு. பணம் செலுத்தும் பகுதியானதால் தூய்மையாகவே இருந்தது. படுத்திருந்தபடி பார்க்க வந்தவரோடு கைலாசபதி பேசிக் கொண்டிருந்தார். நானும் சென்று சேர்ந்து கொண்டேன். உடல் மட்டும் படர்ந்து வெளிறியிருந்தது.

உடல் நலம் பற்றி எதுவும் நான் விசாரிக்க முயலவில்லை. மட்டக்களப்பிற்குச் சுபத்திரன் நினைவுக் கூட்டத்திற்குச் சென்று வந்த செய்தியை மட்டும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன். இடையில் வேறொருவர் வர விட்டு விட்டேன்.

திரும்பிப் பார்த்த போது கைலாசபதியின் மாமனார் வாயிற் புறத்தில் ஒருவரோடு பேசிக் கொண்டிருந்தார். அவரை நோக்கிச் சென்றேன்.

“டாக்டர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? இங்கே தக்க வைத்தியவசதியில்லாவிடின் இந்தியாவிற்குச் செல்ல ஏற்பாடு செய்யலாமே.” என்னையறியாமலே என் குரலில் சிரத்தையும் அழுத்தமும் தொனித்தது.

‘டாக்டர் இராமச்சந்திரனைக் கேளுங்கள் அவர்தான் எதையும் தீர்மானிக்க வேண்டும்.’

டாக்டர் இராமச்சந்திரன் முடிவை அவர் அறிந்திருந்தார் போலும். அதை வெளிக்காட்டாது சாதாரீயமாக அவர் விடையளித்திருந்தார் என்பதைப் பின்னரேயே ஊகிக்க முடிந்தது. யார் இந்த டாக்டர்? எப்படி அறிவது என்ற வினாவுக்கு விடைதேடியபடி வீட்டுக்கு வந்தேன்.

அமெரிக்க நூலக முதல்வராகப் பணியாற்றிய என் மைத்துனர் தம்பிராசாவைத் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு டாக்டர் இராமச்சந்திரன் பற்றி விசாரித்தேன். அவர் அமெரிக்க தூதரகத்தில் பணிபுரியும் மிஸ் கப்டன் என்ற பாஸிப் பெண்ணுக்குப் பழக்கமானவர். கேட்டுச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.

மைத்துனரின் பதிலுக்காகக் காத்திருந்தேன். அந்தப் பெண்ணிடம் சொல்லிவிட்டதாக மறுநாட்காலை மைத்துனர் கூறினார். மாலை வரை பொறுக்கும்படி சொன்னார்.

மறுநாள் மருத்துவமனையில் கைலாசபதியைப் பார்த்தேன். ஓரளவு சோர்வு, வந்தவர்களுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

மருத்துவமனைக்கு அண்மையாக இருந்த குமாரி ஜெயவார்த்தனாவிடம் சென்றேன். அவர் சென்னையில் அல்லது வேலூரில் மருத்துவத்திற்கு அனுப்புவதற்கு இந்து ராமுடன் தொடர்பு கொண்டதாகச் சொன்னார். டாக்டரின் மருத்துவ அறிக்கையை உடனே அனுப்பும்படியும் பின்னர் உரிய டாக்டர்களைக் கலந்து பேசி ஏற்பாடு செய்வதாகவும் ராம் கூறியிருந்தார் எனச் சொன்னார். மீண்டும் டாக்டர் இராமச்சந்திரனிடமே அறிக்கை பெற வேண்டும்

என எண்ணினேன். மாலையில் மைத்துனர் தம்பிராசாவின் செய்தி வந்தது. அதிர்ச்சியடைந்தேன்.

“லூக்மியா அக்கியூட்கேஸ். (Leukaemia, Acute case) எங்கு சென்றாலும் எதுவும் செய்யமுடியாது” என்றாராம். டாக்டர் செய்தியைப் பரப்ப வேண்டாம் என்றும் அந்தப் பெண் கூறியதாக மைத்துனர் தம்பிராசா சொன்னார்.

சிலநேரம் எதுவும் பேசமுடியாது உட்கார்ந்திருந்தேன்.

பின்னர் ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்தேன். நண்பரின், அறிஞரின் கடைசி காலத்தில் என்னேரம் யாவற்றையும் அவருடனே கழிப்பதாக முடிவு செய்தேன்.

மருத்துவ நிலையத்தில் அதிர்ச்சி தரும் செய்தியை எவரும் அறிந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மாமனார் இடைக்காடர் மட்டும் அறிந்திருந்தார் என்பதை முன்னர் எனக்குக் கூறிய பதிலிலிருந்து ஊகிக்க முடிந்தது.

காலை, நண்பகல், மாலை நண்பர்கள் வந்து பார்த்துச் சென்றனர். கைலாசபதியையே உடல் நலம் விசாரித்தனர்.

“ஏதோ மாற்றுவதாக எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள்”

அவரே நோயின் கொடுரத்தினை அறிந்திருக்கவில்லை என்றே ஊகித்தேன்.

பகற்பொழுதை அவரைக் கவனிப்பதிலேயே கழித்தேன். மனைவியார் பிள்ளைகள், பிற உறவினரும் வீட்டிலிருந்தும் உணவு எடுத்து வந்தனர்.

காலையிலும் நண்பகலும் மாலையிலும் மருத்துவமனையில் கைலாசபதியை எவரும் வந்து பார்த்துச் செல்லலாம். முழுநேரம் தங்குவதற்கு இருவருக்கு மட்டும் அனுமதியுள்ளது.

அது அரசு மருத்துவமனையில் பணம் செலுத்தும் இரண்டாவது வகுப்பு சார்ந்த வார்டு.

கைலாசபதி முதுகுவலியால் கஷ்டப்பட்டார். நாள்தோறும் மோசமடைந்து வந்தது.

அந்த வார்டிலிருந்து தனி ரூமாகத் தங்கக் கூடிய முதல்வகுப்பு அறைக்காக முயன்று கொண்டிருந்தோம். அங்கு குறிப்பிட்டளவு அறைகளே இருந்ததால் காலியாக உடன் எதுவும் கிடைக்கவில்லை.

காலையும் மாலையும் தக்க சிபார்க்களுடனும் பொது மருத்துவமனை நிர்வாகியிடம் முதல்வகுப்பு அறைக்காக முயன்றுகொண்டிருந்தோம்.

மறுநாள் நண்பகல் தனி அறை தருவதாகத் தெரிவித்தனர். உரிய விண்ணப்பம், வைப்புப் பணம் ஆகிய சடங்குகளை முடித்தோம். அந்த முதல்வகுப்பு அறை பிரதான கட்டிடத்தின் மாடியில் இருந்தது.

கீழ்வார்டிலிருந்து மாடிக்கு அழைத்துச் செல்வதே கஷ்டமான பணியாகவும் இருந்தது.

மருத்துவமனை உதவியாளர் இருவரை 'டாலி' யுடன் அழைத்து வந்தேன்.

'ஓப்பரேஷன் சீவ் நீரா' என கைலாசபதி அந்த முதுகுவலித் துன்ப வேளையிலும் சிரிப்பை வரவழைத்துக் கூறினார்.

படுக்கையிலிருந்து தூக்கி உடலை 'டாலி' யில் வைத்தோம். 'டாலி' யைத் தள்ளியபடி அடுத்த கட்டிடத்திற்கு வந்தோம். அங்கிருந்த பொருட்களை மனைவியும் மகளும் எடுத்து வந்தனர்.

'டாலி'யை 'லிப்ட்'இல் ஏற்றி மேலே இரண்டாவது மாடிக்குச் சென்றோம். அங்கிருந்து நகர்த்தி உரிய அறைக்குச் சென்றோம்.

படுக்கை ஏற்கேனவே விரித்து தயார் படுத்தி வைத்திருந்தோம். மென்மையும் பருமனுமான பஞ்சணை மெத்தை ; முன்னிலும் உயரமான கட்டில்; 'டாலி' யிலிருந்து மீண்டும் உடலைத் தூக்கி மெத்தையில் இட்டோம். மெத்தையின் மென்மையால் முதுகு வலி குறைவதை உணர்ந்தார்.

அருகே நின்ற என் கைகளைத் தன் கரங்களால் மூடிப் பிடித்தபடி சொன்னார் :

'தாங்கிய வெரி மச்'

அந்த வார்த்தைகள் என் கண்களில் நீரை நிரப்பின.

நோயாளருக்கு மட்டுமல்ல எவருக்குமே படுக்கும் வேளை கால்களைப் பிடித்துவிடுவது மிகவும் சுகம் தரும் செயலாகும். கைலாசபதியின் கால்புறமாக நிற்கும் வேளை நானே முழங்காலின் கீழே மென்மையாகப் பிடித்துவிடுவதுண்டு.

கைலாசபதி, மனைவியார் சர்வத்திடமும் கூறியிருந்தார் :

“கணைசலிங்கம் நன்கு சுகமாக கால் பிடித்து விடுவார்.”

இரவில் மனைவியார் சர்வமும் பகலில் நானுமாக மருத்துவமனையில் கவனித்து வந்தோம். வேறு எவராவது துணைக்கு வந்து சேர்ந்து விடுவர்.

நண்பகல், மாலையில் வீட்டிலிருந்து உணவு நீராகாரமே வந்துவிடும். பெரும்பாலும் பகலிலும் அவருக்குத் தூக்கம் வந்துவிடும். அவ்வேளைகளில் அரவமின்றி நாற்காலியில் உட்கார்ந்து விடுவேன்.

ஒரே சிந்தனையில் மூழ்குவேன். பல்வேறு எண்ணங்கள். பழைய சம்பவங்கள் யாவும் துன்பியல் சார்ந்தே தோன்றும்.

அவ்வாறு சிந்தனையில் மெய்மறந்திருந்த வேளை தூக்கத்திலிருந்த கைலாசபதி, கண் விழித்து என்னைப் பார்த்துச் சொன்னார் :

“என்ன, சிந்தனையில் இருக்கிறீரா ?”

அவ்வளவு தான் சொல்ல முடியுமே தவிர என்ன சிந்தித்திருந்தேன் என்பதைக் கூறி விட முடியா நிலையிலே மனித இனம் படைக்கப்பட்டது.

2. நண்பர்கள்

கைலாசபதிக்கு ஏராளமான நண்பர்கள் இருந்தனர். கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், கல்லூரி பல்கலைக் கழகத்தில் உடனிருந்து கற்றவர் என விரியும். சிவத்தம்பி பல்கலைக்கழக நண்பர்; முருகையன் கல்லூரி நண்பர். கவிஞர் ; இருவரும் 'கவிதை நயம்' என்ற கட்டுரை நூலை எழுதினர். அந்நூலை நாமே கொழும்பில் வெளியிட்டோம். ஆரம்ப விற்பனைபோக மீதிப் பிரதிகள் 1983 இனக் கலவரத்தின் போது புத்தகக் கடையோடு பிரதிகள் யாவும் எரிந்து விட்டன.

சில்லையூர் செல்வராசன் கவிஞர். வீரகேசரியில் உதவி ஆசிரியராக இருந்த வேளை கைலாசபதியை அப்பத்திரிகையில் கட்டுரைகள் எழுத ஊக்கியவர். இளங்கீரன், அ.ந. கந்தசாமி இருவரும் கைலாசபதி தினகரனில் ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் தொடர்கதை எழுதியவர். அ. முத்துலிங்கம் சிறுகதைகள் எழுதி வந்தவர். மூவர் மேலும் கைலாசபதி நல்ல அபிப்பிராயம் கொண்டிருந்தார். அவர்களது எழுத்துகளை மதித்து வந்தார். அ.ந. கந்தசாமியின் 'மனக் கண்' என்ற நாவல் 'தினகரன்' ஞாயிறு இதழில் தொடர்கதையாக வெளிவந்த வேளை ஆர்வமாகப் பலராலும் படிக்கப்பட்டு வந்தது.

அ.ந. கந்தசாமி கொழும்பு கம்பனித் தெருவில் ஒரு சிறிய ஓட்டலின் மாடி அறையில் வாழ்ந்து வந்தார். ஒரு கால கட்டத்தில் மிகவும் வாய்ப்பாக வாழ்ந்தவர். ஆயினும் இறுதிக்காலம் மிகவும் கஷ்டப்பட்டார். பலவித நோய்கள், பெற்று வந்த பென்ஷன் தொகை மருந்துக்கே போதாது. இறுதிக் காலத்தில் நோய் வாய்ப்பட்ட வேளை கொழும்பு பெரியாஸ்பத்திரியில் அவரைச் சேர்த்து நானும் வேறு சில நண்பர்களும் கவனித்து வந்தோம். எல்லா எழுத்தாளரும் ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்து பார்த்துச் சென்றனர். கைலாசபதி மட்டும் தன்னை ஆஸ்பத்திரியில் வந்து பார்க்காததைக் கந்தசாமி என்னிடம் குறைப்பட்டார். வெளியூர் சென்றிருக்கலாம் என்றேன். ஒரு மாலையில் பார்த்தபின் காலையில் சென்றபோது இறந்து விட்டார். மதச் சடங்குகளின்றி கணத்தை மயானத்தில் எரியூட்டினோம். கைலாசபதியும் முன்னின்று உதவினார். அ.ந. கந்தசாமி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இருந்தவர். பின்னர் நடந்த நினைவுக் கூட்டங்களில் கைலாசபதி பங்கு பற்றினார். ஒப்பியல் இலக்கியம் என்ற நூலை அ.ந. கந்தசாமிக்கு சமர்ப்பணம் செய்தார். "பல்லாண்டுகளாக எனது

இலக்கிய முயற்சிகளை நேர்மையுடன் விமர்சித்து ஊக்கம் கொடுத்து வந்தவரும் ஈழத்து எழுத்தாளரின் முன்னோடிகளில் ஒருவரும்.... பல துறை வல்லுனரும்” எனக் குறிப்பிட்டு நினைவு கூர்ந்தார்.

டொமினிக் ஜீவாவையும் நன்கு மதித்துப் பழகினார். ‘மல்லிகை’ யில் பல கட்டுரைகளைக் கைலாசபதி எழுதினார்.

எஸ். பொன்னுத்துரை தன் எழுத்துகளைக் கைலாசபதி பாராட்டவில்லை, கம்யூனிஸ்டு எழுத்தாளர்களையே பாராட்டினார் என்று குறைப்பட்டது மட்டுமல்ல, இன்றுவரை பகைமை பாராட்டி வருகிறார். ‘மகாகவி’ என்ற கவிஞர் ருத்திர மூர்த்தியின் கவிதைகள் பற்றி கைலாசபதி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை என்ற குறைபாடும் உண்டு. எஸ்.பொ. முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுக்கு எதிராகத் தன்னை நற்போக்கு எழுத்தாளர் என்று புதிய பெயரிட்டார்.

இடது சாரி அரசியல் சார்ந்த நண்பர்கள் கைலாசபதிக்கு ஏராளமாக இருந்தனர். தமிழரிடை மட்டுமல்ல சிங்களவரிடையேயும் மிகப் பலர்.

மாணவர்கள், சக ஆசிரியர் ஏராளமாக இருந்தனர். அவர்களது பெயர்களை எல்லாம் இங்கு குறிப்பிட முடியவில்லை. நினைவில் வந்தவரையே கூறியுள்ளேன்.

3. கட்சியில்

கைலாசபதி 1962ல் சீனக் கம்யூனிஸ்ட்டு கட்சி சோவியத் அணியிலிருந்து பிரிந்த பின்னர் தோழர் சண்முகதாசனின் பீக்கிங் பிரிவிலேயே அனுதாபியாக இருந்தார். நானும் அதே கிளையினிலே

சேர்ந்திருந்தேன். கட்சி அங்கத்தவராக இல்லாது அனுதாபியாகவே இருந்தேன். கைலாசபதி கட்சி அங்கத்தவராக சேர்ந்திருந்ததைப் பின்னரேயே அறிந்தேன். இதை செந்திவேல் அவர்களும் தமது நூலில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

வெறும் சித்தாந்தம் பேசுவது மட்டுமல்ல நடைமுறையில் இயக்கத்தில் ஈடுபடவேண்டும், அப்பொழுதே கம்யூனிஸ்டாக உங்களைக் கூறிக்கொள்ள முடியும் என அல்தூஸர் போன்ற மார்க்சிய அறிஞர்களே கூறியது மட்டுமல்ல அவரும் பிரென்சு கம்யூனிஸ்டு கட்சியில் அங்கத்தவராகச் சேர்ந்திருந்தார். கைலாசபதியும் அதே கோட்பாட்டை விட்டுவிடவில்லை என்றே கூற வேண்டும்.

தேசிய இலக்கியம் என்பது என்ன என்பதற்குக் கைலாசபதி ஐந்து குணங்களை முன்வைத்து வரைவிலக்கணம் வகுத்தார். சமுதாய நோக்கு, ஜனநாயக நாட்டம், மனிதாபிமானம், சுதேசிய விருப்பு, விதேசிய எதிர்ப்பு என்பவையாகும்.

அத்துடன் கம்யூனிஸ்டு கட்சி மூன்று சுலோகங்களை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் எனவும் அவ்வேளை கூறினார். ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, முதலாளித்துவ எதிர்ப்பு, நிலப்புரடித்துவ எதிர்ப்பு (இக்குரல்கள் இன்று இலங்கை, இந்தியாவில் மங்கியது விந்தையே)

என் 'செவ்வானம்' நாவலில் தேசிய முதலாளித்துவத்தை நான் ஆதரிப்பதான விமர்சனம் சிலரால் முன் வைக்கப்பட்டிருந்தது. அதைக் கைலாசபதியிடம் கூறியபோது சீனாவிலும் இப்பிரச்சனை ஏற்பட்டது பற்றிச் சொன்னார். ஏகாதிபத்திய அந்நிய மூலதனங்களை

எதிர்ப்பதற்காக ஒரு காலகட்டத்தில் தேசிய முதலாளிகளை ஆதரித்தே தீர வேண்டும் என்றும் அவ்வேளை விளக்கினார்.

மார்க்சியத்தை இலக்கிய விமர்சனத்திற்கும் கைலாசபதி கைக் கொண்டார். அதுவே அவரது தனிச் சிறப்புமாகும்.

மார்க்சிய சித்தாந்தத்தின் சாரமாகக் கூறப்படுவதை அனைவரும் அறிவர் :

“உலகத்திற்கு மற்றைய சித்தாந்திகள் போல விளக்கம் கூறுவதல்ல. உலகை மாற்றியமைக்கும் சித்தாந்தம்.”

இதே கோட்பாட்டைக் கைலாசபதி இலக்கிய விமர்சனத்திற்கும் சூட்டி புதிய விளக்கம் தந்தார் :

“இலக்கிய விமர்சனம் என்பது சமூகத்திற்கு விளக்கம் கூறுவதல்ல. சமூகத்தை மாற்றி அமைப்பதான விளக்கத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.”

கைலாசபதி பல காரணங்களால் பல்வேறு புனைபெயர்களைத் தனக்கு சூட்டிக் கொண்டு எழுதிய காலமுமிருந்தது. அம்பலத்தான், அபேதன், உதயன், ஜனமகன், அம்பலத்தாடி ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

வியத்நாம் யுத்தம் நடைபெற்ற வேளை அடிக்கடி சந்தித்து யுத்தம் பற்றிப் பேசிவந்தோம். அவரும் பல்வேறு பத்திரிகைகளில் மறைமுகமாக யுத்தம் பற்றி எழுதி வந்தார். ஒரு தடவை அவர் விளக்கிய மற்றொரு கருத்து இன்னும் நினைவில் நிற்கிறது.

யுத்தம் மிக லாபமான தொழில் எனவே முதலாளிகள் கருதுவர். அமெரிக்க ஆளும் வர்க்கத்தில் முதன்மை பெற்றவர் இராணுவ தளவாட உற்பத்தியாளரே என்பார்.

ஏகாதிபத்தியம் என்பது முதலாளித்துவத்தின் உச்சக்கட்டம் என்பது மட்டுமல்ல வன்முறை வடிவத்தின் உச்சக்கட்டமுமாகும்.

4. சிறு சஞ்சிகைகள்

கைலாசபதி பிரபல வணிக இழக்களுக்கு என்றும் எதுவும் எழுதியதில்லை. ஆயிரம் பிரதிகள் அச்சிடும் சாதாரண சஞ்சிகைகளுக்கெல்லாம் அவர்கள் வேண்டிய வேளை கட்டுரைகள் எழுதினார். அவற்றில் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்: முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் நடத்திய புதுமை இலக்கியம், இளங்கீரன் சிலகாலம் வெளியிட்ட மரகதம், இடது சாரிகளால் இடையிடை ஆர்வத்தோடு நடத்தி விடப்பட்ட வசந்தம், தாயகம், சமர், டொமினிக் ஜீவாவின் மல்லிகை ஆகியவற்றைக் கூறலாம்.

இவை தவிர இளம் எழுத்தாளர் நூல்களுக்கு முன்னுரை, அறிமுகம் கேட்டவர்களுக்கெல்லாம் எழுதி உதவினார். நூல்களின் உள்ளடக்கத்தில் முரண்பட்டபோதும் அவரவர் எழுத்தை முற்றாகக் கண்டிக்காது எழுதினார். அத்தகைய இடர் ஏற்பட்டபோது நூலின் உள்ளடக்கத்தை விட்டுவிட்டு தான் கூற விரும்பும் கருத்துகளை எழுதிவிடுவார்.

முன்னுரை எழுத ஒப்புக் கொண்ட முக்கியமானவர்களின் கருத்துகளுக்கு ஓரளவு ஒட்டியும் எழுதினார். புதுக்கவிதை, வசனகவிதை என்பவற்றை இலக்கியத் தரத்தில் எடுத்துக்

கொள்வதில் கைலாசபதி தயக்கம் காட்டி வந்தார். ஆயினும் தமிழகத்திலிருந்து ஈரோடு தமிழன்பன் தன் 'தோணி வருகிறது' என்ற புதுக் கவிதை நூலுக்கு முன்னுரை எழுதும்படி வேண்டிய போது அக்கவிதை நூலைக் கைலாசபதியால் ஒதுக்கி விட முடியவில்லை. தமிழன்பன் தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருந்து புதுக் கவிதை எழுதும் போதும் தவிர்க்க முடியாது ஓசைநயம் இருப்பதையும் கருத்துகள் புதுமையாக விளங்குவதையும் கண்டு தன் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டார்.

“தமிழன்பன் கவிதைகள் இயற்கையாக அமைந்து இதயத்தைத் தொடுவதற்குக் காரணம் பழமையும் புதுமையும் பகைமையின்றிக் கலந்திருப்பதேயாகும். இன்னுமொன்று சில கவிதைகளிலே இலேசான இசைப் பண்பு இடையிடையே தலை காட்டுவதையும் காணலாம். இன்னுஞ் சிலவற்றில் கிராமியக் கவிகளின் சாயலும் படிந்துள்ளது.... சில பாரதியின் சிந்துகள் சிலவற்றை நினைவூட்டும். ஓசையமைப்பைக் கொண்டன.... புதுக் கவிதை என்ற பிரயோகத்தை கைவிட்டு கவிதை என்றே தமிழன்பனது படைப்பை விவரிக்கலாம்.” (புதுக்கவிதை, வசன கவிதை எண் 27 கட்டுரையையும் பார்க்க)

கைலாசபதி இந்திய பிரபல தமிழ் எழுத்தாளர்களுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தார். சிதம்பர ரகுநாதன் மேல் நல் மதிப்பு வைத்திருந்தார். அடுத்து வானமாமலை, அன்னாரது ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை நுணுகிக் கற்று வந்தார். க.நா. சுப்பிரமணியம், வெங்கட சாமிநாதன் கண்டனத்துக் குள்ளாயினர். புதுமைப்பித்தனை இயற்பண்புவாதக் கோட்பாட்டுள்ளேயே கண்டார். ஜெயகாந்தன், வல்லிக் கண்ணன், அழகிரிசாமி மேல் மதிப்புக் கொண்டிருந்தார். அழகிரிசாமி மலேசியாவிலிருந்து

வந்த வேளை எங்கள் வீட்டில் தங்கியிருந்தார். கைலாசபதி வந்து கண்டு பேசினார். அழகிரிசாமியை ஒரு கூட்டத்திலும் பேச வைத்தோம்.

கைலாசபதி யாழ் பல்கலைக்கழக உபவேந்தராக இருந்த வேளை அசோகமித்திரனை அங்கு நடைபெற்ற தமிழ் நாவல்கள் பற்றிய கருத்தாங்கத்திற்கு அழைத்திருந்தார். அவ்வேளை நான் இந்தியாவில் இருந்தேன். பின்னர் கைலாசபதியையும் அசோகமித்திரனையும் கண்டபோது 'நீரல்லவா நாவல் கருத்தாங்கிற்கு வந்திருக்க வேண்டும். அரிய சந்தர்ப்பத்தைக் கைவிட்டு விட்டீர்,' எனக் கூறினார். என் நாவல்கள் பற்றியே ஆய்வுகள், பாராட்டுகள் இருந்தன என்பதே அவர்களது பேச்சின் தொனிப்பாயிருந்தது.

கைலாசபதி ஆங்காங்கே தேவையை ஒட்டி பல்வேறு புனைபெயர்களில் மறைந்திருந்தும் எழுதினார் என்றேன். அம்மாற்றுப் பெயர்களை நன்கு அறிந்திருந்தவர்கள் ஆர்வமுடன் படித்து வந்தனர்.' அம்பலத்தான்' என்ற மறுபெயர் கைலாசபதியை வெளிப்படையாகக் காட்டிக் கொடுத்தது.

கலை இலக்கியம் பற்றிய விவாதங்கள் தொடர்ந்து நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பதற்குக் கைலாசபதி கூறிய ஆழ்ந்த கருத்து மறக்கமுடியாதது.

'காலத்துக்குக் கட்டுப்பட்டும் காலத்தைக் கடந்தும் இயங்கும் இரு பண்புகள் கலை இலக்கியத்திற்கு இருப்பதனாலேயே அவை பற்றிக் காலந்தோறும் வாதப் பிரதிவாதங்கள் நிகழ்கின்றன.'

கைலாசபதியின் திறமையை, சிறப்பைச் சுருக்கமாக மதிப்பீடு செய்து குறிப்பிட்ட செந்திவேலின் இக்கூற்று என் மனதைத் தொட்டதும் குறிப்பிடக் கூடியது :

‘பழந்தமிழ் இலக்கியத்தினதும் மேலைத் தேச இலக்கியத்தினதும் நவீன வளர்ச்சிகளையும் அவற்றின் போக்குகளையும் மிக நெருக்கமாகக் கைலாசபதி அணுகினார்.’

5. மதித்த பேராசிரியர்கள்

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் 1936 முதல் 1965 வரை தமிழ்த்துறைத் தலைவராக இருந்த பேராசிரியர் க. கணபதிப் பிள்ளையிடமே அப் பல்கலைக் கழகத்தில் கைலாசபதி தமிழ் கற்றார். அப்பேராசிரியர் மேல் நல்ல மதிப்பும் கொண்டிருந்தார். கொழும்பு ரோயல் கல்லூரியில் கற்றவேளை தமிழ் கற்பித்த லஷ்மண ஐயர் மேலும் மதிப்பும் மரியாதையும் கொண்டவர்.

பேராசிரியர் கணபதிப் பிள்ளை அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் 1932ல் வித்துவான் பட்டம் பெற்றவர். இலண்டன் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் கல்வெட்டுகள் பற்றி ஆராய்ந்து அங்கு கலா நிதிப்பட்டம் பெற்றவர்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு சார்பாக வையாபுரிப் பிள்ளையின் கருத்துகளைக் கொண்டிருந்தார். தமிழ்நாட்டவர் வையாபுரிப் பிள்ளையை ஒதுக்கி வைத்திருந்த வேளை இலங்கையில் அன்னாரின் ஆராய்ச்சி முடிவுகளை முதன்மையாகக் கொண்டிருந்தார். பல்கலைக் கழக விரிவுரையாளராகச் சேர்ந்த செல்வநாயகம் அவர்களும் அக்கோட்பாடுகளை ஏற்று ‘தமிழ் இலக்கிய வரலாறு’ என்ற நூலையும் எழுதினார். அது இன்றும் இலங்கையில் கல்லூரிப் பாடப் புத்தகமாகவும் உள்ளது.

கைலாசபதி தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில், சிறப்பாகக் காலகட்ட ஆய்வில் பேராசிரியர் போலவே வையாபுரிப் பிள்ளையையே

பின்பற்றினார். கலாநிதி கா. சிவத்தம்பியும் அவ்வாறே தொடர்ந்தார். இதனாலும் இலங்கையில் தமிழ் இலக்கியத்தின் காலகட்ட ஆய்வில் 'இவர்களின்' கோட்பாடுகள் நிலைபெற்றன.

பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் தொல் பொருளியலிலும் தமிழிலக்கியத்திலும் சிறப்புற்றிருந்த வேளை படைப் பாற்றல் மிக்கவராகவும் விளங்கினார். செய்யுள், நாவல் உட்பட பல்கலைக் கழகத்தில் நாடகங்கள் எழுதி நெறிப்படுத்தினார். கைலாசபதியும் அந்நாடகங்களில் நடித்தார். கொழும்பில் 1956ல் அரங்கேறிய 'துரோகிகள்' என்ற நாடகத்தைப் பார்த்து விமர்சனம் எழுதும்படி 'சுதந்திரன்' வார இதழின் அந்நாள் ஆசிரியர் 'எஸ்.டி. சிவநாயகம்' என்னைப் பணித்திருந்தார். அவ்வேளை, 'பிரேம்ஜி' ஞானசுந்தரம் உதவி ஆசிரியராக சுதந்திரன் வார இதழில் பணியாற்றி வந்தார். அவரே பின்னர் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் செயலாளராக நீண்ட காலம் உழைத்தவர். இடதுசாரி கொள்கை கொண்டவர்.

பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையின் நாடகம் தமிழர் - சிங்கள இனப் பகையை வளர்ப்பதாக இருந்தது. அதனால் கண்டித்தே விமர்சனம் எழுதினேன். கைலாசபதி அந்நாடகத்தில் பேராசிரியர் வேண்டியபடி நடித்தபோதும் அந்நாடகத்தின் உட்பொருளை அவ்வேளை ஆதரித்திருக்க மாட்டார். என் கண்டிப்பான விமர்சனம் பற்றி கைலாசபதி என்றும் எதுவும் என்னுடன் பேசியது மில்லை. 'பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும்' என்ற நூலை முதன் முதலாகச் சென்னையில் வெளியிட்டேன். அந்நூலுக்குக் கையுறை என கைலாசபதிக்கு எழுதி 'வழிவழிவரும் கீழைத்தேயக் கல்வியையும் மேலைநாட்டு ஆராய்ச்சிகளையும் பிணைத்து அமைதி கண்டு விளங்கிய ஆசான்' எனக் குறிப்பிட்டார்.

‘திறந்த கல்லறை’ என்ற வானொலி நாடகம் ஒன்றையும் எழுதி கைலாசபதியும் அந்நாடகத்தில் நடித்திருநார்.

பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் அவர்களிடமும் கைலாசபதி பல் கலைக் கழகத்தில் பயின்றார். அவர்மேலும் நன்மதிப்பு வைத்திருந்தார். ஆயினும் பின்னர் யாழ் பல்கலைக் கழக உபவேந்தர் பதவிக்கு கைலாசபதி விண்ணப்பித்ததை வித்தியானந்தன் விரும்பவில்லை. தான் விண்ணப்பித்திருப்பதைத் தெரிந்தும் தனக்குப் போட்டியாக கைலாசபதி முயன்றார் என்பதே குறை. கைலாசபதி உபவேந்தர் பதவி பெற்று அவரின் பதவிக் கால எல்லை முடிந்ததோடு அரசும் மாறியது. வித்தியானந்தன் அப்பொறுப்பைப் பெற்றார். அவரின் கீழ் கைலாசபதி தமிழ்த் துறையில் பணியாற்ற நேர்ந்தது. அக்காலகட்டம் கசப்பான அனுபவமானது. அது கைலாசபதியின் இறுதிக் காலத்திலும் அவரது மனைவியால் மறக்கப்படவில்லை.

வாய்மொழியாக அன்றி தமிழில் சங்க இலக்கியம் எழுத்து மூலமே வளர்ந்து வந்தது என்பதும் பேராசிரியர் வித்தியானந்தனின் கூற்றாகும். கைலாசபதியின் ‘வீரயுகப் பாடல்கள்’ ஆய்வு முற்றும் எதிரான கருத்தாகும்.

பேராசிரியர் கணபதிப் பிள்ளையின் ‘துரோகிகள்’ என்ற நாடகம் பற்றி 1997ல் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி பின்வருமாறு கூறினார்.

“பேராசிரியரின் அரசியல் நாடகங்களுள் ‘துரோகிகள்’ மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். 1956ல் எழுதப்பெற்று நடிக்கப்பட்ட இந்த நாடகம் 20 வருடங்களின் பின்னர் மேற்கிளம்புகின்ற இளைஞர் தீவிர வாதத்தை முன்கூட்டியே உய்த்துணர்ந்த ஒரு நிலையினைக் காட்டுகிறது.... இந்த நாடகம் புலி நாடு என்ற நாட்டின் பகுதிக்கும்

மந்தைநாடு என்ற நாட்டுக்கும் நடந்த போராட்டமாகவே சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.”

பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை யாழ்ப்பாண மண், பேச்சு வழக்கில் பெருமைப் படுபவர். நாடகங்களை அதே பேச்சுத் தமிழிலேயே எழுதி அரங்கேற்றினார்.

கைலாசபதி பர்மிங்காம் பல்கலைக் கழகத்திற்கு ‘தமிழ் வீரயுகப் பாடல்கள்’ பற்றிய ஆய்வுக்குச் சென்ற காலகட்டத்திலும் மூன்று ஆண்டுகளில் ஆய்வு முடித்து திரும்பிய வேளையிலும் அவரது அறிவின் முதிர்ச்சியை பேச்சாடல், எழுத்து மூலம் கண்டேன். மற்றும் ஒரு நண்பரும் அங்கு கற்று வந்திருந்தார். அவரில் பெரிய மாற்றத்தை என்னால் காணமுடியவில்லை. இதைப் பற்றி கைலாசபதியிடம் ஒரு தடவை கூறினேன். ஜார்ஜ் தாம்சன் பற்றி கைலாசபதி கூறிய குறிப்பொன்று நினைவில் வருகிறது :

“மாணவர்கள் ஆர்வமெடுத்தால் அவரும் கவனம் எடுத்து முடிந்தவரை உதவுவார். அல்லது அவரவராகக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியதுதான். பலர் பட்டம் பெறுவதற்காகவே செல்வார்கள். அவரும் கவலையின்றி பட்டம் பெற உதவிடுவார்.”

தாம்ஸனின் Marx To Mao வெளிவந்த வேளை ஒரு நண்பருக்காக முக்கிய பகுதிகளைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்திருந்தேன். அவ்வேளை கைலாசபதி ஆய்வு முடித்து கொழும்புக்கு வந்துவிட்டார். நூல் வெளிவந்த செய்தியைக் கூறினேன். அவர் சிரித்தபடி சொன்னார் :

“நான் பர்மிங்காமில் இருந்த வேளை கிழவன் இரவு பகலாக மார்க்சின் தொகுதிகளையெல்லாம் புரட்டிக் கொண்டிருந்தார். நூல் வெளிவந்தது மகிழ்ச்சிதான்.”

ஜார்ஜ் தாம்சன் கிரேக்கர், மார்க்சிய கோட்பாட்டில் ஊறியவர். கிரேக்க வீர யுகப் பாடல்கள் பற்றி நன்கு கற்றவர். அதனாலேயே கைலாசபதியும் தமது ஆராய்ச்சிக்காக பர்மிங்காமைத் தேர்ந்தெடுத்தார். மற்றும் கிரேக்க காவியங்களும் வாய்மொழி இலக்கியங்களாகவே பேணப்பட்டு வந்தன. தமிழ் வீரயுகம் எனக் கூறப்படும் சங்கப் பாடல்கள் (சான்றோர் பாடல்கள்) அவ்வாறே வாய்மொழியாகவே தொடர்ந்து காப்பாற்றப்பட்டு வந்துள்ளன. (விரிவாக மற்றொரு பகுதியில் பார்க்க)

6. யுத்தம் பற்றி

பாட்டாளிகளின் புரட்சி தவிர பிற யுத்தங்களைக் கைலாசபதி எதிர்த்து வந்தார். கலை, இலக்கியத்திலும் யுத்தங்களுக்குப் புகழாரம் தீட்டுவதை அவர் விரும்பியதில்லை. சொக்கன் கவிதைநூல் ஒன்றை கைலாசபதி விமர்சிக்கும்போது நூல்பூராவும் யுத்தங்களைப் புனிதப்படுத்துவதாகக் கண்டித்தார். இத்தனைக்கும் சொக்கன் அவரது நண்பரே. ஓரிடத்திலாவது 'யுத்தத்தைக் கண்டிப்பதாக ஒரு வரியாவது வரவில்லை' எனக் கைலாசபதி குறிப்பிட்டார்.

வியத்தநாம் யுத்தம் நடந்து கொண்டிருந்த வேளை கைலாசபதி தினகரன் பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்தார். அவ்வேளை அடிக்கடி தினகரன் வெளிவரும் ஏரிக்கரையிலும் அவரைக் கண்டு பேசி வந்தேன். ஒரு தடவை யுத்தத்தின்போது அமெரிக்க விமானங்கள் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டது பற்றியும் விமானிகள் உட்பட இராணுவத்தினர் பலர் இறந்தது பற்றியும் பேசிக் கொண்டிருந்தேன்.

“அமெரிக்கரில் இத்தனை இராணுவத்தினர் கொல்லப் படுவதோடு விமான இழப்புகளும் ஏற்படுகிறதே. அமெரிக்க மக்கள் கவலைப்படுவதில்லையா” என்று கேட்டேன்.

கைலாசபதியின் பதில் எதிர்மாறாக இருந்தது. இன்னும் அப்பதிலை அடிக்கடி நினைத்துக் கொள்வேன்; அமெரிக்க இராணுவத் தளவாட உற்பத்தியாளரின் அரசியல் பலத்தையும் என்னால் அளவிட முடிந்தது.

ஒரு போர் விமானம் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டதும் அமெரிக்க விமான உற்பத்தித் துறையில் உள்ளவர் மகிழ்ச்சியடைவர். விமானியரோ இராணுவத்தினரோ கொல்லப்படுவதைப் பற்றிக் கவலைப்படமாட்டார். அது அரசாங்கத்தின் பணி. சுட்டுவீழ்த்தப்படும் விமானத்திற்கு ஈடாக மற்றோர் விமானத்திற்கு வழங்கல் ஆணை கிடைக்கும். விமான உற்பத்தியாளர், வெடிகுண்டு தயாரிக்கும் கம்பனிகள் புதிய ஆர்டரைப் பெற முயல்வர். அமெரிக்க ஆளும் வர்க்கம் இரண்டு வகை உற்பத்தியாளரிடை பிரிந்துள்ளது. ஒரு துறை நுகர்ப்பண்ட உற்பத்தியாளர். மற்றது இராணுவத் தளவாட உற்பத்தியாளர். இவ்விரு பிரிவினரிடையேயும் அரசு சமநிலை பெற்றிருக்க வேண்டும். தேர்தலில் வென்றுவரும் ஜனாதிபதிக்கு இது ஓர் பிரச்சனையே. நுகர் பொருள் உற்பத்தி சார்ந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படும் ஜனாதிபதியும் எங்காவது யுத்தத்திற்கு தூபமிட்டு இராணுவ தளவாட உற்பத்தியாளருக்கும் பொருளாதார வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தித் தருவர். அல்லது அவர் அரசியலிலிருந்து தூக்கி எறியப்படுவர்.

முதலாளித்துவத்தின் உச்சக்கட்டமே ஏகாதிபத்தியம் என லெனின் கூறினார். முதலாளித்துவம் வன்முறையின் வடிவம் எனின் வன்முறையின் உச்சக்கட்டம் ஏகாதிபத்தியம் என்ற வடிவமாகும். கிளின்டன் கூட தனது ஆட்சிக் காலத்தில் உலகின் போலிஸ்காரனாக எத்தனை யுத்தங்களை நடத்தினான். அவற்றின் வெற்றிதோல்வியல்ல முக்கியம். இராணுவ உற்பத்தியாளருக்கு

இலாபமுழைக்க அரசு உதவி செய்தலே முக்கியமாகும். இராணுவத்தில் கூலிப்படையினர் கொல்லப்படுவதைப் பற்றி அவர்கள் கவலைப்படுவதில்லை. முதலாளித்துவம், ஏகாதிபத்தியம் அத்தகைய குரூர சமூக அமைப்புகளாகும். இத்தகைய புது விளக்கத்தையும் கைலாசபதி கூறியவற்றை வைத்தே எண்ணிப் பார்க்க முடிந்தது.

7. காதல், கலியாணம்

‘ஏதோ மாமன் மகள் என்றதும் எம்மை அறியாமல் ஒரு வித கவர்ச்சி ஏற்பட்டு விடுகிறது, விந்தையே’ என ஒரு தடவை அவரது மோறில் மைனர் காரில் பேராதனை வளாகத்தில் சுற்றும்வேளை கைலாசபதி கூறியது நினைவில் வருகிறது. பல்கலைக் கழகத்தில் கற்கும் வேளை மாணவியர் எவர்மேலாவது கைலாசபதியும் கண்வைத்திருக்கலாம். அது தோல்வியாயும் முடிந்திருக்கலாம். சொந்த மாமன் மகள் சர்வமங்களத்தையே பர்மிங்காமில் கற்கும் வேளை கைலாசபதி திருமணம் செய்து கொண்டார். முறைப் பெண்ணான போதும் தந்தையார் அவரது திருமணத்தை முற்றாக ஆதரிக்கவில்லை. திருமணம் ஆடம்பரமின்றி எளிமையாக நடந்ததாகப் பின்னர் அறிந்தேன். அவ்வேளை மாமனார் இடைக்காடர் சூடானில் ஐ.நா.சபை சார்ந்து பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார். மனைவியார் சர்வமங்களத்தை பாவாடை சட்டையுடன் முன்னர் பார்த்த நினைவும் இன்னும் மனதில் இருக்கிறது.

கைலாசபதியைப் பார்ப்பதற்காக வெள்ளவத்தை 42 ம் ஒழுங்கை வீட்டுக்குச் செல்லும் வேளை, கைலாசபதி தங்கியிருந்த பின்புற அறையில் இல்லாவிடின் சர்வமே ஓடிவந்து ‘மாமா வெளியே போய்விட்டார்’ என விபரம் கூறுவார்.

பின்னர் திருமணம் முடிந்த பின்னர் தம்பதிகளாக அதே வீட்டில் முன்புற வீட்டில் வாழும்போதும் பெரும்பாலும் இரவு எட்டு, எட்டரை வரையில் சென்று கைலாசபதியுடன் உரையாடிக் கொண்டிருப்பேன். மூத்தபெண் கமங்களா பிறந்து தவழும் வேளை, ஹாலில் கழிவு, சிறுநீர் கழித்தாலும் உடனே சென்று அழுக்கைத் துடைத்து எடுத்துவிட்டு வந்து பேச்சாடலைத் தொடர்வார்.

மதச் சடங்கு முறைகளற்ற என் திருமணம் கொழும்புமா நகரில் நடந்தபோது கைலாசபதியும் வந்திருந்தார். அவர் அங்கு பேசும் போது கூறியதும் நினைவில் வருகிறது.

‘கணேசலிங்கத்தை மாணவராக, அரசுப் பணியினராக, எழுத்தாளராகவெல்லாம் பார்த்தோம். இன்று மணமகனாகப் பார்க்கிறோம்’ என்றார்.

காதலை மென்மையானதும் போலியான பொய்மையாகவும் ஈர்த்துச் சொல்லக் கூடிய உணர்வாகவே கைலாசபதி கருதியிருந்தார் எனக் கூற முடியும். காதல் சில வேளைகளில் அர்த்தமற்ற செயல்கள், எண்ணங்களுக்கும் தூண்டக் கூடியது. பெரும்பாலோர் காதல் உணர்வில் தோல்வியடையலாம். அதில் ஒரு வாய்ப்பும் உள்ளது. முன்னர் காதலித்த பெண்களைத் திருமணமானபின்னர் காணும் போது அப்பழுக்கின்றி, லாவகமாகத் திருமண வாழ்க்கை பற்றி பேசிக் கொள்ளவும் முடியும் என்பார்.

8. இழிசனர் வழக்கு

நாவல், சிறுகதைகளில் கையாளப்படும் தமிழ் நடையும் பேச்சுவழக்கான உரைநடையும் பழைய பண்டித பரம்பரையினரின்

பகைக்குட்பட நேர்ந்தது. இலங்கையில் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் முதன்மை பெற்றிருந்தவேளை பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் விரிவுரையாளராக இருந்த கலாநிதி சதாசிவம் கிராமியப் பேச்சாடல் கொண்ட எழுத்துக்களை 'இழிசனர் வழக்கு' என்று தொல்காப்பியத்தைச் சுட்டிக் குறிப்பிட்டார். மறைமுகமாக முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தோடு இணைந்திருந்த கலாநிதிகள் கைலாசபதி, சிவத்தம்பியையும் மறைமுகமாகச் சாடி தன்னை உயர்த்துவதே அவரது நோக்கமாகும். இதைத் தொடர்ந்து சங்கத்தின் எதிர்ப்பையும் தாக்குதலையும் சதாசிவம் எதிர் கொள்ள நேரிட்டது. யாழ்ப்பாணக் கூட்டமொன்றில் சதாசிவத்திற்குக் கூழ்முட்டை அடிக்கவும் நேரிட்டது.

ஆரம்ப காலத்தில் உரைநடையென்பது கவிதைகளுக்கு விளக்கம் கூறுவதாகவே அமைந்தது; கருத்துரை, பதவுரை, பொழிப்புரை, காண்டிகையுரை, விருத்தியுரை என்ற சொற்கள் இதற்கு ஆதாரம் எனக் கைலாசபதி கூறியுள்ளார்.

ஆங்கிலத்தில் ஆரம்ப காலத்தில் கற்றவருக்காக இலக்கண வரம்பு மீறாது ஆங்கிலத்திலேயே வசன நடையும் எழுதப்பட்டது. நடுத்தர வர்க்கத்தினருக்கான நாவல், சிறுகதையின் வளர்ச்சி யுடனேயே ஆங்கிலத்திலும் பேச்சு மொழி இலக்கியத்தரத்தை உயர்த்தியது. தமிழில் ரகுநாதனும், புதுமைப்பித்தனும் தின்னவேலித் தமிழையும், ஜானகிராமன் தஞ்சாவூர் மாவட்டம், சண்முக கந்தரம் கொங்கு நாட்டுத் தமிழையும், ஜெயகாந்தன் சென்னைத் தமிழையும் இலக்கியத்தில் கொணர்ந்து தமிழை வளப்படுத்தினர் என கைலாசபதி கூறினார். இவர்களே தமிழ்நாட்டில் தலைசிறந்த எழுத்தாளர்களாகக் கருதப்பட்டனர் எனவும் எழுதினார்.

பேராசிரியர் சதாசிவத்துடன் 'இழிசனர் வழக்கு' என்று நாவல், சிறுகதை எனும் புதிய கலைவடிவங்களைப் பற்றிய விவாதம் நடந்த

வேளை கைலாசபதியுடன் உரையாட நேர்ந்தது. அவ்வேளை படைப் பாற்றல் உள்ள எழுத்தாளர் மேல் கைலாசபதிக்கு இருந்த தனிப் பற்றுப் பற்றியும் அறிய முடிந்தது. அவர் கூறினார் :

“சதாசிவம் போன்றவரின் இன்றைய பிழைப்பு என்ன? உங்களைப் போன்றவரின் இலக்கியப் படைப்புகளைப் பற்றி ஆராய்வது, கற்பிப்பதுதானே. படைப்பாளிகளே உயர்ந்து நிற்பவர். அவர்களது படைப்புகளை முன் வைத்துப் பாடம் கற்பித்துப் பிழைப்பவர்களே பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர்”

கைலாசபதி சில சிறுகதைகள், அரங்க நாடகங்கள் எழுதி தினகரனிலோ வேறு எங்கோ வெளியிட்டதை அறிவேன். வானொலி நாடகம் எழுதினார். அவற்றைப் படித்தாக, கேட்டதாக நினைவில்லை.

தினகரன் நாளிதழ், வார இதழ் ஆசிரியராக இருந்தவேளை அங்கு அடிக்கடி சென்று இலக்கிய, அரசியல் அரட்டையடிப்பதுண்டு. ஒரு தடவை அவரது சிறுகதை பற்றிப் பேசியபோது ‘தொடர்ந்து எழுதுங்கள்’ என்று ஊக்குவதற்காகக் கூறினேன்.

‘நான் ஒரு படைப்பிலக்கியகர்த்தா அல்லவே’ என அடக்கமாகக் கூறினார். பின்னர் அவர் படைப்பிலக்கியத்துறையில் நுழைய முயலவில்லை என்றே கூறுவேன். இலக்கிய, அரசியல் விமர்சனமே அவரது கண்களாயின.

9. அழகியல் பற்றி

கைலாசபதி அழகியல் பற்றியும் தெளிவான கண்ணோட்டம் கொண்டிருந்தார். முற்போக்கு இலக்கியம் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் புதியதோர் உலகத்தை உருவாக்க வேண்டும் என எண்ணினார்.

அழகியலைப் பற்றிக் கூறும்போதும் வர்க்கம் சார்ந்தது என்பதைத் தெள்ளத்தெளிவாக எழுதினார். அழகியலிலும் அறம் வேண்டி நின்றார். அவரது 'வீரயுகப் பாடல்கள்' என்ற ஆய்வு நூலிலேயே இக்கோட்பாட்டைக் குறித்துள்ளார். மன்னர் புகழ்பாடி வாழ்ந்த புலவர்கள், மன்னரின் மறச் செயல்களை அறமாகக் கவிதை பாடியவரைக் கண்டித்து எழுதினார்.

போரின் விளைவாகப் பல ஊர்கள் இரவு பகலாக எரிந்தன. கணவனை இழந்த பெண்கள் பலர்; வயல்கள், தோட்டங்கள் நீர் நிலைகள் பாழகின. இவற்றை வீரச் செயல்களாக உவமைகளைக் கையாண்டு ரஸவாதத்தைச் செய்து முடிக்கின்றனர்.

நேருப்பினது ஒளி செக்கர் வானத்தைப் போல் தோன்றுகின்றது... அசகாயனான மன்னன் முருகக் கடவுளது சீற்றத்தை யொத்த சினத்தையுடையவன். புலவர் போரின் கொடுமையை மறைத்து இயற்கை அழகைப் போல ரசிக்கக் கூடிய தோற்றமாக மனதுகிறதாகப் புலவன் பாடுவதை கைலாசபதி 'அழிவும் ஆக்கமும்' என்ற கட்டுரையில் கண்டித்து எழுதுகிறார்.

புலவர்கள் அழகுணர்வில் அறத்தை மறந்து, மறத்தை அழகாக்க முயல்வதைக் கைலாசபதி கவிதையிலும் ஏற்பதற்குத் தயாராக இல்லை.

இதே போன்ற கருத்தை ஜெர்மானிய மார்க்சிய சித்தாந்தவாதியான அடனோரும் (Adorno) முன் வைத்துள்ளார். இரண்டாவது உலகப்போரின் போது அஸ்வஸ் தடுப்புமுகாமில் 5 லட்சம் யூத இனத்தவர் எரியூட்டிக் கொல்லப்பட்டனர். பட்டினியால் மரணித்தோர் பல லட்சம் பேர். இந்த முகாமைப் பற்றி கவிதை எழுதிப் பாராட்டுப் பெற

முயன்ற கவிஞர்களை அடனோர் கண்டித்தார்; காட்டு மிராண்டித் தனமான முயற்சி எனவும் கூறினார்.

10. பாரதி - ஒப்பீடு

கைலாசபதிக்குப் பாரதி மேலுள்ள பக்தி அளப்பரியது. பாரதியை அழ்ந்து கற்றிருந்தது மட்டுமல்லாது அவரது எழுத்து பேச்சுகளி லெல்லாம் பாரதியின் பாடல்கள், வசனங்கள், கூற்றுகளையெல்லாம் ஆங்காங்கே உதாரணமாகவும் கூறுவார். பாரதி மறைந்த முப்பது நாற்பது வருடங்களின் பின்னரே பாரதி பாடல்கள், வசனங்களைப் பரவலாகக் கைலாசபதி கையாண்டுள்ளார் என்றே கூறவேண்டும்.

இங்கேதான் இருவருக்கும் உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளைக் கணக்கிட முடியும். பாரதி 39 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார். இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம், தேசிய எழுச்சி அவரது காலத்து முக்கிய பிரச்சனையாயிருந்தது. அக்காலகட்டத்தில் பாரதி தீவிர முற்போக்கு வாதியாக விளங்கினார். சுதந்திரம், சாதி ஒழிப்பு, பெண் விடுதலை, தமிழ் பற்று... இப்படியெல்லாம் பாரதி காலத்தின் முன்னோடியா யிருந்தான்; நாளிதழ் பத்திரிகையில் பணியாற்றினான்.

கைலாசபதி பாரதியின் மறைவின் பின்னரே பிறந்தார். அவரது பள்ளிக் கூடக்காலத்திலேயே இந்தியாவும் இலங்கையும் அரசியல் சுதந்திரம் பெற்றன. பாரதி நடுநிலைக் கல்வியுடன் நின்றுவிட்டார். கைலாசபதி பல்கலைக் கழக கல்வி முடித்து, பத்திரிகை ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து, லண்டன் பர்மிங்காம் பல்கலைக்கழகத்தில் 'வீரயுகப் பாடல்கள்' பற்றி ஆய்வு செய்து கலாநிதிப் பட்டமும் பெற்றார். பின்னர் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றி, யாழ் பல்கலைக் கழக துணைவேந்தராகவும் பணிபுரிந்து, தமிழ் துறைத்தலைவராகவும் பதவி வகித்து 49 ஆம் வயதில் மறைந்தார்.

கைலாசபதி மார்க்சியவாதியாகவே விளங்கினார். அவரது ஆய்வு யாவும் மார்க்சிய கண்ணோட்டத்திலேயே இருந்தது.

பாரதி 'ஆஹா எழுந்தது பார் யுகப் புரட்சி... ஜார் மன்னர் வீழ்ந்தான்' என்று பாடியபோதும் லெனினின் வன்முறைப் போராட்டத்தை கண்டித்தே கட்டுரைகளில் எழுதினார்.

கைலாசபதி போன்ற உயர் கல்வியும், ஆய்வுத் திறனும் சிந்தனையும் மிக்கவர் தமது கருத்துகளுக்குப் பாரதியிலிருந்து எதற்காக ஆதாரம் தேடவேண்டும் என்றோர் வினா எழுகிறது. பாரதி 39 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து அனுபவம் பெற்றவன். கைலாசபதி 49 வருஷங்கள் வாழ்ந்தவர். 1920 களில் கிடைத்த அறிவுகள் வேறு. 1960, 1970 களில் வளர்ந்த, இயங்கியல் சார்ந்த சிந்தனைகள் வேறு. இவ்வாறு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போதே மேலே கூறிய வினா மேலும் வலுப்பெறுகிறது.

கவிஞனது அறிவு, சிந்தனை ஆற்றலிலும் பார்க்க ஓசை நயத்துடன் கூடிய கவிதை வடிவ மூலம் கூறப்படுவதற்கு எம்மை அறியாமலே தனி மதிப்பு ஏற்பட்டு விடுகிறது என்றே கூற முடியும். கவிஞன் வார்த்தைகள் தேவவாக்கல்ல. நாம் கவிதைக்கு, ஓசைநயத்துடன் கூறப்படுபவைக்கு அதிக மதிப்பளிக்கும் கருத்தியலுடன் வளர்ந்து வந்துள்ளோம் என்றே கூறத் தோன்றுகிறது. தேவார, திருவாசகங்களில் கூறப்படும் தெய்வ வழிபாட்டுப் போக்கிற்கும் இதே ஓசை அமைதியே காரணம் என்றே சொல்லமுடியும்.

11. தேசிய இனப் பிரச்சனை

தேசிய இனப் பிரச்சனையில் கைலாசபதி ஆர்வம் காட்டவில்லை என்று கூறிவிட்டு முடியாது. இடதுசாரி இயக்கம் சார்ந்த

பெரும்பாலான தமிழர்கள் 1983 ஜூலை கலவரம் வரையான காலகட்டத்தில் சிங்களத் தொழிலாள வர்க்கத்துடன் சேர்ந்த சோஷலிசப் புரட்சியையே கனவு கண்டு கொண்டிருந்தனர். தமிழ் மக்கள் ஒடுக்கப்பட்டு வருவதை அவர்கள் அறியாமலில்லை. உயர்கல்வி வாய்ப்பின்மை, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், பணவீக்கம் ஆகியவை இலங்கை மக்கள் அனைவரையும் பாதிக்கவே செய்தது.

தமிழ் மக்களுக்காக ஒரு பல்கலைக் கழகம், மருத்துவக் கல்லூரி போன்ற சலுகைகளை முற்றாக நிராகரிக்காது ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய நிலை.

கைலாசபதி சுதந்திரக் கட்சியின் ஆட்சியில் நடைபெற்ற ஒடுக்குமுறைகளை ஆதரித்திருந்தார் என்று கூறிவிட முடியாது. அவரை எதிரியாகக் கருதி வீட்டருகே குண்டு வைத்த செய்திகளும் உண்டு.

ஒரு சம்பவம் மட்டும் என் நினைவில் வருகிறது. தமிழ்ப் போராளிகள் இயக்கங்களின் ஆரம்ப காலம். அவற்றின் முன்னோடியாக சைனமிட் பில்லையுடன் திரிந்து பொலிசாரின் பிடியில் அகப்பட்டதும் தற்கொலைசெய்து கொண்டவன் சிவகுமார் என்ற இளைஞன். என் ஊரான உரும்பிராய் கிராமத்தைச் சார்ந்தவன். அவனது மரணம் யாழ் மக்களை உலுப்பியதோடு இளைஞர்களது போராட்ட உணர்வையும் தூண்டியது என்று கூறவேண்டும்.

சிவகுமாரின் மரண ஊர்வலம் கிராமத்திலே நடந்தது. உடல் எரியூட்டிய வேம்பன் மயானம் எங்கள் வீட்டுக்கு அண்மையில் உள்ளது. இறுதிச் சடங்குகள் முடிந்த மறுநாளே கொழும்பிலிருந்து கிராமத்துக்கு நான் சென்றிருந்தேன்.

மரண ஊர்வலம், இளைஞர்களின் இரத்தத்திலகம், சபதம், மயான இறுதி உரைகள் பற்றி அறிந்த பின்னரே சிவகுமாரின் தாயாரைப் பார்த்து அனுதாபம் தெரிவிக்கச் சென்றேன்.

ஈழத் தமிழர் வரலற்றில் அம்மரணச் சம்பவம் திருப்பு முனையாக அமையப் போவதை என்னால் ஓரளவு ஊகிக்க முடிந்தது.

கொழும்பு திரும்பிய அன்று இரவே கைலாசபதியை வீட்டில் பார்த்து விபரங்களைத் தெரிவித்தேன். என் முடிவையும் 'திருப்புமுனை' எனக் கூறினேன். கைலாசபதி அத்தனை சிரத்தையாக அவ்வேளை என் கூற்றை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. நேரடி அனுபவமற்ற நிலையே காரணம் என அப்போது எண்ணிக் கொண்டேன்.

எப்படியாயினும் எந்த மார்க்சிஸ்டும் அரசியலை விட்டு ஒதுங்கி விட முடியாது. நாட்டு நிலைமைகளைக் கூர்ந்து கவனித்து வருபவர்களும் அவர்களே. பின்னர் யாழ் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தராக நாலுவருடங்கள் பணி புரிந்த வேளை அங்குள்ள தேசிய விடுதலை உணர்வுகளை அவரால் நேரில் அறிய முடிந்தது. நோய் வாய்ப்பட்டு யாழ் நகரிலிருந்து கொழும்பு மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெறும் போதும் யாழ் நகரில் நடந்து கொண்டிருந்த அரசுக்கு எதிரான போராட்டங்களையும் அறிய அவர் ஆவற்பட்டார்.

அன்று மாலையில் மருத்துவமனையில் நான் அவருடன் இருந்தவேளை, யாழ் நகரிலிருந்து நண்பர் ஒருவர் கைலாசபதியைப் பார்க்க வந்திருந்தார். 'அங்கிருந்து வந்தவர்' என்பதை அறிந்ததும் அவரைத் தனியே அழைத்து மெல்லிய குரலில், மற்றவர் செவியில்

விழா வண்ணம் யாழ் நகரில் நடைபெற்ற சம்பங்களைப் பற்றிச் சொல்லும்படி வேண்டினார். பொலிசார் இருவர் இயக்கம் சார்ந்தவரால் தாக்கப்பட்ட சம்பவம் பற்றி வந்தவர் விபரமாகக் கூற, ஆர்வமாகக் கைலாசபதி கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். இந்நிகழ்ச்சி 1982 நவம்பர் கடைசிவாரம்; இயக்கங்களின் ஆரம்பகாலம்; 83 ஜூலையின் பின்னரே இயக்கங்கள் பலம் பெறத் தொடங்கின.

12. தமிழ்நாட்டில்

1968 ஜனவரியில் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாடு சென்னையில் ஏற்பாடாகியிருந்தது. தி.மு.க தமிழக ஆட்சியை 1967ல் கைப்பற்றியது. பணக்கார விவசாயிகள் கட்டாய லெவியால் பாதிக்கப்பட்ட நிலை, இந்தி எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்கள், ராஜாஜி போன்றவரின் ஆதரவு, தி.மு.க வை வெற்றி கொள்ளச் செய்தன.

உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மகா நாட்டின் போது நான் சென்னையில் இருந்தேன். கைலாசபதியும் மகாநாட்டிற்காக வருவதாகச் சொல்லியிருந்தார். அவர் சென்னை சேர்ந்த மறுநாட்காலை பைகிராப்ஸ் ரோட்டில் இருந்த தமிழ் புத்தகாலயத்தில் சந்திக்கும்படி கூறியிருந்தேன். அவ்வாறே காலையில் வந்து சேர்ந்தார்.

தமிழ் புத்தகாலய உரிமையாளர் கண.முத்தையா கைலாசபதியை ஏற்கெனவே அறிந்திருந்தார். அவ்வேளை கைலாசபதியின் 'பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும்' மட்டுமே தமிழ்நாட்டில் வெளியாகியிருந்தது. 'தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' அச்சிலிருந்தது.

‘இரு மகா கவிகள்’ 1962ல் என்சி.பி.எச் சால் வெளியிடப் பட்டபோதும் கைலாசபதியின் பெயர் தமிழ்நாட்டில் அத்தனை பிரபலமாகவில்லை. ‘இரு மகாகவிகள்’ பள்ளிக் கூட பாடநூலாகவும் சிலகாலம் இருந்தது.

சென்னை வந்த அவ்வேளை கைலாசபதி மற்றைய எழுத்தாள நண்பர்களைக் கண்டு பேசுவதில் ஆர்வமாயிருந்தார்.

ஏற்கெனவே கடித மூலமும் முன்னர் எழுத்தாளர் மகாநாட்டுக்கு வந்திருந்த போதும் கைலாசபதி பழகியிருந்த எழுத்தாள நண்பர்கள் பலர்; ஜெயகாந்தன், வல்லிக் கண்ணன், திகசி, சிதம்பர ரகுநாதன், விஜய பாஸ்கரன், டி. செல்வராஜ்.

கைலாசபதி தமிழ் நாட்டிலிருந்து கொழும்புக்குத் திரும்புமுன்னரே நான் இலங்கைக்குப் புறப்பட வேண்டியிருந்தது. கைலாசபதிக்குச் சென்னையில் வேண்டிய உதவிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்துவிட்டு, ‘தமிழ் நாவல் இலக்கியம்’ நூலின் கடைசிப் புருவைப் பார்த்துப் பாரி நிலையத்தில் தரும்படியும் கூறிவிட்டு நான் கொழும்புக்குத் திரும்பி விட்டேன்.

அடுத்த உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாடு 1981ல் மதுரையில் எம்.ஜி.ஆர் ஆட்சிக் காலத்தில் நடைபெற்றது. கைலாசபதி பங்கேற்று கட்டுரையும் படித்தார். மேடையிலே அவர் அவ்வேளை கேரள முதலமைச்சர் நாயனார் அருகே வீற்றிருந்தார். அந்தப் படம் இந்துப் பத்திரிகையில் முதல் பக்கத்தில் வெளிவந்தது பெரிய பாராட்டாக இருந்தது.

அதே ஆண்டு சென்னைக்கு வந்திருந்த போது கைலாசபதி இந்து ராமின் வீட்டில் தங்கியிருந்தார். அடுத்த ஆண்டில் நிகழப் போகும் அவலத்தை எவரும் எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை.

13. சாத்ரே, அல்தூஸர், மந்லி ரிவியூ

கைலாசபதி பள்ளிக் கூடக் காலத்திலிருந்தே நூல்களைத் தேர்ந்து கற்றுவந்தார். பின்னர் கண்டி பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கற்றவேளை பரவலாக உலகில் விழுமிய ஆசிரியர், சஞ்சிகையெல்லாவற்றையும் அறிந்திருந்தார். அவற்றில் தெரிந்து கற்கும் வாய்ப்பும் அவருக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. அவருடைய நட்பே பலவகையில் எனக்கும் துணைபோனது.

வெள்ளவத்தையில் காலிவீதியில் விஜயலட்சுமி புத்தக சாலையை நாங்கள் நடத்தி வந்தோம். அங்கிருந்து அவரது வீடு வெள்ளவத்தை 42 ஆவது ஒழுங்குகையில் இருந்தது. அரை கிலோ மீட்டர் தூரமே இருக்கும். மாலையில் கைலாசபதி எமது புத்தகக் கடைக்கு வந்து புதிதாக வந்த நூல்கள், சஞ்சிகைகள் பற்றி ஆராய்வார். புத்தகசாலையை முகமதலி என்ற என் நண்பரே மாணேஜராக இருந்து நடத்தி வந்தார். மாலையில் அலுவலகம் முடிந்து, வீடு சென்ற அரைமணி நேரம் காலாறிவிட்டு புத்தகக் கடைக்கு வந்து விடுவேன். இலக்கிய அரட்டை அடிக்கும் நண்பர்களும் வந்து விடுவர். அவர்களுக்கெல்லாம் இலவச டீ அண்மையாக இருந்த டீ கடை யிலிருந்து வழங்கப்படும்.

மாணேஜர் அலிதமிழ் நூல்களைப் பற்றி நன்கு அறிந்திருந்தார். கைலாசபதி கேட்பதெல்லாவற்றிற்கும் தக்க பதில் கூறத்தக்கவர்; நூல்கள் தேடி வழங்கத்தக்கவர்.

ஒரு மாலை கைலாசபதி புத்தகக் கடைக்கு வந்த போது அமெரிக்க மார்க்சிய அறிஞர் சுவீஸி எழுதிய கட்டுரையை எங்கோ படித்தது பற்றி அவரிடம் கூறினேன்.

கவீஸி ஆசிரியராக நடத்தும் மந்த்லி ரிவியூ (Monthly Review) சஞ்சிகை இங்கேயே கிடைக்கும், பார்த்தீரா என்றார். 'இல்லை' என என் அறியாமையைக் கூறியதும் 'என்னோடு வாறும்' என காலிவீதி வழியே தன் வீடு நோக்கி அழைத்துச் சென்றார்.

அவரது வீட்டுக்குத் திரும்பும் முனையில் புதிய கட்டிடத்தில் சூரியா புத்தகக் கடைக்குள் இட்டுச் சென்றார். பல மார்க்சிய, லெனினிஷ், ரொக்ஸி நூல்களிடையே 'மந்த்லி ரிவியூ' இதழையும் கட்டி அண்மையில் வெளிவந்த சாம்பியா நாட்டு அரசியல் பற்றிய நீண்ட கட்டுரையையும் காட்டினார். வேறு இடத்திலிருந்து அண்மையிலேயே அங்கு இடம் பெயர்ந்த புத்தகக் கடை உரிமையாளரையும் அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார். கடைசியாக வந்த 'மந்த்லி ரிவியூ' இதழையும் வேறு சில நூல்களையும் வாங்கிக் கொண்டு வெளியே வந்தபோது கைலாசபதி சொன்னார் :

“இவர்கள் மார்க்சிய இதழ்கள் சிலவற்றை விற்றபோதும் பெரும்பாலும் ரொக்ஸிய நூல்கள், சஞ்சிகைகளை விற்பதிலேயே கவனம் செலுத்துவர்.”

இலங்கையில் ரொக்ஸிஸவாதிகள் பல்வேறு துறைகளில் பலம் பெற்றவராக விளங்கினர். இடது சாரி இயக்கத்தை ஆரம்பத்தில் கட்டி எழுப்பியவரும் அவரே. கைலாசபதிக்கு ரொக்ஸிஸவாத நண்பர்கள் பல்கலைக் கழகத்திலும் வெளியேயும் இருந்த போதும் அரசியல் ரீதியில் ரொக்ஸிஸ வாதிகளைத் தாக்கியே வந்தார். 'செம்பதாகை' என்ற இதழில் கைலாசபதி எழுதிய கட்டுரையை செந்தில்வேல் அவர்கள் நல்ல ஆதாரமாகச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்;

“இந்த நாட்டில் தொழிலாளர் இயக்கமும் மார்க்சிய இயக்கமும் முளை விடத் தொடங்கிய காலம் முதல் ட்ரொக்ஸிய வாதம் உடன் பிறந்தே கொல்லும் வியாதி போல் இடது சாரி இயக்கத்தின்

ஏகோபித்த வளர்ச்சிக்கும் ஒற்றுமைக்கும் குந்தகம் ஏற்படுத்திக் கொண்டே வந்திருக்கிறது. ரொக்ஸிய வாதத்தை அதன் பிறப்பிலேயே நன்கு அறிந்ததால் ஸ்டாலின் அது இடது சாரி இயக்கத்திற்குள் ஊடுருவியுள்ள முதலாளித்துவக் கண்ணோட்டத்தின் வெளிப்பாடு என்று சரியாகக் குறிப்பிட்டார்.”

இன்று, இலங்கை ரொக்ஸிய வாத இயக்கங்களின் வரலாற்றைப் பார்க்கும் போதும் இந்தக் கூற்று சரியாகவே தோன்றுகிறது.

சூரியா புத்தகக் கடையில் மந்திலி ரிவியூ மார்க்சிய சஞ்சிகையை அன்று தொட்டு தொடர்ந்து வாங்கிப் படித்து வருகிறேன். (வில்லியம் ஹில்ரனின் பான்ஷன் (Fanshan) வெளிவந்ததும் அங்கு முதற் பிரதி பெற முடிந்தது) அச் சஞ்சிகையின் ஒரு தனிச் சிறப்பு, மார்க்சிய கண்ணோட்டத்தை எளிமையான ஆங்கிலத்தில் எழுதுவதாகும். பின்னர் நியூலெப்ட் ரிவியூ (New Left Review). என லண்டனிலிருந்து வெளிவரும் சஞ்சிகையோடு ஒப்பிடும் போதும் ஆங்கில நடையில் மந்த்லி ரிவியூவின் சிறப்புத் தெரியவரும். (தற்போது இந்தியப் பதிப்பு வெளி வருகிறது)

என் மார்க்சிய அறிவைத் தொடர்ந்து வளர்ப்பதற்கும் இந்தச் சஞ்சிகை மிகவும் பயன்பட்டது. முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்திய சமூகங்களிடையே வாழ்ந்து எழுதும் மார்க்சிய அறிஞர்களிடமிருந்து அச்சமூகத்தின் முன்னேறிய கருத்துகளையும் முரண்பாடுகளையும் அறிய முடியும் என்பது என் கருத்துமாகும். ‘குமரன்’ என்ற மார்க்சிய மாத சஞ்சிகையை நான் வெளியிட்டு வந்தேன். உடனுடனே மேல் நாட்டு விமர்சனக் கருத்துகளையும் இந்த இதழில் தொடர்ந்து எழுதவும் இச்சஞ்சிகை உதவியது. விட்டும் தொடர்ந்தும் 1971ல்

ஆரம்பித்து 1983 இனக் கலவரம் வரை குமரனின் இதழ்களை வெளிக் கொணர முடிந்தது. இலங்கையில் மார்க்சியக் கருத்துகளை எளிய முறையில் 'குமரன்' இதழ்களில் வெளியிட்டேன். இத்தகைய முயற்சியை வேறு சஞ்சிகை எதுவும் தொடர்ந்து செய்ததில்லை. அதற்கு 'மந்திலி ரிவியூ' இதழ் நன்கு பயன்பட்டது.

இன்று இருப்பியல் வாதம் என்று பலராலும் தமிழில் பேசப்படும் எக்ஸிஸ்ரோன்ஸியலிஷம் கோட்பாட்டையும் ஜீன்பால்சாத் ரேயையும் எனக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தவரும் கைலாசபதியே. அவ்வேளை முதன்முதலாக அவர் கூறி, இருப்பியல் வாதம் பற்றி விளக்கியதும் நினைவில் வருகிறது.

இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் பின்னரே இக்கோட்பாடு பிரான்ஸில் ஆரம்பித்து வியாபித்தது. பின்னரே கோர்க்கார்ட் என்ற டச்சு கிறிஸ்தவ சித்தாந்த வாதியால் ஆரம்பத்தில் கூறப்பட்டது என்பதையும் சாத்ரேயால் மார்க்சிய இருப்பியல் வாதம் என விரிவாக்கப்பட்டதையும் கற்றேன்.

இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் போது தாய் நாட்டுக்காக, மொழிக்காக உயிரைத் தருவேன் எனக் கூறி பிரெஞ்சு விடுதலைப் படையில் சேர்ந்த இளைஞர்கள் ஜெர்மன் படையினரிடம் அகப்பட்டு வதை செய்யப்படும் வேளை தமது உயிரைக் காப்பாற்ற பிரெஞ்சு விடுதலைப் போராளிகள் தங்கியிருக்கும் இடங்களைக் காட்டிக் கொடுத்தனர். ஜெர்மன் விமானங்கள் அவ்விடங்களில் குண்டுமாரி பொழிய நூற்றுக்கணக்கான விடுதலைப் போராளிகள் கொல்லப்பட்டனர்.

நாட்டுக்காக, மொழிக்காக, இனத்துக்காக, மதத்திற்காக, காதலுக்காக, தாய்க்காக உயிரைவிடத் தயாராயிருப்பதாகக்

கூறுபவரும் கழுத்தை நெரித்து உயிருக்கு நெருக்கடி ஏற்படுத்தும் வேளை உயிரைபே காப்பாற்றிக் கொள்வர். ஒரு சிலர் உண்மையில் உயிரைவிடுவது விதிவிலக்காகலாம். விதி விலக்கு விதியாகாது. “வாழ்வின் சாரத்திலும் உயிர் வாழ்தல் முதன்மையானது” எனச் சுருக்கி இருப்பியல் வாதத்தை விளக்குவர்.

கைலாசபதி அறிமுகப்படுத்திய பின்னர் சாத்ரேயின் நாவல், நாடகங்களையும் தேடிப் படித்தேன். அவ்வேளை என் மனைவியின் தங்கையார் கொழும்பு பொது நூலகத்தில் பணிபுரிந்ததினால் இத்தகைய நூல்களைப் பெற்றுப் படிப்பதில் சிரமம் இருக்கவில்லை.

விழிப்பு நிலை கொண்ட மனித இனம் அவரவர் செயலுக்கு அவரவரே பொறுப்பாவர் என்ற இருப்பியல் வாதக் கருத்து என் சிந்தனையைத் தொட்டது. டாக்டர் பாஷ்யம் தன் டாக்டர் பட்டத்திற்காக எழுதிய ‘அசீவகரின் வரலாறும் கோட்பாடும்’ என்ற நூலை பின்னர் படிக்க நேர்ந்தது. அந்நூலில் நியதிக் கோட்பாடு என்ற அத்தியாயத்தில் சமண தத்துவவாதியான மக்காலி கோசலா கர்ப்பத்தில் உற்பத்தியாகும் போதே அவரவரது வாழ்வு பூராவும் தீர்மானிக்கப்பட்டு விட்டது என்ற கருத்தை முதன்முதலில் கூறினார் எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

மக்காலி கோசலே மகாவீரரது ஆறாவது சிஷ்யர். நோய், துன்பம், முதுமை, மரணம் ஆகியவற்றிற்கு விடை தேடித் திரிந்த கௌதமபுத்தரும் மக்காலி கோசலாவின் நியதிக் கோட்பாட்டையே விடையாகக் கொண்டு அமைதியடைந்தார் என டாக்டர் பாஷ்யம் கூறியுள்ளார்.

மக்காலி கோசலாவின் அனைத்தும் மனித ஆற்றலுக்கு மீறிய தலைவிதிக் கோட்பாட்டிற்கு முற்றும் எதிர்மறையான இருப்பியல்

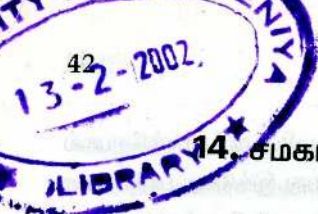
வாத சித்தாந்தம் 2500 ஆண்டுகளின் பின்னர் சாத்ரேயால் முன்வைக்கப்பட்டது புதுமையாகத் தோன்றியது. இக்கோட்பாடுகளை முன்வைத்து 'பொய்மையின் நிழலில்' என்றோர் நாவலும் எழுதினேன். (இன்றும் தலைவிதி, ஊழ்வினைக் கோட்பாடே இந்திய மக்களின் மண்டையில் ஊறி நிற்கிறது).

இருப்பியல் வாதம் (எக்ஸிஸ்டீன்சியலிசம்) பற்றி கற்றிருந்தபோதும் நான் மார்க்சிஸ்டாகவே இருந்தேன். மார்க்சிச விஞ்ஞானத்தின் ஆழமும் விரிவும் இருப்பியல்வாதத்தில் இல்லை.

பிரெஞ்சு மார்க்சிச அறிஞர் அல்தூஸரின் லெனின் அன் பிலோசபி (Lenin and Philosophy) நூல் என்னைக் கவர்ந்தது. அந்நூலைக் கற்ற பின்னர் அவரின் மற்றைய நூல்களைத் தேடினேன். கொழும்பில் அன்னாரின் நூல்கள் கிடைப்பது அரிது. பெரும்பாலும் லண்டனிலிருந்து வரவழைக்க வேண்டும்.

கைலாசபதியைக் கண்டபோது உசாவினேன். அவர் அல்தூஸரைப் படித்திருப்பாரா என்ற சந்தேகமும் அவ்வேளை இருந்தது. அவர் உடனே 'ஃபோர் மார்க்ஸ்' (For Marx) நூல் என்னிடம் இருக்கிறது என்றார். அவர் எத்தனை தூரம் மார்க்சிசத்தைக் கற்றிருந்தார் என்பதையும் அவ்வேளை அறிந்தேன். அத்தோடு என்ன விஷயத்தைப் பற்றி அவரோடு பேசினாலும் அப்பொருள் சார்பாக மேலும் விரிவாக அறியக் கூடிய நூல்களையும் சிபார்சு செய்வார். அத்தோடு அந்நூல்கள் தன்னிடமிருப்பின் தயங்காது படிப்பதற்குத் தந்துதவுவார். தரும்போதும் தனது சுட்டு அட்டையில் திகதி, பெயரை எழுதிக் கொள்வார். பின்னர் திரும்பிக் கேட்டும் பெற்றுக் கொள்வார். அதே வேளை எமது நூல்களை அவரிடம் இரவல் தந்தாலும் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்வது சிரமமாயிருக்கும். அத்தனை நூல் பற்று அவரிடமிருந்தது.

14. சமகால வரலாற்று நாவல்கள்

சமூக நாவல்களை, கைலாசபதி சமகால வரலாற்று நாவல்கள் எனத் தனிப் பெயர் சூட்டினார். வரலாற்று நாவல் என்றதும் கல்கி, அகிலன், சாண்டில்யன் போன்றோர் பண்டைக்கால மன்னர்களின் காதல், போர் பற்றி எழுதப்படுவையே என எண்ணிக் கொள்கின்றனர். இவையும் அதீதக் கற்பனையாகவே எழுதப்படுகின்றன எனவும் கருதினார்.

நிகழ்கால நிகழ்ச்சிகளை ஆதாரமாகக் கொண்ட நாவலொன்றை வரலாற்று நாவல் என்றழைக்கப்படுவது பலருக்கு விசித்திரமாகத் தோன்றலாம் என 'தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' என்ற நூலில் கூறினார்.

சாண்டில்யனே வரலாற்று நாவல்கள் எழுதி பணம் சேர்த்த முதல்தர எழுத்தாளராவார் என்று கூறுவர். என் நாவல்களை ஆரம்பகாலத்தில் அச்சிட்ட நண்பர் ராமன், சாண்டிலியன் நாவல் பற்றி கவையாகச் சொல்லுவார்.

வானதிப் பதிப்பகமே சாண்டில்யன் நாவல்களை வெளியிட்டு வந்தனர். அதே தெருவிலேயே ராமனின் அச்சகமிருந்தது. அதனால் சாண்டில்யன் நாவல்களை ராமனே பெரும்பாலும் மீளச்ச்ச செய்வார். புருவ் பார்க்கும் வேலையும் ராமன் பொறுப்பே.

“எந்த நாவலை எடுத்தாலும் குதிரைகள் கடகட என்று ஓடின என்று பலதடவை தொடர்ந்து வந்து கொண்டே இருக்கும். நாவலைப் படித்து முடித்தால் கதையே இருக்காது. செக்ஸ் அவரது “கைவந்த சரக்கு...” என்று ராமனே விமர்சனம் கூறுவார்.

சமூக நாவல்களைச் சமகால வரலாற்று நாவல் எனப் பெயரிட்டதுடன் அதன் தராதரத்தையும் கைலாசபதி பின்வருமாறு வகுத்துக் கூறியுள்ளார்.

“கருங்கக் கூறின், நாவலானது பழைய காவியம், நாட்டுப்பாடல், இதிகாசம், புராணம் ஆகியவற்றையெல்லாம் தன்னகத்தே கொண்ட புதிய இலக்கிய வடிவமாகும்.”

அத்தோடு பண்டைய காவியங்களுக்கும் நாவலுக்கும் உரிய வேறுபாடுகளையும் தமிழ் நாவலிலக்கியம் என்ற நூலிலும் வேறு கட்டுரைகளிலும், கைலாசபதி விளக்கியுள்ளார். நவீன காவியம் என்றால் அது நாவல் வடிவத்திலேயே இருக்க முடியும்; நிலப்பிரபுத்துவச்சிதைவுடனும் முதலாளித்துவத்தின் எழுச்சியுடனும் தோன்றிய நாவல், காவியம் போன்ற கற்பனையாகாது யதார்த்த வாழ்வையே பிரதிபலிக்கும் நாடகத்தன்மை சார்ந்த உரையாடலையும் கொண்டிருக்கும் என்றும் விளக்கினார்.

15. வசனநடை

கைலாசபதி எளிய வசன நடையை விரும்பினார். எழுத்து பரவலாக மக்களிடம் சென்றடைய வேண்டும் எனவும் கருதினார். தினப் பத்திரிகைகளின் வெற்றிக்கும் இதுவே காரணம். தினகரன் நாளிதழில் பணிபுரிந்ததும் இதற்கு ஒரு காரணம் என்று கூறலாம். பரவலான மக்களுக்குக் கூறும் செய்தி படிக்கத்தக்கதாக இருத்தல் வேண்டும். பாரதியின் எளிமைக்கும் பத்திரிகை அனுபவமே காரணமாகும். அடுத்து பாரதி கவிதையில் செய்த புரட்சி போல வசனநடையில் செய்ய வேண்டும் என்பதும் அவரது எண்ணமாயிருக்கலாம்.

பாரதி நடைபற்றிக் கூறியதை 'தமிழ் நாவல் இலக்கியம் நூலில்' மட்டுமல்ல வேறும்பல இடங்களில் கூறியுள்ளார்.

“எளிய பதங்கள், எளிய நடை, எளிதில் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய சந்தம், பொது ஜனங்கள் விரும்பும் மெட்டு, இவற்றிடையே காவியம் ஒன்று தற்காலத்தில் செய்து தருவோன் தன் தாய் மொழிக்குப் புதிய உயிர் தருவோராகின்றான்.”

கவிதையிலேயே எளிமை விரும்பிய பாரதி வசன நடையையும் மேலும் பாமர மக்களுக்கும் சென்றடைய வேண்டும் என்று எண்ணியிருப்பார் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

எளிமையாகி வந்த வசன நடையைச் சிக்கலாக்கி, புரியாத விதமாக எழுதி தமது வித்துவத்தன்மையை நிலைநாட்ட விரும்புவார்கள் இன்றும் இருக்கின்றார்கள். இப்போக்கு கவிதை வடிவத்திலல்ல, சிறுகதை, நாவல் போன்ற கலை வடிவங்களிலும் நடைபெறுகிறது. புரியாதவற்றைப் புகழ்ந்து பாராட்டும் ஒரு சிறுபான்மையினரும் என்றும் இருப்பர். அவர்களைப் பற்றி கைலாசபதி, எளிமைப்பட்டு பரவலாக மக்களுக்குச் சென்றடையும் போக்கைப் பின்னோக்கித் தள்ளுவதுடன், வளர்ச்சிப் போக்கைத் தடைசெய்ய முயலும் பிற்போக்குவாதிகள் என்றார்.

“கருத்தைத் திட்டவட்டமாகத் தெரிவிப்பதற்காகத் தேடிப் பெற்ற உரைநடை நேரெதிரான பண்பை சிலர் கையிற் பெற்றுள்ளது. பண்டிதர்களிடமிருந்து மட்டுமல்ல. பரிசோதனை என்ற பெயரில் பம்மாத்துப் பண்ணுகிறவர்களிடமிருந்தும் அதனைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.”

கைலாசபதி மறைந்த வேளை டாக்டர் குழந்தைசாமி அவர்கள் தமது கருக்கமான கணிப்பை இந்து நாளிதழுக்குத் தெரிவித்திருந்தார்.

“தமிழ் மொழியையும் இலக்கியத்தையும் ஜனநாயகப் படுத்துவதில் முன்னின்றவர் கைலாசபதி.

‘நாவல் தானும் எளிய வசன நடையில் எழுதும் போது கூட்டமாயிருந்து நாடகம் பார்ப்பது போல வாசகன் தனிமையிலேயே நாடக அனுபவத்தைப் பெற வாய்ப்புண்டாகிறது. மேடையில் உயிருள்ள மாந்தர், நடை, உடை, பாவனை, பேச்சு, அலங்காரத்துடன் நடப்பது போன்ற பிரமையை உண்டாக்க முடியும்’ என கைலாசபதி கூறுவார்.

16. கல்கி

கல்கி, சாண்டில்யன், அகிலன், போன்றோர் எழுதிய வரலாற்று நாவல்களைப் பற்றி கைலாசபதி குறைவாகவே மதிப்பிட்டார். வெறும் கற்பனைக் கதைகளாகவே அவற்றைக் கண்டார். அற்புத நாவல்கள் என்றார்.

கல்கியின் சரித்திர நால்களைப் பற்றி மறைமுகமாகச் சிதம்பர ரகுநாதனின் கூற்றைக் கூறுவதன் மூலம் தன் மதிப்பீட்டையும் குறிப்பிட்டார்.

“மகேந்திரவர்ம பல்லவன் பழந்தமிழருடையை அணிந்த 19ம் நூற்றாண்டு ஆங்கில துப்பறியும் சிங்கத்தையே நினைவூட்டுகிறது.”

சிவகாமியின் சபதத்தில் சிவகாமியைச் சீதையின் சாயலில் கல்கி படைக்க முயன்று தோல்வி கண்டார் எனவும் கைலாசபதி குறிப்பிட்டார்.

கல்கியின் வசன நடைபற்றிக் குறிப்பிடும் போது தற்புதுமையும், சிருஷ்டித்திறனுமற்ற ஓர் உரைநடையைக் கருவியாகக் கொண்டு மாமூலான அடிக்கருத்துகளை (Themes) கதைப்புணர்ப்பிலே பயன்படுத்தி பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் சராசரித் தமிழில் மரியாதையான இல்லங்களில் குடும்பத்தோடு படிக்கத் தக்க கதைகளை எழுதினார் என்றார். மேலும் பாத்திர வார்ப்பில் நாட்டமும் நம்பத்தகுந்த உரையாடலில் ஆர்வமும் உள்ளவரும் தமக்கில்லையென்பதை வெளிப்படுத்திய ஆலன் என்ற ஆங்கில நாவலாசிரியர் பற்றிய விமர்சனத்தோடு ஒப்பிட்டார்.

கல்கியை ஆங்கிலப் புகழ் பெற்ற வரலாற்று நாவலாசிரியரான வால்டர் ஸ்கொட்டுடன் பெரும்பாலோர் ஒப்பிட்டுக் கூறுவது பற்றியும் கைலாசபதி தன் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“ஸ்கொற் சரித்திர நாவல்கள் எழுதினார்தான் - ஆயினும் அவர் இயற்கைச் சரித்திர நவீனங்கள் படைத்தவர் ; கல்கி படைத்தவை அற்புதச் சரித்திர நவீனங்கள்; ஸ்கொட் ஒருவகையில் சிறப்பு மிக்க யதார்த்தவாதி. கல்கிக்கு யதார்த்தம் விரோதமானது. கல்கியை வால்போலுடன் ஒப்பிடுதல் பொருத்தமாயிருக்கும்.”

17. முரண்பாடு

ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி சிறிமாவோ பண்டார நாயக்கா தலைமையில் 1970ல் ஆட்சிக்கு வந்தது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சியை வீழ்த்துவதில் ஜே.வி.பி என்ற மக்கள் விடுதலை முன்னணி

இளைஞர்கள் ஆதரவு தந்தனர். சேகுவேரா (கியூபா) இயக்கம் சார்ந்த இடதுசாரி அமைப்பு; முன்னர் சீன கம்யூனிஸ்டு கட்சி சார்ந்த இயக்கத்தில் ஜே.வி.பி. தலைவர் விஜயவீர உறுப்பினராக இருந்தவர். இலங்கைக் கம்யூனிஸ்டு கட்சி புரட்சிக்கு வழிகாட்டாது என்ற முடிவில் ஜே.வி.பி. அமைப்பை ஏற்படுத்தினார். என்ன சூழலிலும் நாட்டில் புரட்சியை உருவாக்கி விடமுடியும் என்ற சேகுவேராவின் கோட்பாடுடன் இயக்கம் அமைத்தார்.

தேர்தலில் வெற்றிபெற உதவியதை முன்வைத்து விஜயவீர, பிரதமர் சிறீமாவோவிடம் தேர்தல் வாக்குறுதிகளில் குறிப்பிட்ட சிலவற்றை நடைமுறைப்படுத்தும்படி வேண்டினார். சிறீமாவோ தவறியதும் தமது திடீர் புரட்சிக்கு ஆவன செய்ய முயன்றார். அதன் முடிவாகவே 1971 ஏப்ரல் 5ம் தேதி சிங்களப் பகுதியிலுள்ள போலீஸ் நிலையங்களெல்லாம் குறிப்பிட்ட ஒரே நேரம் ஒரே நாளில் தாக்கப்பட்டன.

திடீர்ப் புரட்சியை முறியடிக்க அரசு கடும் நடவடிக்கைகளை எடுத்தது. 24 மணி நேர ஊரடங்குச் சட்டம் ஆரம்பத்தில் அமுல் படுத்தப்பட்டது. பின்னர் சட்டம் தளர்த்தப்பட்டு கொழும்பு மாநகரில் பகல் நேரத்தில் மட்டுமே நடமாட முடிந்தது. அரசின் ஒடுக்கு முறைகளுக்கு சிங்கள இளைஞர்கள் புரட்சியல்ல, கிளர்ச்சியாக எதிர்ப்புக் காட்டியதாக விளக்கம் கூறினர்.

இக்கால கட்டத்தில் கைலாசபதி கொழும்பில் இருந்தபோதும் சந்தித்துப் பேச முடியவில்லை. இந்த நெருக்கடி வேளையில் கொழும்புக் கோட்டையிலுள்ள ஒட்டல் ஒன்றில் நடைபெற்ற உறவினரது திருமணத்திற்கு அதிகாலையில் செல்ல நேரிட்டது. அங்கு கைலாசபதியும் வந்திருந்தார்.

திருமணச் சடங்குகள் ஒருபுறம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்க நான்களிருவரும் மற்றொரு மூலையில் அரசியல் நிலைபற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி பற்றி நான்கள் சித்தாந்த ரீதியாகப் பேசி விவாதித்து வரும் காலத்தில் நேரடியாக அரசு வன்முறைக்கு எதிராக சிங்கள இளைஞர்கள் ஆரம்பித்த ஆயுதப் புரட்சி எமக்கெல்லாம் புது அனுபவமாக இருந்தது.

சிங்கள இளைஞர்களைப் பாராட்டவே செய்தோம். புரட்சி முற்றாக நசுக்கப்படாத வேளை ஆங்காங்கே இளைஞர்களின் வெற்றி பற்றியும் அரசுப் படைகளின் பின்வாங்கல் பற்றியும் கூட செய்திகள் வந்தன. அவற்றையெல்லாம் கைலாசபதியும் கூறினார். சித்தாந்த ரீதியில் அப்புரட்சியை நான்கள் அணுகவில்லை. ஜே.வி.பி யினரின் வெற்றிகளையே பாராட்டி வீர, தீர்மாகப் பேசிக் கொண்டோம்.

அவ்வேளை அந்தத் திடீர் புரட்சிக்குச் சார்பாகவே கைலாசபதி பேசினார். இந்த சிங்கள இளைஞர்களின் எழுச்சி பின்னர் ஈவிரக்கமின்றி அரசால் நசுக்கப்பட்டது. புரட்சியில் பங்கு பற்றிய வாலிபர்களையும் இளம் பெண்களையும் நூற்றுக் கணக்கில் கொன்று உடல்களை ஆற்றிலே வீசினர். ஆற்றோட்டத்தில் மிதந்து சென்ற உடல்களைப் பார்த்தவரெல்லோரும் பதைபதைத்து நடுங்கினர். ஆற்றின் சுற்றுப் புறக் கிராமமெல்லாம் அச்சம் ஊடுருவியது. மக்களிடையே அரசின் மேல் வெறுப்பு இருந்தபோதும் அரசு ஆயுத பலத்தால் அச்சுறுத்தி மக்களை அடக்கியது.

இத்தகைய சூழலில் சிறீமாவோ அரசு பல்கலைக் கழகக் கல்வியை விரிவுபடுத்தத் தீர்மானித்தது. இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் என்ற பெயருடன் புதிய வளாகங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. யாழ்ப்பாணத்திலும் ஒரு புதிய பல்கலைக் கழகமாக ஒரு வளாகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதன் தலைவர், உபவேந்தர் பதவிகளுக்கு சிலர்

முயன்றனர். ஆயினும் தகுதி, திறமை, இடதுசாரி மனப்பாங்கையும் அரசு நிர்வாகம் எதிர்பார்த்திருக்கலாம்; கைலாசபதிக்குத் தலைவர் பதவி கிட்டியது. வலது சாரி அரசியலார், அரசு சாரா இடதுசாரிகள் பல்கலைக் கழகம் சார்ந்திருந்தவர் கைலாசபதி அப்பதவி பெறுவதை விரும்பவில்லை. அரசியல் ரீதியாக, குரூர வன்முறை மூலம் இளைஞர்களைக் கொலை செய்த அரசில் கைலாசபதி பதவி ஏற்பதை நானும் விரும்பவில்லை. ஆயினும் ஆங்காங்கே காண நேரும்போது பேசிக் கொள்வோம்.

யாழ் பல்கலைக் கழகத்தைப் பலரது எதிர்ப்புகளிடையே கட்டி எழுப்புவதில் கைலாசபதி முழுமூச்சாக உழைத்தார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. யாழ் பரமேசுவரக் கல்லூரியே பல்கலைக் கழக வளாகமாக உருப்பெற்றது. அக்கல்லூரியிலேயே நான் முன்னர் கல்வி கற்றேன்.

யாழ் பல்கலைக் கழக உபவேந்தர் பதவியின் வேலை நெருக்கடிகளிலும் நண்பர்களை, இலக்கிய ஆர்வங்களைக் கைலாசபதி விட்டுவிடவில்லை. அவ்வேளை நான் எழுதிய 'கலையும் சமுதாயமும்' என்ற நூலை அனுப்பியிருந்தேன். இரு மாதங்கள் கழிந்தபின் திடீரென ஒரு கடிதம் யாழ் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து கைலாசபதி எழுதியிருந்தார். அந்நூலிலுள்ள சில அம்சங்கள் தன்னைக் கவர்ந்ததாகக் குறிப்பிட்டுப் பாராட்டி எழுதியிருந்தார். சிருஷ்டிகர்த்தாவும் விமர்சகரும் ஒரே நபராயிருந்தால் திறமை யாயிருக்கும் என்றும் கைலாசபதி கூறுவார்.

குறிப்பிட்ட கலை வடிவத்தில் படைப்பாளியாக இருந்தவரால் அக்கலையின் பிறரது படைப்புக்களை நன்கு விமர்சிக்க முடியும் என்ற கருத்தை நானும் கொண்டிருந்தேன்; ஆங்காங்கே கூறியும் எழுதியும் வருகிறேன். சினிமா போன்ற தொழில் நுட்பம் சார்ந்த கலைகளைக்

கற்றவரால் திரைப்படங்களை நன்கு திறனாய முடியும். ஒரு படைப்பாளியாலேயே மற்றொரு படைப்பாளியின் பிரச்சனைகளை, சிரமங்களை, சிறப்புகளை அறிய முடியும். பாலியலும் வன்முறையும் கொண்ட வணிகப் படங்களைப் பார்த்துப் பழகியவரால் சத்தியஜித்ரே போன்றவர்களின் சிறந்த சினிமாக்களை ரசிக்க முடிவதில்லை.

கைலாசபதி இத்தனை உயர்வுகள் பெற்றிருந்த போதும் சில விஷயங்களில் முரண்பாடான நடைமுறைகளையும் கொண்டிருந்தது வியப்பே. கலை நயம் மிக்க சினிமாக்களைப் பார்த்து கவைத்து எழுதும் போதும் யுத்தக் காட்சிகள் நிறைந்த ஆங்கிலப் படங்களையும் தவறாது பார்த்து விடுவார். அதே போல சிறந்த நாவல், கவிதை, கலை இலக்கிய ஆராய்ச்சி நூல்களைப் படிப்பதோடு யுத்த நாவல்களையும் இரவிரவாகப் படிப்பார். ஆயினும் இவற்றைப் பெருமையாக வெளியே சொல்லிவிடுவதில்லை. அது பாராட்டிற்குரியது. ஏனெனில் அரசியல், கலை, இலக்கிய உலகில் புகழ் பெற்றவர் தமது தனிப்பட்ட விருப்புகளைக் கூறிவிடுவது சமூகத்தில் சிலவேளை தாக்கம் ஏற்படுத்தி விடுகிறது. அமெரிக்க ஜனாதிபதி கென்னடி, தான் பொழுதுபோக்கிற்காக திகிலூட்டிப் பெண்களுடன் சல்லாபம் செய்து திரியும் 'ஜேம்ஸ்பொன்ட்' என்ற கதாநாயகனைக் கொண்ட நாவல்களைப் படிப்பதாகக் கூறியதனால் அந்நாவல்களின் விற்பனையும், சினிமாவுமே உலகச் சந்தையில், மட்டமான சரக்கான போதும், தீவிரமாகப் பரவியது; விற்பனையானது..

18. பாராட்டுகள்

கைலாசபதி பர்மிங்ஹாம் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் வீரயுகப் பாடல்கள் பற்றி ஆய்வு செய்து கொண்டிருந்த வேளையிலேயே 'நீண்ட பயணம்' என்ற என் நாவல் 1965ல் வெளிவந்தது. சென்னை

நியூ உட்லண்டஸ் ஒட்டலில், தமிழ் புத்தகாலயம் கண முத்தையா, பாரி செல்லப்பன், சோமலெ மூவருமாக வெளியீட்டு விழா ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். கி.வ.ஐ. தலைமையில் அகிலன், மணியன், சோமலெ, ஜெயகாந்தன் யாவரும் நாவலை விமர்சித்துப் பேசினர். அவ்வேளையிலே கி.வ.ஐ. நாவலில் வரும் சில யாழ்ப்பாணச் சொற்களுக்கு அடிக் குறிப்பும் போட்டிருக்க வேண்டும் எனக் கூறினார். அக்கூற்றை ஜெயகாந்தன் கண்டித்துப் பேசியது பரபரப்பூட்டியது. ஆனந்த விகடன் அவ்வெளியீட்டு விழா செய்தியைப் பிரசுரித்துப் பிரபலமாக்கியது.

நாவல் வெளிவந்து ஓரிரு மாதங்கள் கழித்தே ஒரு பிரதியை கைலாசபதிக்குச் சாதாரண கப்பல் தபாலில் இங்கிலாந்து பர்மிங்ஹாமுக்கு அனுப்பியிருந்தேன். அதைப் பின்னர் மறந்தும் விட்டேன்.

இரண்டு மாதங்களுக்கு மேலாக இருக்கும்; கைலாசபதியின் விமானக் கடிதம் ஒன்று திடீரென வந்தது வியப்பளித்தது. 'நீண்ட பயணம்' நாவலைப் பாராட்டி விமர்சித்து எழுதியிருந்தார். அந்நாவல் அவரின் மனதைத் தொட்டிருந்ததை அறிந்து மகிழ்ந்தேன்.

'தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' வெளி வந்த பின்னர் இளங்கீரனையும் என்னையும் கைலாசபதி அளவுக்கு அதிகமாகப் பாராட்டி விட்டார் என்றோர் குற்றச் சாட்டும் கூறப்பட்டது. உண்மை நிலையை அறியாதவர் கூற்றே இதுவாகும். 'செவ்வானம்' நாவலுக்கு முன்னுரை எழுதும்படி நான் அவரைக் கேட்டிருந்தேன். 'எத்தனை பக்கம்?' என்று அவர் கேட்டபோது 'எத்தனை பக்கமானாலும் விரிவாக எழுதலாம்' என்று கூறினேன். ஏற்கனவே நாவல் பற்றி அவர் கொண்டிருந்த கோட்பாடுகளை முன்னுரையில் விரிவாக எழுத ஒரு

சந்தர்ப்பம் கிட்டியதாகவே அவர் கருதினார். ஆகவே அவரது கோட்பாடுகளுக்கு என் நாவலில் சில ஆதாரங்களைக் கண்டு கொண்டார். அவற்றை முன்னுரையில் குறிப்பிட்டார். அவ்வளவே. நாவலில் கதை, அரசியல், வகைமாதிரி யான பாத்திரங்கள், யதார்த்தம், வர்க்கப் பிரிவுகள் ஆகியவற்றிற்கு 'செவ்வானம்' நாவலில் ஆதாரம் காட்டினார். யதார்த்த நாவலுக்கும் இயற்பண்பு வாதப் படைப்புக்குமுள்ள வேறுபாட்டைத் தெட்டத் தெளிவாக இந்நாவலின் முன்னுரையிலே விளக்கியிருந்தார். முன்னுரை எழுதுவதற்காக என் நாவலை ஆழ்ந்து படிக்கவும் நேரிட்டது. அவருக்கும் எனக்கும் அவரின் எழுத்து, முன்னுரை வாய்ப்பாக அமைந்தது உண்மையே.

இளங்கீரனைப் பொறுத்தளவில் கைலாசபதி 'தினகரன்' ஆசிரியராக இருந்தகாலத்திலேயே 'நீதியே நீ கேள்' தொடர் நாவலாக வெளிவந்தது. தொடர்ச்சியாக எழுத்துப் பிரதியாக அவர் படித்தது மட்டுமல்ல நாவல் பற்றிய பல்வேறு விமர்சனங்களையும் கடிதமாகவும் நண்பர் மூலமும் அவரே கேட்டறிந்தும் கொண்டார்.

சிறுகதை எழுதுபவரிலும் பார்க்க நாவல் எழுதுபவர் மேல் கைலாசபதி நல்ல மதிப்பும் மரியாதையும் வைத்திருந்தார்.

காவியங்களும் இதிகாசங்களும் அவ்வக் காலச் சமுதாயத்திற்குப் பொதுவான ஒழுக்கம், நியதிகளை, வகுத்துக் கூறி தனி மனிதருடன் அமைதி கண்டன. சிறு கதைகள் வாழ்க்கையின் ஒரு துறையிலேயே காட்டுவன எனவும் கவிதை உணர்வின் அடிப்படையில் ஒருணர்ச்சியை அழுத்திக் காட்டும் என்பார். நாடகம் ஒரு கால எல்லைக்குள் உள்ள பாத்திர மோதலை, முரண்பாட்டைக்

காட்டுவன. இவையே கைலாசபதியின் மதிப்பீடாகும். நாவலைப் பற்றி மட்டும் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

‘நாவல்தான் சமுதாயத்திற்கும் தனி மனிதனுக்குமிடையே உள்ள நெருங்கிய அடிப்படையான உறவுகளை ஆராய்ந்து பாத்திரங்களின் வாக்க வேர்களைக் கண்டறிந்து உயிர்த்துடிப்புள்ள வளர்ச்சி நிறைந்த மனிதரைக் காட்டும். பழைய காவியம், நாட்டுப் பாடல், இதிகாசம், புராணம் ஆகியவற்றையெல்லாம் தன்னகத்தே கொண்ட புதிய இலக்கிய வடிவம்.’

நாவல் அரசியல் சார்புடன் இருப்பதோடு முழுமனிதனையும் காட்ட வல்லது என கைலாசபதி நாவலுக்கு மிக உயர்ந்த மதிப்புக் கொடுத்திருந்தார்.

இத்தனை உயர்ந்த மதிப்பை நாவலுக்குத் தந்ததாலேயே நல்ல நாவல் எழுதுபவர் மேலும் கைலாசபதி மிகுந்த மதிப்புக் கொண்டிருந்தார்.

1977ல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் நாவல் பற்றிய கருத்தரங்கு ஒன்று நடைபெற்றது. தமிழ் நாட்டிலிருந்து அசோகமித்திரனும் அழைக்கப்பட்டிருந்தார். அவ்வேளை நான் இந்தியாவில் வாழ்ந்திருந்தேன்.

கருத்தரங்கில் என் நாவல்கள் முதன்மையாக அலசப் பட்டதையே ‘நீர் அன்று வந்திருக்க வேண்டும்’ என மறைமுகமாகக் குறிப்பிட்டார். 1981ல் அசோகமித்திரனைச் சென்னையில் கண்ட போதும் அவ்வாறே அவரும் கூறினார்.

19. பாரதி முரண்பாடு

மகாகவி பாரதியை ஆழ்ந்தும் அகலமாகவும் கைலாசபதி கற்றிருந்தார் என்பதை அனைவரும் அறிவர். கைலாசபதிக்கு பாரதி மேல் ஒரு பக்தி, வெறி என்று கூடச் சொல்லலாம். தாகூருடன் ஒப்பிடும்போதும் பாரதியை உயர்வாகவே கொண்டார். மேல்நாட்டுக் கவிஞர்கள் பற்றியும் கைலாசபதி நன்கு கற்றிருந்தார். அவர்களோடு ஒப்பிட்டும் எழுதியுள்ளார் : 'தமிழ் சொற்களுக்கெல்லாம் புத்துயிர் ஏற்றினான். படைப்பாற்றலுடன் மொழியைக் கையாண்டான். எளிமையான வார்த்தைகளில் ஓசைநயம் மிளிர் கவிதை படைத்தான். தேசீய உணர்வும் தமிழ்ப் பற்றும் கவிதைகளில் தெற்றெனத் தெறித்தன.'

கைலாசபதி பேசும் போதும் எழுதும்போதும் பாரதியின் பாடல்வரிகளை ஆங்காங்கே விதைத்துச் செல்வார். இத்தனை சிந்தனையாளராகக் கைலாசபதி இருந்தும், வயதில் பாரதிக்கு மேலாகப் பத்து ஆண்டுகள் வாழ்ந்தபோதும், பாரதி காணாத கற்காத, மார்க்ஸ் முதல் மாவோ வரை ஆழமாகக் கற்று அறிந்திருந்தபோதும் பாரதியை எதற்காக தன் கூற்றுக்கு ஆதாரம் தேடவேண்டும் என்றும் நான் பல காலம் சிந்தித்ததுண்டு. அவரையே ஒரு நாள் கேட்டு விடைபெற வேண்டும் என எண்ணியிருந்தேன். பிந்திவிட்டேன். இன்றும் என்னால் விடைகாணமுடியவில்லை. 'மக்களிடம் மதிப்பும்' புகழும் பெற்றவர்களைக் குறிப்பிட்டே நாம் மக்களிடமும் நுழைய முடியும். அது தவிர தீர்க்க தரிசனமாகவும் பாரதி பல பாடலில் கூறியுள்ளான்' என கலாநிதி கா. சிவத்தம்பி சமாதானம் கூறுவார்.

பாரதி பாடலின் ஒரு வரியைப் பயன்படுத்தி ஒரு தமிழ்ப் பண்டிதரைக் கைலாசபதி சாடிய சம்பவம் நினைவில் வருகிறது.

எப்.எக்ஸ்.சி. நடராசா என்ற தமிழ் பண்டிதர் கொழும்பில் அரசு மொழி அலுவலகத்தில் பணிபுரிந்தவர். இடது சாரி முற்போக்குக் கருத்துகளை, சார்ந்தவர்களை முறியடிப்பதே பணியாகக் கொண்டவர். கைலாசபதியை எதிர்ப்பவர். கொழும்பு தேஸ்டன் கல்லூரியில் ஒரு இலக்கியக் கூட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. நெட்டையரான நடராசா முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் சார்ந்த எம்மையெல்லாம் தாக்கிப் பேசினார்.

கைலாசபதி அவரது கூற்றுகளுக்குப் பதில் கூறிவிட்டு பேச்சை முடிக்கும் வேளை 'சிலர் நெட்டை மரங்களாக நிற்பர், பயனின்றி' என்று கூறினார். ஒரே சிரிப்பு. பதில் கூறமுடியாது நடராசாவும் சிரித்தார். அவரது நெட்டை உருவம் ஆறுஅடிக்கும் மேலாக இருக்கும்.

பாரதி நூற்றாண்டு விழா இலங்கையிலும் பரவலாகக் கொண்டாடப்பட்டது. விழாக்கள், கூட்டங்கள் நடைபெற்றன. பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், கட்டுரைகள் வெளியிட்டன. 'தினகரன்' ஞாயிறு இதழுக்கு நான் ஒரு கட்டுரை எழுதினேன். சிறப்பாக, தேசீயக் கவிஞன், தேசிய விடுதலைக்காகப் பாடியவன், தன்னுடைய காலத்தில் மிக முற்போக்காகப் பாடினான் என பாடல்களைக் குறிப்பிட்டு எழுதினேன். அத்துடன் தேசியக் கவிஞர் தேசிய முதலாளித்துவத்தைச் சார்ந்தே பாடுபவர், முதலாளிகள் ஒருபோதும் மதத்தை விட்டுவிடமாட்டார்கள் என பாரதியின் மதப் பாடல்களுக்கும் காரணம் கூறிவிட்டு, 'அவர் சோஷலிசப் புரட்சியை வேண்டியதில்லை, லெனினையும் வன்முறையையும் கண்டித்து எழுதியுள்ளார்' என்பதையும் குறிப்பிட்டேன். காளியையும், மதங்களையும், 'காதல் காதல் போயிற் சாதல் சாதல்' என்ற தவறான காதல், மதப் பிரசாரத்தை சாக்குருவி வேதாந்தத்தை நான்

விரும்பவில்லை. ஆயினும் தேசீய முதலாளிகள் சார்ந்து, தேசீய விடுதலைக்காகப் போராடுவது முற்போக்கானதே, அவர்கள் மதத்தை விட்டுவிட மாட்டார்கள் என்பதையும் அறிவேன். அந்நிலையில் சோஷலிசப் புரட்சியை, வன்முறை வடிவத்தில் எழுவதை அவர்கள் ஆதரிக்க மாட்டார்கள். மன்னராட்சியை வீழ்த்தி பூர்ஷ்வா ஜனநாயக ஆட்சியை ஏற்படுத்தும் வளர்ச்சிப் போக்கை வரவேற்பார். அதில் தவறில்லை. அவர்களை 'சோஷலிசப் புரட்சியாளர்' என்று கூறுவதே முரணானது என்பதே என் கருத்தாக இருந்தது.

என் கட்டுரை ஞாயிற்றுக் கிழமை 'தினகரன்' இதழில் முதற் கட்டுரையாக வெளிவந்தது. திங்கட்கிழமை கொழும்பு பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் பாரதி நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாட்டம். தமிழ்நாட்டிலிருந்து த.பாண்டியன் வந்திருந்தார். அவ்விழாவிற்கு செல்வதற்கு பம்பலப் பிட்டி கோவில் பஸ்தரிப்பில் நான் இறங்கி நடந்தேன். காலி வீதியிலிருந்து சரஸ்வதி மண்டபம் நோக்கிய தெருவில் இறங்கும் வேளை, கைலாசபதி எதிர் தெருவிலிருந்த மாமணார் வீட்டிலிருந்து வந்து திரும்பிக் கொண்டிருந்தார். எதிர்பாராத சந்திப்பு. இருவருமாக சுகம் விசாரித்துக் கொண்டே நடந்தோம்,

“எப்படி நீங்களும் இன்று பேசுகிறீர்கள்தானே, என்ன பொருள்” சாவதானமாகவே கைலாசபதியிடம் கேட்டேன். நான் எழுதிய கட்டுரை விஷயத்தை மறந்திருந்தேன்.

“நீர்தானே கட்டுரை எழுதி எல்லாவற்றையும் குழப்பிவிட்டீரே” என்றார். நான் எதிர்பாராத பதில். என் கட்டுரையை அவர் அத்தனை சிரத்தையுடன் எடுத்திருப்பார் என நான் எண்ணியிருக்கவுமில்லை.

தொடர்ந்து பாரதி பற்றி பேசுவதற்கிடையில் வேறு சிலர் வந்து சேர்ந்து கொண்டனர். மண்டபத்தைச் சேர்ந்ததும் அவர் மேடைக்கு அழைக்கப்பட்டார்.

கைலாசபதி பேசும் கூட்டங்களை நான் பெரும்பாலும் விட்டுவிடுவதில்லை. என்ன விஷயமாயினும் அவர் புதுமையாகப் பேசுவார். ஒரு கூட்டத்தில் பேசியவற்றை மற்றோர் கூட்டத்தில் திரும்பப் பேசி, அரைத்த மாவை மீண்டும் அரைப்பது போல அவரது சொற்பொழிவு இருக்காது.

விழாக் கூட்டம் மண்டபம் நிரம்பி வழிந்தது. ஏனோ தெரியவில்லை கைலாசபதியின் சொற்பொழிவு அன்று புதுமையாகவோ, சிறப்பாகவோ அமையவில்லை.

20. தினகரனில்

தினகரன் ஞாயிறு இதழில் வி.க.ப நாதன் ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் நான் தொடர்ந்து எழுதியளவு கைலாசபதியின் ஆதிக்கத்தில் (1957-61) தினகரன் இருந்த வேளை எழுதியதில்லை. ஆசிரியர்நாதன் தன்னைச் சார்ந்திருந்த சில பண்டிதர், அவர்களின் பழந்தமிழ் இலக்கியம் தவிர ஈழத்து படைப்பாளிகளை இனங்கண்டு மதிப்பளிக்கவில்லை. படைப்பாற்றல் மிக்க எழுத்துக்களைப் பிரித்தறியும் தன்மை அவரிடம் இருந்ததில்லை என்றே கூற வேண்டும். பெரும்பாலும் இந்திய எழுத்தாளரின் சிறுகதைகளையே வெளியிட்டுவந்தார். ஞாயிறு இதழுக்குப் பொறுப்பாக அவ்வேளை இருந்தவர் சுப்பிரமணியம் என்ற இந்தியராவார்.

மகாத்மா காந்தி பற்றிய என் வானொலிப் பேச்சை முழுமையாக வெளியிட்டிருந்தார்; 1948ல் மகாத்மா கோட்சேயால் கொல்லப்பட்ட வேளை எழுதியிருந்தேன். பின்னர் விசயலட்சுமி-பண்டிட் ஐ.நா. சபைத் தலைவராக இருந்தவேளை அவர் பற்றிய கட்டுரையை ஆசிரியர் தலையங்கப் பக்கத்தில் வெளியிட்டார். பின்பு நண்பர் சோமலெ இலங்கை வந்திருந்த வேளை அவருடன் சென்று நேரில் கண்டு நாதனுடன் பழக நேர்ந்தது; உறவுமுறை பற்றியும் விசாரித்தார். கட்டுரைகளிலும் பார்க்க சிறுகதை எழுதும்படி சொன்னார். 'மன்னிப்பு' என்ற என் சிறு கதையின் பின்னர் 'பிழைத்த பிள்ளை' என ஒரு சிறுகதை எழுதினேன். இலங்கை வானொலியில் அவ்வேளை தலைவராக தமிழ்ப் பகுதிக்குப் பொறுப்பாக இருந்தவர் சோ. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள். இவர் என் கதையைப் பாராட்டி நாதனிடம் கூறிவிட்டார். அதைத் தொடர்ந்து வியாழக்கிழமைகளில் நாதனைக் காணச் செல்லும்போதெல்லாம் என் எழுத்தை வேண்டி கையை நீட்டுவார். கதையைப் படிக்காமலே உதவி ஆசிரியரை அழைத்து ஞாயிறு இதழுக்குத் தந்து விடுவார். எழுத்துக்குப் பணம் ஒழுங்காகக் கிடைக்கும். அப்பணமும் அவ்வேளை எனக்கு மிகவும் உதவியாயிருந்தது.

கைலாசபதியால் படைப்பாற்றல் மிக்க இலங்கை எழுத்தாளரை இனங்கண்டு ஊக்குவிக்க முடிந்தது. பரவலாக இளம் எழுத்தாளரின் கதை, கட்டுரைகளை வெளியிட்டு ஊக்கமளித்தார். சிலர் கூட்டாக எழுதிய தொடர் சிறுகதை ஒன்றில் என்னையும் எழுதச் செய்தார். இடையிடை என் சிறு கதைகளும் வெளிவந்தன. ஒரு சம்பவம் இன்னும் நினைவில் வருகிறது.

விஜயபாஸ்கரனுடன் பழகி 'சரஸ்வதி' யிலும் இடையிடை எழுதிய காலம்; 'விளம்பரம் காவிகள்' என்றோர் கதையை

சரஸ்வதிக்காக எழுதியிருந்தேன். கொழும்புத் தெருக்களில் சிறுவரின் தோள் வழியாக முன்னும் பின்னும் விளம்பரங்களை மாட்டி அணி வகுத்துச் செல்லும் சிறுவர்கள் பற்றிய கதை அது. 'சரஸ்வதி'க்கு அனுப்புமுன் அக்கதையைப் பார்த்து விட்டுத் தரும்படி கைலாசபதியிடம் கொடுத்தேன். சில நாள் கழித்து வந்து பெறுவதாகச் சொல்லியிருந்தேன். அந்த ஞாயிற்றுக் கிழமை 'தினகரன்' வார இதழைப் பிரித்தபோது அதிர்ச்சியே காத்திருந்தது. என் கதையை படங்களுடன் வெளியிட்டு விட்டார். நான் எவ்வித குறையும் கூறவில்லை.

கைலாசபதி தினகரனில் விகபநாதன் ஆட்சியிலேயே சேர்ந்திருந்தார். நாதனிடம் செல்லும் வேளை அவர் உள்ளே உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்ணாடி வழியே பார்ப்பேன். ஆயினும் அங்கு அவருடன் பேசுவதில்லை. நாதனின் சர்வாதிகாரத்தின் கீழ் கைலாசபதி 'சமாளித்தார்' என்றே சொல்ல வேண்டும். தமிழில் தனக்கு மேலாக எவரும் இருப்பதை நாதன் ஏற்கமாட்டாத 'தலைக் கனம்'; அங்கு ஒரு சர்வாதிகாரியாகவே இருந்தார். ஏரிக்கரை என்ற அந்த நிறுவனத்திலிருந்து இலங்கைக்குத் தேவையான 60% நாளிதழ்கள் மும்மொழியிலும் வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. தினகரனை அரசியல் ஆதிக்கத் துக்காகவே நடத்தி வந்தனர்.

தமிழர்களிடே அல்லது எழுத்தாளரிடே நல்ல நண்பர்களை நாதன் தேடியதில்லை. 'தினகரன்' ஆசிரியபீடத்தில் இருக்கும் வரையே மதிப்பிருக்கும், வெளியேறியதும் எவரும் திரும்பிப் பார்க்க மாட்டார்கள் என்பதை அவர் பிரக்ஞை பூர்வமாக அறிந்திருந்தார். என்னிடமே பலதடவை கூறியுமிருந்தார்.

அதே போலவே தினகரனை விட்டு வெளியேறியதும் நடந்தது; கொழும்பு 7ல் வசதியான வீட்டைவிட்டு செட்டித் தெருவில் வாடகை அறையில் சிலகாலம் வாழ்ந்தார். மீண்டும் பத்திரிகை உலகில் நுழைய முயன்று தோல்வியுற்றார்.

பழைய தமிழ் நூல்களைச் சேகரிப்பதில் நாதன் ஆர்வமாக இருந்தார். தன் சொந்த நூலகத்திற்கு ஏராளமாகச் சேர்த்தும் இருந்தார். ஒரு நாள் தமிழ் ஆங்கில நூல்களாக 50, 60 நூல்களை கொழும்பில் நாங்கள் நடத்தி வந்த விஜயலட்சுமி புத்தகசாலைக்கு எடுத்து வந்திருந்தார். அவற்றிற்குப் பணம் கேட்டார். உடன் உதவினேன். சில ஆண்டுகள் கழித்து அவரது மரணச் செய்தியை அறிந்து கவலைப்பட்டேன். பத்திரிகைகள் கூட பெரிதாக, செய்திகளே வெளியிட்டதில்லை.

நாதனோடு தினகரன் நாளிதழில் பணியாற்றியவர் எஸ்.டி. சிவநாயகம். பின்னர் சுதந்திரன் நாளிதழில் ஆசிரியரானார். நாளிதழ் வார இதழாக மாறிய பின்னரும் தொடர்ந்து ஆசிரியர் பதவியில் நீடித்தார். நல்ல பத்திரிகையாளர். நாதனிலும் பார்க்க பரவலாக மக்களோடும் எழுத்தாளரோடும் பழகினார்.

தனிக் கொள்கை என தனக்கு எதுவுமில்லை, பத்திரிகை உரிமையாளரின் தேவைக்கேற்ப சம்பளம் பெறும் வரை எழுதுவதாக அவரே ஒப்புக் கொள்வார். 1958ல் ஏற்பட்ட இனக் கலவரத்தின் போது 'சுதந்திரன்' அலுவலகமும் பாதிக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் சிலகாலம் சஞ்சிகை உலகில் முயன்று தோல்வியடைந்து எம்.டி. குணசேனா கம்பனியாரால் எரிக்கரைக்கு எதிராக ஆரம்பிக்கப்பட்ட பத்திரிகை நிறுவனம் வெளியிட்ட 'தினபதி' நாளிதழின் ஆசிரியரானார். 'சுதந்திரன்' பத்திரிகையில் நான் எழுதிவந்த

காலத்திலிருந்து நண்பராகப் பழகியவர். ஆயினும் மற்றைய முற்போக்கு எழுத்தாளர் அணி மேல் உள்ளூற நல்லெண்ணம் கொண்டிருக்கவில்லை என்றே கூற வேண்டும். கைலாசபதியின் இலக்கிய அறிவு, சிந்தனை, திறமையை அவர் சரியாக மதிப்பிடத் தவறியிருந்தார் என 1982ல் எண்ணினேன். 18 ஆண்டுகள் கழித்து இன்றும் அது சரியாகவே படுகிறது.

கைலாசபதியின் மரணத்தின் போது தினகரன், வீரகேசரி ஆகிய இதழ்கள் முதற்பக்கச் செய்திகளையும் தொடர் கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டன. 'தினபதி' நாளிதழ் மரணச் செய்தியை அறிவித்ததோடு நிறுத்திவிட்டது.

எனக்கு அது மிக்க கவலை தந்தது. மற்றும் பல நண்பர்களும் அவர் பகைமை பாராட்டுவதாக என்னிடம் குறைப்பட்டனர். 'அப்படி இருக்காது ஏதாவது தவறு நடந்திருக்கலாம்' எனவும் எண்ணினேன்.

சிவநாயகத்தை டெலிபோனில் அழைத்து, கைலாசபதியின் சிறப்புப் பற்றிக் கூறி என் குறையைச் சொன்னேன். 'எவ்இறந்தாலும் இப்படித்தான், சிலநாட்கள் பாராட்டிச் சொல்லுவார்கள். பின்னர் பழங்கதையாகிவிடும்' என்றார். அவரது பதில் ஆத்திரமுட்டியது. மேலும் பேசாது போனை வைத்துவிட்டேன். மறுநாள் கைலாபதியின் இறுதிச் சடங்குகளுக்கு முக்கியத்துவம் தந்திருந்தார். அது கூட என்னைத் திருப்திப் படுத்துவது போலவே இருந்தது.

மரணத்தின் நாலாவது நாள் நாம் கொழும்பு சரஸ்வதி மண்டபத்தில் அனுதாபக் கூட்டம் நடத்தினோம். மண்டபம் நிறைந்த கூட்டம், உணர்ச்சி வசப்பட்டு இறுதியாக சில நிமிடங்கள் மட்டும் பேசியதில் சில வரிகள் இன்றும் நினைவு வருகின்றன.

“கைலாசபதி மறைந்து விடவில்லை. அவரது பங்களிப்பு தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் ஒருதிருப்பு முனையாக என்றென்றும் நினைவு கூரப்படும்.”

17 ஆண்டுகளின் பின்னர் கைலாசபதியின் பங்களிப்புப் பற்றி நினைவு கூர்ந்து எழுதும் வேளை சிவநாயகம் அவர்களின் குறுகிய பார்வை என் மனதில் படுகிறது.

கைலாசபதி பற்றிய ஆய்வுகள் தொடர்ந்து கட்டுரைகளாகவும் தொகுப்பு நூல்களாகவும் பல வந்து கொண்டே இருக்கின்றன. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அரணமுறுவல் என்பவர் ‘தமிழியலுக்கு கைலாசபதியின் பங்களிப்பு’ என்ற தலைப்பில் ஆய்வு செய்து பி.எச்.டி பட்டம் பெற்றார். கைலாசபதியின் சமூக நோக்கும் பங்களிப்பும், பன்முக ஆய்வில் கைலாசபதி மற்றும் பல தொகுதி நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவ்வாண்டு ‘தமிழ் ஆய்வியலில் கலாநிதி கைலாசபதி’ என்ற தலைப்பில் கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன் அரிய நூல் ஒன்றை எழுதியுள்ளார். தமிழிலக்கியக்கிய விமர்சன கூட்டங்கள், கருத்தரங்குகளில் கைலாசபதியின் பெயர் கூறப்படாத இடங்களை தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் பார்க்க முடியாது.

21. சீனப் பயணம்

மாவோவின் எழுத்துகளும் சீனப்புரட்சியும் எமக்கெல்லாம் புத்துணர்ச்சியூட்டுவதாக இருந்த காலம்; எட்கார் சினோவின் ரெட் ஸ்டார் ஒவர் சைனா (Red Star Over China) என்ற நூலை கைலாசபதியிடமிருந்து பெற்றே முதன் முதலில் படித்தேன். 1962 ரஷ்யா சீனா முரண்பாடு ஏற்பட்டபோது கைலாசபதியுடன் நானும் இலங்கையில் சீன அணியிலேயே சேர்ந்தேன். சண்முகதாசன் சீன அணியில் முதன்மையாயிருந்தார்.

எட்கார் சினோ பற்றி அடிக்கடி கைலாசபதியுடன் பேசிக் கொள்வோம். எட்கார் சினோவின் நூல்கள் வெளி வந்ததும் உடனேயே கைலாசபதி படித்து விடுவார். அதற்கேற்ற வாய்ப்புகளும் அவருக்கு இருந்தன. நூலில் படித்தவற்றில் முக்கிய விஷயங்களை என்னிடமும் கூறிவிடுவார். எட்கார் சினோவின் சைனாஸ் லோங் ரெவலூசன் (China's Long Revolution) என்ற நூலை ஏற்கெனவே கைலாசபதி படித்து விட்டார். அன்று கைலாசபதியைக் கண்ட வேளை ஜலதோசம், சளி பிடித்திருந்தது. வைரஸ் தாக்குதலால் ஏற்படும் சளிக்கு மருந்து கிடையாது என என் டாக்டர் நண்பர் அடிக்கடி கூறுவார்.

தடிமன், சளி பற்றிய பேச்சு வந்தபோது எட்கார் சினோ கடைசியாக மாவோவைக் கண்டு பேசிய வேளை மாவோ கூறியதை கைலாசபதி நினைவூட்டினார்.

எட்காசினோ கடைசியாகப் பார்த்த வேளை மாவோவுக்கும் ஜலதோசம் சளி பிடித்திருந்தது. டாக்டர்கள் இருந்து என்ன பயன் என்பது போல மாவோ கூறினாராம். “சாதாரண ஜலதோசம், சளி நோயையே டாக்டர்களால் தடுக்க முடியவில்லை. எத்தனை (உழைக்கும்) நேரத்தை தடுத்து விடுகிறது.”

அதைத் தொடர்ந்து எட்கார் சினோ சீனாவில் போட்டோ பிடிக்கக் கிராமப்புறம் சென்ற சம்பவம் ஒன்றையும் கூறினார். எட்கார் சினோவிற்கு பிரதமர் சௌ என்லாய் சீனாவில் விரும்பிய இடமெல்லாம் சுற்றிப் பார்க்கவும் போட்டோ எடுக்கவும் அனுமதி வழங்கியிருந்தார். எட்கார் சினோ கிராமப்புறம் ஒன்றில் போட்டோ பிடிக்க முயன்றபோது ஒரு தொழிலாளி வந்து தடுத்தான். எட்காசினோ எதிர்ப்புக் காட்டாது போட்டோ பிடிக்கும் முயற்சியை

அக்கிராமத்தில் கைவிட்டுவிட்டார். 'சௌ என் லாயே போட்டோ பிடிக்க அனுமதி தந்தார்' என்று அந்தத் தொழிலாளியிடம் கூறியதும் 'யார் அந்த சௌ என் லாய், நான் சொல்லுகிறேன்' என்று அவன் கூறியிருப்பான் என எழுதியுள்ளார். தொழிலாளர்களின் விழிப்புணர்வு பற்றி எட்கா சினோ பெருமைப்பட்டார்.

மாவோவின் சித்தாந்தம் சார்ந்த எழுத்துகளில் 'முரண்பாடுகள் பற்றியது' எனக்கு நன்கு பிடித்தது. இயங்கியல் பொருள் முதல் வாதத்தில் 'எதிர் மறைகளின் ஒற்றுமை' என்பதை முதன்மையாகக் கொள்ளின் மாவோவின் 'முரண்பாடுகள் பற்றியது' எனக்குத் தெளிவூட்டியது என்பேன். பகைமை முரண்பாடு, பகைமையற்ற முரண்பாடு என்று பிரித்துப் பார்க்கும் முறையையும் மாவோவிடமிருந்தே கற்றேன்.

மாவோ, மார்க்சிய சித்தாந்தத்திற்கு தனது பங்களிப்பு எதுவும் பெரிதாக உள்ளதாக ஒப்புக் கொண்டதில்லை. ஆயினும் 'முரண்பாடுகள் பற்றி' 'நடைமுறை பற்றி' ஆகிய இரண்டையும் எழுதுவதற்கு பல வாரங்களாக இரவிரவாகப் படித்து எழுதி, பகலில் தூங்கினேன் என எட்கார் சினோவிடம் மாவோ கூறினார். இரண்டிலும் 'நடைமுறை பற்றியதே' முக்கியமானது என்றாராம், மாவோ தனது பங்களிப்பாக.

எட்காசினோ புற்றுநோயால் சுவித்சலாந்தில் துன்புற்று மரணிக்கும் வேளை மாவோ சீனாவிலிருந்து டாக்டர்களையும் நர்சுகளையும் அனுப்பியிருந்தார்.

கைலாசபதி மனைவியார் சர்வமங்களத்துடன் 1979ல் சீனாவிற்குச் சென்றிருந்தார். பயணம் முடித்து வந்து இருவருமாக

‘மக்கள் சீனம் காட்சியும் கருத்தும்’ என்ற நூலை எழுதி 1979ல் வெளியிட்டனர். அந்நூலில் இரண்டு குறிப்புகள் என் நினைவில் வருகின்றன. அவ்வேளை சீன தலைமை ‘காங் ஆப் போர்’ (Gang of Four) என கம்யூனிஸ்டு கட்சியை எதிர்த்த நால்வரை ‘குற்றக் கும்பல்’ என்பது போல குற்றம் சாட்டி சிறைப்படுத்துவதோடு பெரிய பிரச்சாரமும் செய்தனர். கைலாசபதி தன் நூலில் ‘நால்வர் குழு’ எனக் குறிப்பிட்டு அவர்களைச் சார்ந்து நின்றார் ; மற்றும் வண்டி இழுக்கும் ஒரு முதியவரின் படத்தை அந்நூலில் பிரசுரித்து சீனாவில் சோஷலிச சமூகம் எனக் கூறும் போக்கை கைலாசபதி புட்டுக் காட்டினார்.

22. பேரரசும் பெருந்தத்துவமும்

கைலாசபதியின் முதல் வெளியீடாக ‘பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும்’ என்ற கட்டுரை நூலை வெளியிட நான் வேண்டினேன். பெரும்பாலும் ஒரு மாத விடுமுறையில் டிசம்பர், மூன்றாம் வாரம் வரையில் சென்னை வந்து, மு.வ. வீட்டில் தங்கி, தைப் பொங்கல் வரையில் கொழும்புக்குத் திரும்புவேன். இந்த இடைக்காலத்தில் என்னுடைய நாவலுடன் கைலாசபதியின் நூல் ஒன்றையும் வெளியிட்டு விடுவேன். நூல்களை பாரி நிலையத்தவர் விற்பனை செய்வார்.

‘பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும்’ கட்டுரைகளைப் பெற்று வந்து அச்சேற்றும் போதே கட்டுரைகள் யாவையும் ஆழமாகப் படிக்க முடிந்தது. அவற்றில் பேரரசும் பெருந்தத்துவமும் என்ற கட்டுரை எனக்கு நன்கு பிடித்துக் கொண்டது. அடுத்த ஆண்டு ‘தமிழ் நாவல் இலக்கியம்’ கட்டுரைகளை வெளியிட கைலாசபதியிடம் பெற்று வந்தபோது முதலாண்டு வெளியிட்ட

பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும் தமிழ்நாட்டில் பல்கலைக் கழகங்கள், கல்லூரிகளில் அந்நூல் சிறப்பாகப் பேசப்பட்டு வந்ததை அறிய முடிந்தது. அவரது எழுத்தில் புதிய அணுகுமுறையைப் பார்த்து, 'யார் இந்தக் கைலாசபதி' எனப் பலரும் விசாரிக்கத் தொடங்கினர்.

சோழப் பேரரசு சார்ந்த கட்டுரையைப் பற்றிப் பலரும் இலங்கையிலும் பாராட்டத் தொடங்கினர். அதைச் சார்ந்து தனி நூலாக விரிவு படுத்தி எழுதப்பட வேண்டும் என நானும் விரும்பினேன்.

கைலாசபதியிடமும் அடிக்கடி என் விருப்பைக் கூறிவந்தேன்.

கத்தோலிக்க மதம் ஐரோப்பாவில் நிலப்பிரபுத்துவத்திற்கு எவ்வாறு துணைபோனதோ அதே போல சோழப் பேரரசுக்கும் சைவசித்தாந்தம் வாய்ப்பாக உடன் போனது என்பதை கைலாசபதி நன்கு ஆணித்தரமாக அக்கட்டுரையில் நிரூபித்திருந்தார். அத்தோடு ஐரோப்பாவில் கிறிஸ்தவ ஆலயங்கள் சொத்துகளைப் பேண மறைமுகமாக மன்னர்க்கும் நிலப்பிரபுக்களுக்கும் கிறிஸ்தவ பக்தி பயன்பட்டது. சோழப் பேரரசும் கோவில்களை விவசாயிகளுடனும் நிலங்களுடனும் பிணைத்து வைத்திருந்ததையும் ஆதாரங்களுடன் கைலாசபதி உறுதிப்படுத்தியிருந்தார்.

ஒரு பேரரசு எழுவதற்கு வேண்டிய சித்தாந்தம் ஒன்றும் அத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்ற ஆராய்ச்சியின் முடிவே அக்கட்டுரை.

என்னுடைய வேண்டுகலை கைலாசபதி தன் சிந்தனையில் போட்டிருந்தார். இடையிடை கண்டு பேசிக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் அவராகவே கூறியது இன்றும் நினைவில் வருகிறது.

‘நீர்தானே சோழப்பேரரசும் பெருந்தத்துவமும் தனி நூலாக விரிவு படுத்த வேண்டும் என்று கூறுவீர். நான் மறக்கவில்லை ஓய்வுள்ள வேளை எழுதத்தான் வேண்டும்’

இவ்விரிவான நூலை எதிர் பார்த்திருந்தேன். இது தவிர வேறும் பல நூல்கள் எழுதத் திட்டமிட்டிருந்தார். அவற்றுள் பாட. பேதம் என்ற நூலொன்று. அதற்கு வேண்டிய குறிப்புகளும் சேகரித்து வைத்திருந்தார்.

கைலாசபதியின் தனிச்சிறப்பு எந்நூலைக் கற்றபோதும் உடனேயே முக்கிய விஷயங்களை சுட்டாக (Index) குறித்து வைத்து விடுவார். இப்பழக்கம் கலாநிதிப் பட்டத்திற்கான ஆய்வு காலத்தில் அவர் கற்றிருத்தல் வேண்டும். ஏதாவது முக்கிய கட்டுரை எழுத வேண்டின் அட்டைகளில் சேகரித்த குறிப்புகள் உடனே பயன்படும். இப்பழக்கம் அவரது எழுத்துத் துறைக்கும் நன்கு பயன்பட்டது என்றே கூறுவேன்.

23. மொழி, இன எழுச்சி

1955 வது ஆண்டாக இருக்கலாம். பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம் சென்றிருந்தேன். அங்கு ஒரு காலையில் கலா மண்டபத்தில் நடந்த ஒரு விழாவில் கைலாசபதி ஆற்றிய சொற்பொழிவில் கூறிய ஒரு கருத்து இன்னும் என் நினைவில் நிற்கிறது. அக்கருத்தை அடிக்கடி நினைவூட்டும் சம்பவங்களும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்ததும் மற்றொரு காரணமாயிருக்கலாம்.

பெரும்பாலோர் தம்தாய் மொழியின் சிறப்பை அடிக்கடி கூறிக் கொள்வதில்லை. ஆனால் தமிழர்கள் அடிக்கடி தமது மொழியையும்

இனத்தையும் தாமே பாராட்டிக் கொள்வதுண்டு. ஏன் என்பதற்கே கைலாசபதி விடை கூறிக் கொண்டிருந்தார், தன் சொற்பொழிவில்.

ஒரு மொழிக்கு அல்லது தாய் மொழியாகக் கொண்ட இனத்திற்கு ஆபத்து வரும் வேளையெல்லாம் தமது பண்டைய புகழையும் சிறப்பையும் கூறிக் கொண்டே இருப்பர் என்று கைலாசபதி அன்று கூறினார்.

தமிழ் மொழிக்குள்ள அடைமொழிகள் அளப்பில. தாய்மொழி, இனிய மொழி, தேன்மொழி, தெய்வமொழி, அமுதமொழி, சங்கத்தமிழ், சுந்தரத் தமிழ், தெய்வத்தமிழ், பழந்தமிழ், செந்தமிழ், முத்தமிழ், இசைத்தமிழ், இன்தமிழ், தீந்தமிழ், வண்டமிழ், அருந்தமிழ், தூயதமிழ், தங்கத் தமிழ், தண்டமிழ், நற்றமிழ், அருந்தமிழ், கன்னித்தமிழ், முதலான அடைமொழிகள் நெருக்கடி ஏற்பட்ட காலங்களில் சூட்டிப் போற்றப்பட்டன.

தம்மையும் வீரத்தமிழர், மறத்தமிழர், சிங்கத்தமிழர், மூத்த குடியினர், இமயத்தில் புலி கொடி பொறித்த தமிழர் என்றெல்லாம் பண்டைப் பெருமை பேசி இனவெறியூட்டி வந்தனர்.

தமிழ்நாட்டிலும் இந்திமொழியை மத்திய அரசு திணிக்க முயன்றபோது தமிழ் மொழியின் சீர், சிறப்புப் பற்றிய குரல் எழுந்ததோடு 'திராவிடர், திராவிட நாடு' என்ற குரல்களின் ஒலி குறையத் தொடங்கினது மட்டுமல்ல திராவிட நாடு என்ற கோரிக்கையே பின்னர் கைவிடப்பட்டது.

இலங்கையிலும் 'சிங்களம் மட்டும் ஆட்சி மொழி' என்ற குரலுடன் சட்டமியற்றிய வேளை தமிழரும் தமிழ் மொழியையும் இனத்தையும் அதன் தனித்துவத்தையும் முன்வைத்து குரல் எழுப்ப நேர்ந்தது..

அத்தோடு வாய்ப்போர் முடிந்து ஆயுதப் போராட்டமே நடத்த நேரிட்டது.

கைலாசபதி 'நாடும் நாயன்மாரும்' என்ற கட்டுரையிலும் வணிகரின் கருத்தியலான சமண மதம் தலையெடுத்த நிலையை ஒடுக்குவதற்கு விவசாய உற்பத்தியுடன் தலை எடுத்த வேளாளர் தமிழையும் சைவ சமயத்தையும் ஒன்றிணைத்து பக்தி காலகட்டத்தை நிறுவினர். சமண மதத்தவர் தமிழ் மொழியை ஒதுக்கினர் என்று கூறிவிட முடியாது. சிலப்பதிகாரம் உட்பட ஐம்பெருங்காப்பியங்கள், திருக்குறள், தொல்காப்பியம், அறநூல்கள் யாவும் சமண மதம் சார்ந்தவர் தந்த செல்வங்களே.

பக்தி கால கட்டத்தில் எழுந்தவற்றில் கம்பராமாயணம், பெரிய புராணம், தேவார திருவாசகங்கள் சிறப்புடையன. அத்தோடு பாடல்களும் எளிமை பெற்றன. அதனால் பரந்துபட்ட மக்களையும் அணிதிரட்ட இவை பயன்பட்டன.

24. அறமும் மறமும்

கைலாசபதியிடம் அன்று சென்றபோது ஆக்ஸ்போர்டு யுனிவர்சிட்டி பிரெசிலிருந்து அவருக்கு வந்திருந்த Heroic Poetry புருவ்வை படித்துக் கொண்டிருந்தார். என்னிடம் அதைக் காட்டினார். வாங்கிப் பார்த்த போது வியப்பளித்தது. நூலின் பொருள் பற்றியல்ல. புருவை அங்கே எத்தனை கவனமாகப் பார்க்கிறார்கள் என்பதே ஆச்சரியமாயிருந்தது. நானும் புத்தக வெளியீட்டில் ஆர்வமாக இருப்பது மட்டுமல்ல புருவ்வை பார்ப்பதையும் தவிர்க்க முடியாத பணியாகக் கொண்டிருந்தேன்.

நூலாசிரியரிடம் அங்குள்ள படி திருத்துபவர் சந்தேகமான வார்த்தைகளுக்கு வினாக்குறியிட்டிருந்தார். கைலாசபதி டைப் செய்து சரிபார்த்து வழங்கிய முதற்பிரதியுடன் ஒப்பிட்டு விட்டும், கூறப்பட்ட பொருளிலேயே சந்தேக வினாக்களும் எழுப்பப் பட்டிருந்தது. அத்தனை கல்வி மிக்கவரையே புரூவ் பார்க்கும் பணியிலும் அங்கு ஈடுபடுத்துகின்றனர்.

ஆக்ஸ்போர்டு யுனிவர்சிட்டி பிரெஸ் ஒரு நூலை வெளியிடுவது என்பது சாதாரண விஷயமல்ல. தேர்வுக்கு பல நடைமுறைகள், சடங்குகள் உள்ளன. ஜார்ஜ் தாம்சன் அவர்களின் மேற்பார்வையில் டாக்டர் பட்டத்திற்கான ஆய்வு என்பதைக் கவனத்திற்கொண்டு தேர்ந்திருப்பார். ஆக்ஸ்போர்டு யுனிவர்சிட்டி பிரெஸ் லாபத்துக்கு இயங்கும் அமைப்பல்ல. ஆயினும் நஷ்டத்திற்கு வெளியிட மாட்டார். உலகெங்கும், சிறப்பாகப் பல்கலைக் கழகங்களில் எத்தனை பிரதிகள் விற்க முடியும் என்ற விபரத்தை ஆங்காங்கே எழுதித் தீர்மானித்தும் கொள்வர். உடனடி விற்பனையே அவர்கட்கும் முக்கியமானது. வெளியீட்டுச் செலவைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக விலையையும் நிர்ணயிப்பார்.

முதல்பதிப்பாக Heroic Poetry 550 பிரதிகளை வெளியிடப்பட்டதாக அறிகிறேன். 1968ல் நூல் வெளிவந்தது. முழுப்பிரதிகளும் விற்பனையாக 10 ஆண்டுகளாகின என நினைக்கிறேன். 32 ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னர் இப்பொழுது இரண்டாவது பதிப்பை அவர்கள் வெளியிட இருப்பதாக அறிகிறேன். தமிழில் இதுவரை வெளியிடப்படாதது பெரிய குறையே. மொழிபெயர்ப்பு உரிமை ஆக்ஸ்போர்டு யுனிவர்சிட்டி பிரெசில் பெற வேண்டும். பின்னர் மொழி பெயர்க்க வேண்டும். அடுத்து நூலை வெளியிட ஒரு பதிப்பகத்தார் முன் வரவேண்டும்.

கைலாசபதியின் டாக்டர் பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரை பற்றியோ, அதன் முக்கிய முடிவுகள் பற்றியோ அவர் எங்கும் பிரபல்யப்படுத்திப் பேசியதாக அறியேன்.

‘பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும்’ என்ற நூலின் கட்டுரைப் பிரதிகளை 1966 டிசம்பர் மாதத்தில் என்னிடம் தந்தபோது ‘வீரயுகப் பாடல்கள்’ (Heroic Poetry) ஆங்கில நூலில் வெளியிடப்பட்ட கருத்துகள் கொண்ட கட்டுரை ஒன்று சேர்த்துள்ளேன்’ என்று கூறினார்.

‘எந்தக் கட்டுரை’ என்றேன். அவ்வேளை அவரது ஆய்வு நூல் வெளிவரவில்லை.

‘அழிவும் ஆக்கமும்’

அச்சகத்தில் தரும் முன்னரே அக்கட்டுரையைப் படித்தேன். பின்னர் ‘புருவி’லும் படித்தேன். சங்க இலக்கியம் பற்றிய புகழுரைகளை மட்டுமே கேட்டுவந்த எனக்கு அக்கட்டுரையின் கருத்துகள் கண்களைத் திறந்தன என்றே கூறுவேன். எத்தனை குரூரம், எத்தனை கொடுமைகள், பாணர்கள் அவற்றை அழகுபடுத்தி தமக்குப் புகழ் சேர்க்கும் போலித்தனம் எத்தனை.

கைலாசபதி ‘அழிவும் ஆக்கமும்’ என்ற கட்டுரையில் எழுதிய ஒரு பகுதி:

போரின் விளைவாகப் பல ஊர்கள் இரவு பகலாக எரிந்தன. கணவரை இழந்த பெண்கள் பலர்; வயல்கள், தோட்டங்கள் நீர்

நிலைகள் பாழாயின. இவை யாவும் வீரச் செயல்களாகப் புலவர் நாவில் உருமாற்றம் பெறுகின்றன. அக்காலப் புலவர்கள் தக்க உவமைகளைக் கையாள்வதன் மூலம் இந்த ரஸவாதத்தைச் செய்து முடிக்கின்றனர். ஒருதாரணம் பார்க்கலாம்.

“விளைவயல் கவர்பூட்டி மனைமரம் விறகாகக். கடிதுறை நீர்க்களிறு... முருகற் சீற்றத் துருகெழு குருகில்”.... புறம் 16:4-12

நெல் விளையுங் களனியைக் கொள்ளையூட்டி, வீடுகளின் மரமே விறகாக, காவலுடைய நீர்நிலைகளிலே யானைகளைப் பிடித்து விளக்கமுண்டாக மூட்டப்பட்ட நாடு. சுடுநெருப்பினது ஒளிதான் செக்கர் வானத்தைப் போலத் தோன்றுகின்றது. இதனைச் செய்து முடிக்கும் அசகாயனான மன்னனோ முருகக் கடவுளது சீற்றத்தையொத்த சினத்தையுடையவன்.”

மேலும் தொடர்கிறார் “இவ்வாறு மன்னனைத் தெய்வத்தோடு ஒப்பிட்டும், ‘நல்ல நாடு’ சுவாலித்து எரிவதைச் செக்கர் வானக் காட்சியுடன் ஒப்பிட்டும் புலவர் பாடும்பொழுது போரின் வெம்மையும் கொடுமையும் மறைத்து இயற்கை அழகைப் போல், ரசிக்கக் கூடிய தோற்றமாக அவை மாறிவிடுகின்றன. புறநானூறு, பதிற்றுப் பத்து முதலிய நூல்களில் காணப்படும் பல செய்யுட்கள் ‘அழிவின் அழகைக்’ காட்டுவனவே”

புறநானூற்றுப் பாடல் வரிகளைக் குறிப்பிட்டு ‘வீரயுகப் பாடல்’ நூலில் (பக் 79) கைலாசபதி கூறியிருப்பதைத் தமிழில் தருகிறேன்.

“...மன்னனது படையினர் முடிந்தவரை கொள்ளையடிப்பர். பின்னர் எஞ்சியதை அழிப்பர்.... நிலம் தரிசு நிலமாகும். இவர்களை

விண்ணகத்து முருகனின் படையினராகக் கொள்வர். மன்னனே நகரங்களை எரிப்பதைப் பாராட்டுவர். யமனுடன் ஒப்பிடுவர்... உரிய வேளையில் முடித்து விடுபவர். இத்தகைய ஒப்புமைகள் மன்னர்களின் இயல்பான செயல் என்பர். கட்டிடங்களை எரித்து கிராமப்புறங்களைத் தீயிடும் பாடல்களில் எரித்து கிராமப் புறங்களைத் தீயிடும் பாடல்களில் தொடர்ந்து இவை காட்டப்படும்... பேய்க்காற்றுப் போல மன்னன் எதிரிகளின் நிலப்பரப்பில் தீயைப் பரப்புவான். படையினர் காவலரண்களை எரியும் தீயில்வீழ்த்தி, கால்நடைகளை விரட்டுவர். எரியும் தீப்பிழம்பில் கொள்ளையடிப்பதையும் மக்களின் அழகைகளையும் ஓலங்களையும் பார்த்தும் கேட்டும் மன்னன் மகிழ்வான். எதிரிகளின் நாடுகளில் எரியும் தீயின் வெம்மையிலும் புகையிலும் மன்னனது மலர் மாலை வாடும்..."

இக்கொடுமையை 'வீர யுகப் பாடல்கள்' நூலில் ஆங்கிலத்தில் கைலாசபதி அப்பழுக்கின்றிக் கூறப்பட்டதாகவே என் மனதில் பட்டது. அதேவேளை தமிழில் 'அழிவும் ஆக்கமும்' கட்டுரையில் படிக்கும் போது உள்ளம் கொதிப்படைந்தது. அன்றைய பாணர்கள் அறத்தை அழகுணர்ச்சியுடன் பாடுவதை விட்டு மறத்தை அழகுபடுத்த முயன்ற, கூழுக்குப் பாடும் கவிஞர்களாகவே அவர்களைக் கொள்ள வேண்டும்.

'அழிவும் ஆக்கமும்' என்ற கட்டுரையில் 'வீரயுகப் பாடல்கள்' நூலின் ஒரு பகுதியை எளிதாகப் படித்தறிய முடிந்தது. பின்னரே வாய்மொழி இலக்கியம் என்பதை நிரூபிக்கும் ஆதாரங்களையும் சங்க காலத்தில் நிலவிய வர்க்கப் பிரிவுகள் பற்றியும் ஆங்கில நூலில் படித்து ஓரளவு அறிய முடிந்தது.

அவற்றை மேலே தொடர்ந்து எழுதியுள்ளேன்.

25. வாய்மொழி இலக்கியம்

கைலாசபதியின் 'வீர யுகப் பாடல்கள்' நூல் வெளிவந்ததும். இலங்கையில் அந்நூல் அத்தனை பரபரப்பை ஏற்படுத்தவில்லை. உள்ளூற பல்கலைக் கழக மட்டத்தில் இருந்த ஒரு சிலர் தமது கருத்துகள் சில அடிபட்டுப் போவதையிட்டு மனதுள் புகைந்தனர். வெளியே காட்டிக் கொள்ளவில்லை. அவ்வளவே. தமிழ்நாட்டில் பண்டிதர்களிடை நூல் சலசலப்பு ஏற்படுத்தியது. சிறப்பாகப் பெரும்பாலோரைக் கலங்க வைத்தது, சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் வாய்மொழி இலக்கியம் என்ற கூற்றேயாகும்.

கைலாசபதியும் இலங்கையில் தன் ஆராய்ச்சி முடிவுகளைப் பற்றி அதிகம் அலட்டிக் கொள்ளாமல் இருந்ததற்கு ஒரு காரணம் தன்னிலும் மூத்த ஆசிரியர் பலரைப் புதிய கருத்துகள் புண்படுத்திவிடலாம் என்ற காரணமாகவும் இருக்கலாம் என எண்ணுகிறேன்.

நாடோடிப் பாடல்கள் வாய்மொழியாகத் தொடர்ந்து வந்தது என்பதைப் பெரும்பாலோர் ஏற்பர். ஏனெனில் மொழியை எழுதப் படிக்கத் தெரியாத கிராமிய மக்கள் வாய்மொழி தவிர வேறு எவ்விதமாக பாடல்களைத் தொடர்ந்து எடுத்துச் செல்ல முடியும்.

எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர் தொகையை இந்தியாவில் 1901ல் எடுக்கப்பட்ட புள்ளிவிபரங்களுடன் பின்னோக்கிப் பார்க்கின் பெரும்பாலோர் வியப்படையலாம். 1901ல் 4.5 சதவீத மக்களே இந்தியாவில் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவராயிருந்தனர்.

அச்சு, வாகனம் வந்து இரண்டு நூற்றாண்டுகளின் பின்னரே இந்த நிலையானால் 1801, 1701 எனப் பின்னோக்கி எளிதில் போட்டுப் பார்க்கலாம்.

சங்க காலத்திலோ, பக்தி காலகட்டத்திலோ எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர் பற்றி எவரும் புள்ளி விபரங்களை வைத்து ஆய்ந்து பார்த்ததில்லை. எல்லோரும் பண்டைய நூல்களையெல்லாம் அனைவரும் கற்றறிந்திருந்தனர் எனக் கற்பனையாக எண்ணிக் கொள்கின்றனர்.

மற்றும் ஒரு தவறான கருத்து பலரிடை உள்ளது. அது வசனம் அமைத்து எழுத்தில் வடிக்கும் காலகட்டம்; 'விஞ்ஞானத்தின் வரலாறு' என்ற பிரபல நான்கு பாக ஆராய்ச்சி நூலை எழுதிய ஜே.டி. பர்னால்வாய்மொழியை வசனம் அமைத்து வரி எழுத்துகளில் பதிக்கப்பட்டது உலகிலேயே கடந்த 2500 ஆண்டுகளுக்குள்ளாகவே ஏற்பட்டது என எழுதியுள்ளார்.

சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் வாய்மொழி இலக்கியமாகத் தொடர்ந்து வந்தன என்பதைக் கைலாசபதி வீரயுகப் பாடல்கள் நூலில் பல்வேறு அத்தியாயங்களாகப் பிரித்து விரிவாக எழுதியுள்ளார். அவற்றை ஓரளவு சுருக்கமாகக் கூறுவதும் என் நோக்கமாகும்.

வாய்மொழி இலக்கியப் பாடல்கள் தமிழ் மொழியில் மட்டுமல்ல கிரேக்க மொழி, யுகோசிலவாகியா மொழிகளிலேயும் தொடர்ந்து வெளிவந்தன.

இலியாட், ஒதிசி போன்ற கிரேக்கப் பெருங்காவியங்களே வாய்மொழியாக வந்தவை என்பதை பேமிங்ஹாம் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் ஜார்ஜ் தொம்சன் உட்பட பல ஆய்வாளர்கள் நிரூபித்துள்ளனர்.

இந்தியாவில் வேத, உபநிடதங்களும் அவ்வாறே குருசிஷ்யப் பரம்பரையாகக் காப்பாற்றப் பட்டு வந்தன என்பதை அறிவோம். கைலாசபதி வேத, உபநிடதத்தை இலக்கிய வகை சாராதது, மதம்

சார்ந்தது என விரிவாகக் கூறாது விட்டிருக்கலாம். 'கேள்வி அந்தணர்' என சங்க இலக்கியத்தில் சில இடங்களில் வந்ததை மட்டும் ஆதாரமாகக் கூறுவார்.

சங்க இலக்கியத்தைச் சான்றோர் இலக்கியம் எனவும் கூறுவர். அகம், புறம் என இவற்றைப் பிரித்தது பற்றியும் புதிய கண்ணோட்டமாகச் சில காரணங்களைக் கைலாசபதி முன் வைத்துள்ளார்.

அகம் என்பது உள்ளுணர்வு, காதல் உணர்வு சார்ந்தது, புறம் என்பது வீரம், புறநடை என யாவரும் கூறுவர். அகம் எனக் கூறப்படும் காதல் உணர்வு சார்ந்த பாடல்கள் அரசவை சேர்ந்த மன்னர், பிரபுக்கள், போர்வீரர்கள் ஆகிய உயர்வர்க்கத்தவருக்கே என்பார். இவ்வர்க்கத்தவருக்கு வேண்டியவை இரண்டு: ஒன்று காதல், உள்ளுணர்வுத் திருப்தி, இன்பம். இரண்டு : வீரம், போர், அதனால் புகழ். இந்த உயர் வர்க்கத்தவருடைய தேவைகளைப் பாணர்கள் பூர்த்தி செய்ய முயன்றனர். காதலில் எவரது பெயர்களும் குறிப்பிடப்படாது பாணர்கள் பொதுமைப் படுத்தினர் என்றே கூறவேண்டும்.

தமிழ் நாட்டு மலைவாழ் தோடர் என்ற புராதன திராவிட சமூகத்தவரிடையேயும் பாணர்களின் பாடல் போன்று புதிரான மறைமுகமான காதல் பாடல்கள் வாய் மொழியாக இன்றும் உள்ளன என கைலாசபதி ஆதாரத்துடன் 'வீரயுகப் பாடல்கள்' நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மேலே கூறப்பட்ட சங்ககால முதன்மை வர்க்கத் தவருக்கு மகிழ்ச்சியூட்டுவதாகவே பாணர் பாடல்கள் காவிய உவமை சொட்டப் பாடப்பட்டன.

காதல் பாடல்களுக்கும் வீரம் போற்றும் பாடல்களுக்கும் கவிதை அமைப்பில் வேறுபாடின்றி அகவல், ஆசிரியப்பா அமைப்பிலேயே பாடப்பட்டன என்பதையும் வாய்மொழி இலக்கியத்திற்கு ஒரு ஆதாரமாகக் கைலாசபதி கூறியுள்ளார்.

மதுரைக் காஞ்சியிலும் (152 - 77) மன்னனின் வீரத்தையும் வெற்றிகளையும் பாணர் அவன் செய்த அழிவுகளை வீரமாக்கி வாழ்த்துவதைக் கீழ்வரும் பகுதியைச் சுட்டி கைலாசபதி கூறுவார். “தொன்று தொட்ட பகைவரின் நிலத்துள் புகுந்து அவனுடைய காவல்மிக்க சோலைகள் சூழ்ந்த நிலையை அழித்தாய். ஒரு காலத்தும் அழியாத பெரு நிலங்களின் வளங்களை செந்தீயால் எரித்தாய். நாடு என்னும் பெயர் நீங்கி காடு ஆயின. பசுக் கூட்டம் சூழ்ந்த இடமெல்லாம் புலிகள் தங்கலாயின. ஊராக இருந்த இடங்கள் யாவும் பாழாகின... ஊர்க்குடிகள் பசியால் வருந்தி அயல்நாட்டில் வளமுள்ள சுற்றத்தாரிடம் பாதுகாப்புத் தேடிச் சென்றனர். மாளிகைகளில் வெந்து வீழ்ந்த கரிய சூதீர்களில் சேவல்கள் பெட்டைகளுடன் இருந்து கூவின. செங்கழுநீர் பொய்கைகளில் யானையை மறைக்கக் கூடிய கோரையுடன் சண்பகக் கோரையும் வளர்ந்து நிற்கின்றன. எருதுகள் உழுத ஓயல்களில் பெண் பன்றிகளுடன் ஆண் பன்றிகளும் ஓடித் திரிகின்றன. உன் ஆணைக்கு அடங்கி வாழாமையால் நின் பகைவர் நாடுகள் பாழாய் கிடக்கின்றன.”

இவ்வாறெல்லாம் பாணர் மன்னருக்கு, வீரருக்குப் புகழ் பாடினார்.

பாணர்கள் மன்னருடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். அரசனின் வளர்ச்சியுடன் நிரந்தரமாகப் பாணரின் பெருமையும் வளர்ந்து வந்தது. புகழ் பாடும் பாணர் உயர்வாகவும் உழைக்கும் பறையர் கீழாகவும் மதிக்கப்பட்டனர்.

26. வாய் ஊடகம்

வாய் என்ற ஊடகம் மூலம் சொல்லுதல், தெரிவித்தல் என்போம் ; செவி புரிந்து கொள்ள உதவும் ஊடகமாகும் எனக் கைலாசபதி எளிமையாக நூலில் கூறுவார்.

‘கேள்’ என்ற அடியிலிருந்து கேள்வி, கேட்பது, வினாவுவது, கல்வி, கற்பது, அறிவு எனப் பலவாறு விரியும். ‘கேள், கேள்வி’ என்ற சொற்களின் ஆதிக்கமும் வாய்மொழியின் முன்னைய தொன்மை நிலையை விளக்கும் என்பார்.

பாடல்கள் மட்டுமல்ல சட்ட விதிகள், கோட்பாடுகள், மத வழிபாட்டுமுறைகள் கூட வாய்மொழி மூலம் பரம்பரை பரம்பரையாகத் தொடர்ந்து வந்துள்ளன. வேத, உபநிடதங்கள் கூட கேள்விச் செவி மூலமே நினைவிலிருத்திக் கொண்டு வரப்பட்டன. சான்றாக ‘கேள்வி அந்தணர்’ என்ற சொல் சங்க இலக்கியத்தில் கையாளப்பட்டுள்ளது என்பதை முன்னரும் கூறினேன்.

வாய்மொழி செய்யுள் ஆக்கம் பாணரிடம் பயிற்சியால் வளர்ந்தது. சங்க இலக்கிய பாடல்கள் அகவல், ஆசிரியப்பா அமைப்பிலேயே உள்ளன. இவை எளிய, இலகுவான பாடல் அமைப்பு முறையாகும். அதனாலேயே பாணரும் தொடர்ந்து இவ்வமைப்பு முறையை எளிதாகக் கையாளப் பழகிக் கொண்டனர்.

தொல்காப்பியர் போன்ற இலக்கண ஆசிரியர்களும் பாடல்களை ஒழுங்குபடுத்தி, ஆராய்ந்து, பாடல்களின் விதிகளை, வரம்புகளை வகுத்துக் கூற முடிந்தது.

அலைந்து திரிந்த வீரயுகப் பாணர்கள் எளிதாகப் பாடல் இயற்றும் கலைவடிவமாக அரசவையில் பாடிப் பரிசு பெறுவதுடன் கிராமங்களையும் அணுகமுடிந்தது. பாடல்களில் ஆர்வமுற்ற வர்களையும் வென்றெடுக்க முடிந்தது. இதனாலும் தமது காலத்தைப் பிரதிபலிக்கும் படைப்புகளாகப் பாடல்களை ஆக்க முடிந்தது.

சங்க இலக்கிய பாணரின் பாடல்களுடன் சமாந்தரமாகப் பிற பாடல்களை ஒப்பிடும்போது பாணர் எவ்வாறு புலவர்களைப் போல தமது செய்யுட்களை அமைத்தனர் என்பதைக் காணலாம்.

வாய்பாடு முறைகளைக் கடைப்பிடித்தல் அல்லது திரும்பக் கூறல்போன்ற முறைகளைக் கையாடல் ஆகியவற்றைப் பாணரிடம் காணலாம். இவை சங்ககாலத் தமிழ் பாணர்களது பங்களிப்புகளைப் புரிந்து கொள்ளவும் வேறாகக் கற்கவும் உதவும். கல்லா இளைஞர் போல கல்லா என்ற அடைமொழியை மாந்தர், மகளிர், சிறுவர், காவலர், இடையர் என்பவை மட்டுமல்ல கல்லா கட்டுவம், கல்லா மந்தி எனவும் கூறப்பட்டிருப்பதாகக் கைலாசபதி முரண்நகைப்பாகக் காட்டியுள்ளார்.

முல்லைப்பாட்டு

நனந்தலை உலகம் வளைஇ நேமியாடு
வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை
நீர்செல நிமிர்ந்த மா அல்போலப்
பாடு இமிழ் பனிக்கடல் மருகி வலன் ஏர்பு
கோடு கொண்டு எழுந்த கோடுஞ் செலவு எழிலி
பெரும் பெயல் பொழிந்த சிறுபுன் மாலை
அருங்கடி மூதூர் மருங்கில் போகி
யாழ் இசை இன வண்டு ஆர்ப்ப நெல்லொடு
நாழி கொண்ட நறுவி முல்லை

அரும்பு அவிழ் அலர் தூஉய்க் கை தொழுது
 பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்பச்
 சிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றின்
 நடுங்குகவல் அசைத்த கையள் கைய
 கொடுங்கோற் கோவலர் பின் றின்று உய்த்தா
 இன்னே வருகுவர், தாயர் என் போள்
 நன்னர் நன்மொழி கேட்டனம் அதனால்
 நல்ல நன்மொழி கேட்டனம் அதனால்
 நல்ல நல்லோர் வாய்ப்புள் தெவ்வர்
 முனை கவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து
 வருதல் தலைவர்வாய்வது நீதின்
 பருவரல் எவ்வம் களைமாயோய் எனக்
 காட்டவும் நாட்ட வும் காணார் கலுழ்சிறந்து
 பூப்போல் உண்கண் புலம்ப, முத்து உறைப்பக்
 கான் யாறு தழீஇய அகல் நெடும்புறவில்
 சேண்நாறு பிட வமிமாடு பைம்புதல் எருக்கி
 வேட்டுப் புழை அருப்பம் மாட்டிக் காட்ட
 இடுமுட்புரிசை எழுற வளைஇ
 படுதீர்ப்புணரியின் பரந்த பாடி
 உவலைக் கூரை ஒழுகிய தெருவில்
 கவலை முற்றம் காவல் தின்று
 தேம்படு கவுள சிறுகண் யானை

(அகண்ட உலகத்தை வளைத்து சக்கரத்துடன் வலம்புரிச்
 சங்கின் குறிகள் உள்ள திருமகளை அணைத்த கைகளையுடைய
 மாவலிமன்னன் நீர் வார்க்க, திருமாலைப் போல் மேகம் கடல் நீரைக்
 குடித்து உயர்ந்து எழுந்து பெருமழை பொழியும் மாலைக் காலத்தில்
 தலைவி பிரிவாற்றாமையால் வருந்தினள். மலர் தூவி தெய்வத்தைத்
 தொழுதாள். 'இப்போது வந்து விடுவர் நும் தாயர்' என இடையர்

கூறுவதை ஒப்புக் கூறினர். தலைவர் பகைவரை வென்று திறைப் பொருளோடு வருவர். ஆறுக. காட்டாறு சூழ்ந்த காடு, அங்கு வேட்டுவரின் அரண்களையும் அழித்து பாசறையில் முன்னே யானை)

(முல்லைப் பாட்டு 1-31 விளக்கம்)

முல்லைப் பாட்டுப் பகுதியில் 1-31ல் வரும் பாடலைப் பார்க்க. வீரயுகப் பாடல் நூலில் கைலாசபதி ஆங்கிலத்தில் குறிப்பிட்ட பகுதியே இப்பாடல். அங்கு அடிக்கோடிட்ட சொற்கள் இங்கு தடித்த எழுத்துகளில் தரப்பட்டுள்ளன. இதே சொற்கள் சங்க இலக்கியத்தில் பல இடங்களில் வருவதாகக் கைலாசபதி கூறியுள்ளார்.

பாணர்கள் பாடல்களை யாத்து அல்லது உடனுடனே செய்யுள் சுட்டிப் பாடுவதற்கு இத்தகைய சொற்களை நினைவில் இருத்தி வைத்திருந்தனர். பாடல்கள் வாய்பாடு முறையாக, திரும்பக் கூறலான சொற்பிரயோகங்கள் பற்றிக் கவலைப் படவில்லை. வாய்மொழியாகக் கூறப்படுபவை அப்படியே காற்றில் அடிபட்டுப் போய்விடலாம் என்பதும் பாணர் நோக்காக இருக்கலாம் எனவும் கைலாசபதி கூறியுள்ளார்.

சங்க கால வர்க்கம் - சாதி

கைலாசபதி கலை, இலக்கியத்தில் எங்கெங்கு திரும்பினும் வர்க்கக் கண்ணோட்டத்தை மறந்து விடவில்லை.

குடிவழி மரபு பேணப்பட்டு, பாணர்களால் புகழ்ந்து பாடப்படுவதையும் கைலாசபதி வீரயுகப் பாடல் நூலில் விரிவாகக் கூறியுள்ளார். இங்கு மன்னருடன் போர் வீரரும் மரபு வழியாக வந்துள்ளனர். மூதாதையரின் வீர, தீரச் செயல்கள் வீரருக்கு உணர்வூட்டுகிறது.

‘விழுத்திணை’ என்பது உயர்குடிப் பிறந்தோரைக் குறிக்கும். வீரயுகம் என்பது புராதன குலகுடி சமுதாயம் உடைந்து புதிய மன்னராட்சி தோன்றும் காலமாகும்.

வீரயுக சமூகத்தில், சமுதாயம் அடிப்படையில் இரு வர்க்கங்களாகப் பிரிந்திருந்தது; வீரர்கள், வீரமற்றவர்.

மற்றும் ஒருவகைப் பிரிவுள்ளதைக் காணலாம்: உயர்குடியினர், உயர்குடியற்றவர்.

இவ்விரு பிரிவுகளும் ஒன்றின் மேலொன்றாக பிணைந்துள்ளன என்றும் ஓரளவில் கூறலாம். அடிப்படையான பிரிவில் உழைப்பும் சமூகப் பிணைப்பும் சேர்ந்த பிணைப்பு. வீரயுக சமூகத்தில் இருவர்க்கங்களுக்குள் இடையான கோட்பாட்டுப் பிரிவு அவரவர் வேலையை ஒட்டியதாகும். யுத்தவீரர்; அடிமை உழைப்பாளர். உழைப்பைச் சுரண்டுபவர் செல்வர்கள், மதிப்பானவர் உயர்குடிப் பிறந்தவர். பிற தொழிலாளர் கீழ்ப்படிவானவர், பயனற்றவர், அடிப்படையற்றவர் கவனிக்கப்பட வேண்டியவரல்லர். தொல்காப்பியரும் வீரரின் காதல்பாடலில் சுதந்திரமானவர், சுதந்திரமற்றவர் எனப் பிரித்துள்ளார். அதுவும் மேலே கூறிய பிரிவைக் கூறுவதே.

தமிழ் சமுதாயத்தின் ஆரம்ப காலகட்டத்தில் சாதி முறை இல்லை என்று கூறுவர்; இப்பிரிவு பிரதேசம், செய் தொழில் சார்ந்ததாக இருந்தது. ஆதாரத்துடன் இவற்றைப் பின்வருமாறு பிரித்துக் காணலாம்.

வீரர்கள், சுதந்திரமானவர் உயர்குடிப்பிறந்தோர், சுரண்டுவோர்.

வீரரல்லாதோர், சுதந்திரமற்றவர் - உயர்குடிப் பிறவாதோர் -
அடிமைகள்

இவ்விரு பிரிவுகளையும் அறிவுபூர்வமாக இரு சொற்களால் பிரித்தனர்.

சான்றோர் - இழிசனர்

இரண்டாவது சொல்லில் 'இழி' என்பது தரம் குறைந்தவர், சுற்றுப்புறத்தால் ஒதுக்கப்பட்டவர், அவமதிக்கப்பட்டவர், குறைந்தவர், வீழ்ந்தவர், அநாகரிக மனிதர் எனப் பொருள்படும். புறச் சாதியினர் குறைந்த சாதியினர் எனவும் பெயர்ப்பார். சாதி என்ற சொல் தோன்று முன் பாணர்களே இலக்கியத்தில் இவ்வாறு பதித்தனர். மேலும் 'சான்றோர்' என்பதற்கு எதிர் சொல்லாக 'புலையர்' எனவும் கூறினர். 'புல்' என்பது இழிவானது, அடிப்படையில்லாதது எனப் பின்னர் 'பறையர்' என அர்த்தப்பட்டது. இழிந்த, குறைவான, அடிமை வேலை செய்பவர் என்றானது. 'புலையர்' வேறு 'பறையர்' வேறு என்பதை தமிழ்நாட்டின் யதார்த்த நிலையை அறியாது தன் 'வீரயுகப்பாடல்கள்' நூலில் கூறியுள்ளார் என்ற குற்றச்சாட்டும் உள்ளது.

உயர் குடியில் பிறந்ததால் வீரர்கள் உழைக்க வேண்டியதில்லை. அவரது பிராதன தொழில் போர், பொழுது போக்குகள்: விருந்து, வேட்டையாடல், விளையாட்டு, பெண்கள், பாணர் பாடல் கேட்டல்; போர் என்றால் கொள்ளையடித்தல், பிற வழிகளில் பணம் சேர்த்தல். இவை செல்வத்தை வீரருக்குச் சேர்த்தன.

இழிந்தவர் தொழில் இழிசனன் - மெத்தை தைப்பவன், மேளம் அடிப்பவன், அத்துடன் புலையன் தொழிலுமாகும். புலைச்சி துணி தோய்ப்பவன். மற்றும் தொழில் செய்பவர் : கொல்லர், பொற்கொல்லர், தச்சர், குயவர், விவசாயிகள் ஆவர்.

வீரயுகப் பாடல்களில் வீரர் மனைவியை, காதலியைப் பிரிந்திருப்பதையும் திணைகளோடு வேறுபடுத்திக் காட்டியுள்ளதை கைலாசபதி சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். முல்லைத் திணையில் மனைவி பொறுமையோடு காத்திருப்பதாகவும், பாலையில் வீரர் நெடுந்தூரம் செல்வம் சேர்க்கச் சென்ற பிரிவும், நெய்தலில் மனைவி நினைந்து உருகுவதாகவும், மருதத்தில் பரத்தையிற் பிரிவாகவும் பாணர் பாடினர். வீரர் பரத்தையருடன் பாலுறவு வைத்திருத்தல் அக்கால வழக்கமாயிருந்தது. மருதத்தில் ஒரு சில மனைவியர் கணவர் பரத்தையிடம் செல்வதை எதிர்ப்பார். ஆயினும் கணவரைத் தடை செய்ய முடியாநிலையையும் கூறும் பாடலும் உண்டு.

சமூகத்தில் பெண்களின் பணியைக் கைலாசபதி இரண்டாகப் பிரித்துக் கூறுவார். மனைவி தாயாக, வீரருக்குக் குழந்தை பெறுவதோடு வீட்டுத் தலைவியாகவும், இல்லக் கிழத்தியாகப் பெயரிட்டப்பட்டாள். அடுத்து வைப்பாட்டியாக, விபசாரியாக வாழ்பவளை காமக் கிழத்தி என்றனர்.

வீரர்கள், வீரரின் தியாகங்களைப் போற்றுபவராகக் கூறப்படும் பெண்கள் உயர்குடி சேர்ந்தவராவர். கணவனை இழந்த பின்னர் மகனைப் போருக்கு அனுப்பும் தாய், மார்பில் காயம் பட்டிறந்த மகனைப் பார்த்து பிறந்த வேளையிலும் மகிழும் தாய், யானையைக் கொன்ற மகனைப் பாராட்டும் முதுகிழவி ஆகியவரே இவர். இவர்கள் காதற்கவிதைகளில் வரும் பெண்களல்ல.

‘வீரயுகப் பாடல்கள் நூலில்’ ‘வீரர்களின் உலகம்’ என்னும் அத்தியாயத்திலேயே மேலே கூறப்பட்டவற்றைக் கூறிமுடிக்கும்போது கைலாசபதி பின்வருமாறு சொல்வார் :

வீரயுகப் பாடல்களை தமிழ் தேசீய விழிப்புணர்வுக் காலகட்டம் சார்ந்து எழுதப்பட்டதால் பரந்த தமிழகச் சிந்தனைகள் முனைப்புப் பெற்றன - தீரமுள்ள வீரர்களின் காலகட்டத்தில் பல முக்கிய விஷயங்களில் மாதிரியாக வரப்போகும் மன்னர்களுக்கும் பேரரசர் களுக்கும் உதாரணமாக அமைந்தது. பொற்காலத்திற்குக் குறியீடாக நினைவில் நிறுத்தினர். புறப்பொருள் வெண்பாமாலைப் பாடல்களில் குறிப்பிடப்பட்டது போல பழைமையைப் போற்றுதற்கு எடுத்துக் காட்டாக இவை உள்ளன.

27. புதுக்கவிதை, வசன கவிதை

கைலாசபதி புதுக்கவிதை, வசனகவிதை எனக் கூறப்படும் இலக்கிய வடிவங்களை முழுமையாக வரவேற்றவராகக் கூறுவதற்கில்லை. இவ்வடிவங்களில் புற்றீசல் போல வெளிவந்து கொண்டிருப்பவை; அழகியலுணர்வு, கலையழகு குன்றியதாக அவர் கருதியிருக்கலாம்.

தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தின் முதல் பகுதியில் அவர் பின்வருமாறு கூறுவார்;

வசனத்திற்கே உரிய இலக்கிய வகையான நாவலைக் காவிய அமைப்பிற் காண்பது போலவே, யாப்பின் வழிப்பட்டு நின்றிலங்க வேண்டிய கவிதையை வசன கவிதை அல்லது புதுக்கவிதை என்று வழங்கும் குறைப்பிரசவங்கள் ... இவ்விரண்டிலும் வசன காவியம்

என்பது முக்கியமானது. உண்மையான ஓர் இலக்கிய மாற்றத்தை எடுத்துக்காட்டவல்லதாயுள்ளது.

கலாநிதி சிவத்தம்பியும் வசனகவிதை என இன்று பரவலாக எழுதப் பட்டு கவிஞர்கள் எனத் தம்மை உயர்த்திக் கொள்ள முயல்பவர்களைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டே வந்தார். வசனங்களாக எழுதப்பட்ட துணுக்குகளைப் புதிய வடிவமாக சொற்களை ஒன்றன் கீழ் ஒன்றாக அடுக்கி அச்சிட்டுவிட்டு புலவர் எனப்பட்டம் பெறப் பலர் முயல்வதாக எண்ணியிருந்தார். புதுக்கவிதை, வசன கவிதை என எழுதப்படுபவற்றின் அமைப்பை உடைத்து நேரடி வசனம் போல எழுதின் அந்தக் கவிஞர்களின் போலி உருவம் தானே தெரிந்து விடும் எனக் கருதினார். அவர் கூற்றை விரிக்க ஒரு புதுக்கவிதை.

அவள்

மலர்களால் சூடப்பட்ட

புஷ்பதேவதை...

எனது ஆற்றலை, அறிவை

ஆணவத்தைக் கூட

தனது

மென்மைக்குள்ளே கரைத்தவள்

இக்கவிதையை நேரடி வசனமாக எழுதிப் படிக்கும் படியே சிவத்தம்பி புதுவழி காட்டுகிறார் :

“அவள் மலர்களால் சூடப்பட்ட புஷ்பதேவதை.... எனது ஆற்றலை, அறிவை, ஆணவத்தைக் கூட தனது மென்மைக்குள்ளே கரைத்தவள்.. .”

ஈரோடு தமிழன்பன் தனது 'தோணி வருகிறது' என்ற கவிதைத் தொகுதிக்கு முன்னுரை எழுதும் படி வேண்டியபோது 1973ல் அவரது கவிதையைப் புதிய கண்ணோட்டத்தில் கைலாசபதி அணுகினார்.

'எழுத்து' வழிவந்து 'கணையாழி' (காலாவதியாகி விட்ட) 'கசடதபற' முதலிய ஏடுகளைச் சார்ந்த மெத்தப்படித்தவர்களின் கவிதைகளில், பழைய யாப்பமைதிகள் வருதல் விலக்கப்பட்டது. அதுவே பரிதாபகரமாக முடிவுக்கும் அவர்களை இட்டுச் சென்றது. தமிழன்பனது கவிதைகள் இயற்கையாக அமைந்து இதயத்தைத் தொடுவதற்குக் காரணம் பழமையும் புதுமையும் பகைமையின்றிக் கலந்திருப்பதேயாகும்; இன்னுமொன்று சில கவிதைகளிலே இலேசான இசைப் பண்பு இடையிடையே தலைகாட்டுவதையும் நாம் காணலாம். இன்றும் சிலவற்றில் கிராமியக் கவிகளின் சாயலும் படிந்துள்ளது... 'தேரோட்டம்' முதலிய கவிதைகள் பாரதியின் சிந்துகள் சிலவற்றை நினைவூட்டும் ஓசையமைப்பைக் கொண்டன. உதாரணமாக, 'தேரோட்டம்' எனும் சிந்துப் பாடல், 'நேரம் மிகுந்த தின்னும் நித்திரையின்றி,' என்னும் கண்ணன் பாட்டை நினைவூட்டியதாயுள்ளது.

செவிப்புலனுக்குரிய யாப்புடைக் கவிதையை கட்புலனுக்குரிய யாப்பிலாக் கவிதை நிலைக்கு கவிதை மாறுவதை சிவத்தம்பி போலவே கைலாசபதியும் விரும்பவில்லை. 'அதாவது அச்சிடு முறையை மட்டும் முதன்மைப் படுத்த முயன்றனர்.' என சி.க. செல்லப்பாவையும் அவரது சீடர்களையும் கைலாசபதி கண்டித்தார்.

தமிழன்பனும் அவரைச் சார்ந்து நின்ற சிலரும் மரபுவழிக் கவிதையையும் வரவேற்றதும் பாராட்டிப் புகழியதாக கைலாசபதி கொண்டார். மற்றுமொரு சிறப்புப் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகிறார்

“அப்துல் ரகுமான், சிற்பி, தமிழன்பன், மீரா முதலானோர் தமிழ் விரிவுரையாளராகவும் இருப்பது புதுக்கவிதையின் யோகமேயாகும். புதுக்கவிதையை ஏற்றுக் கொண்ட இவர்கள் இயல்பான முறையில் படிமங்களையும் வடிவங்களையும் அமைத்துக் கொள்கின்றனர். இத்திறமை, தமிழன்பனிடம், சிறப்பாய்க் காணப்படுகிறது. இத்தொகுதியிலே அகவல், பஃறொடை, வெண்பா, கலிப்பா, விருத்தம், சிந்து, கண்ணி முதலாய மரபு வழிப்பட்ட யாப்பமைதிகளின் சாயலை ஆங்காங்குக் காணலாம்.”

தமிழன்பனது கவிதைகளில் உவமான உருவக அணிகளையும் படிமங்களையும் கற்பனையையும் கைலாசபதி சிறப்பாகக் காண்கிறார். மேலும், சொற்களே செயலுக்குப் பதில் பொருளாக்கவோ, மாற்றீடாகவோ அமைந்து விடுதல் கூடாது. வீறும் வேகமும் பீறிட்டு வழியும் சொற்கள் கவிஞனுக்கு ஒரு வித திருப்தியை அளிக்கலாம். ஆனால் செயலைக் கை நெகிழ விடக்கூடாது என்பதும் கைலாசபதியின் கூற்றாகும். கவிஞர்களுக்குக் கூறும் அறிவுரையுமாகும். கவிஞனின் படைப்பாற்றல் மிக்க சொற்கள் செயலூக்கம் தருவதாயும் இருத்தல் வேண்டும்.

தமிழரின் கவிதைப் பரம்பரை இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு மேலானது. வாய்மொழிப் பாடல்கள், இசையோடு பாடப்படும் பக்திப்பாடல்கள் என வளர்ந்து பாரதியின் பின்மேலும் எளிமைப் படுத்தப்பட்டது. தற்போது புதுக்கவிதை, வசன கவிதை என ‘கவிதை’ என்ற மரபுச் சொல்லை விட்டுவிட முடியாது எழுத்தாளர் ‘கவிஞர்களாகக்’ காட்சி தர முயல்கிறார்கள். கவிதைகள் மூன்றாமவர் மொழி என்ற பிரெஞ்சு அறிஞர் ஜீன்போல் சாத்ரேயின் குற்றச் சாட்டிலிருந்து எமது எழுத்தாளர் விடுபட்டுவருகிறார்கள் என்றும் கூறுவதில் தவறில்லை என எண்ணுகிறேன்.

28. யுத்தப் படங்கள் நூல்கள்

நாமெல்லாம் அறிஞராகவும் முன்னோடியாகவும் பாராட்டும் கைலாசபதி பற்றி இரண்டு விஷயங்கள் பலருக்கு வியப்பூட்டுவதாகத் தோன்றலாம். ஒன்று அமெரிக்க, பிரெஞ்சு, ஆங்கில யுத்தப்படங்களை ஆவலோடு பார்ப்பது, அத்தோடு இந்த யுத்தங்கள் சார்ந்த நாவல்களையும் உளவு பார்க்கும் கற்பனைக் கதைகளையும் படிப்பது. இரவிரவாக ஆர்வத்தோடு இக்கதைகளையும் படிப்பார். சினிமா கூட இரவு இரண்டாவது காட்சியே பார்க்க அவருக்கு நேரம் கிடைக்கும். தன் செயலை எண்ணியோ அல்லது வேறு அறிஞர்களை நினைத்தோ தெரியவில்லை. 'தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' என்ற நூலில் 'ஆங்கில மூலமும் தமிழ் தழுவுவதும்' என்ற கட்டுரையில் பின்வருமாறு ஒரு வினா வருகிறது. 'இத்தகைய மர்மக்கதைகளையும் துப்பறியும் கதைகளையும் அவர்கள் (குரைசாமி ஐயங்கார், வை.மு.கோ, டி.டி.சாமி, ரங்கராஜ் முதலியோர்) எழுதியதில் தவறொன்றுமில்லை. முதிர்ச்சியடைந்த இலக்கிய விமர்சகர்களும் ஆங்கில துப்பறியும் கதைகளைப் படிப்பதில்லையா?'

கைலாசபதி யுத்தம் சார்ந்த நாவல்களைப் படித்த போதும் இலக்கியத் திறனாய்விற்கு இவையும் பயன்பட்டன என்று துணிவாகக் கூறலாம்.

இரண்டாவது உலக யுத்தம் சார்ந்த ஏராளமான ஆங்கில நாவல்கள், திரைப்படங்கள் ஒருகாலகட்டத்தில் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தன. அவற்றையெல்லாம் பெரும்பாலும் படிக்க, பார்க்க கைலாசபதி தவறியதில்லை என்றே கூறுவேன்.

29. கடைசி நாட்கள்

அன்று காலை எட்டரை மணியளவில் கைலாசபதியின் மருத்துவமனைக்குச் சென்றேன். இரவு முழுவதும் சர்வமும் மூத்த மகள் சுமங்களாவும் அவரின் உதவிக்காக அங்கு தங்கியிருந்தனர்.

என்னைக் கண்டதும் சர்வம் வீட்டுக்குச் செல்ல புறப்பட்டார். கைலாசபதி அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்.

இரவு கைலாசபதி தன்னுடன் பேசியவை பற்றி சர்வமே என்னிடம் கூறினார். பணவிஷயம், நோய் பற்றியும் சர்வத்திடம் பேசியிருந்தார். எனக்கு ஏன் இந்த வேளை இத்தகைய நோய் வரவேண்டும் என்பதும் அவரது சிந்தனையாக இருந்தது எனவும் கூறினாராம்.

எங்கள் குடும்ப வாழ்வில் மகிழ்ச்சியும் துன்பம் தரும் நிகழ்ச்சிகளும் நடந்திருக்கலாம் என்ற கைலாசபதியின் கூற்றுக்கு நடந்தவைகள் நல்லவை தான், துன்பம் எதுவுமில்லை என சர்வம் கூறியிருந்தார். கைலாசபதியிடம் உரத்த குரல் கொடுத்து புறப்படுவது பற்றிச் சொல்லிவிட்டுச் சர்வம் புறப்படத் தயாரானார். மூத்த மகள் சுமங்களா அங்கு தந்தையாருடன் மாலைவரை நிற்பதாகச் சொன்னார். சர்வமும் எதிர்ப்புக் கூறாது வீட்டுக்குப் புறப்பட்டார். கைலாசபதிக்கு மாலை வரை தரவேண்டிய உணவு பற்றி இருவரிடமும் தெரிவித்தார்.

முதல் நாள் மகளுடன் கைலாசபதி அறிவுரைகள் பேசிக் கொண்டிருந்ததை அறிவேன். அதே போல அன்றும் பேசலாம் என சுமங்களா எண்ணியிருக்கலாம்.

நானும் சுமங்களாவும் அங்கு பகல்வேளைக்குத் தங்கியிருப்பதைப் பார்த்து கைலாசபதி எதுவும் பேசவில்லை. புன்னகையை வரவழைக்க முயன்றதாகத் தெரிந்தது. நோயின் தாக்கம் முகத்தில் தெரிந்தது.

சர்வம் சென்று இரண்டு மணி நேரம் கழித்திருக்கும். பத்தரைமணிவரையில் மூச்சிழுப்பது போன்ற ஒலி விட்டுவிட்டு ஒலித்தது. உடல் நிலைமை மோசமாவதை ஓரளவு உணர்ந்தேன். சர்வம் கூறிச் சென்றபடி சஸ்ரயினைக் கரைத்து சுமங்களாவிடம் தந்தேன். வாயில் ஊற்றி விட்டாள். 'அப்பா குடியுங்க, குடியுங்க' என குரல் எழுப்பினாள். நானும் 'கைலாஸ், கைலாஸ்' எனக் குரல் எழுப்பினேன். சஸ்ரயினை அவரால் விழுங்க முடியவில்லை.

வார்டு நாளை வரவழைத்தேன். அவர்களும் நிலைமையை ஊகித்தனர். டாக்டரை தேடி அழைத்துவர நான் புறப்பட்டேன்.

பல்கலைக் கழகத்தில் பணியாற்றிய நுஃமானும் அவ்வேளை அங்கு நின்றுருந்தார். அவரிடமும் கவனிக்கும் படி சொல்லிச் சென்றேன்.

டாக்டர் இராமச்சந்திரனைத் தேடி ஆங்காங்கே விசாரித்துக் கொண்டு ஓடினேன். ஒரு வார்ட்டில் நோயாளாரைப் பார்த்து நிற்பதைத் கண்டேன்.

கைலாசபதியின் நிலைமை மோசமாக இருக்கும் அறி குறிகளைச் சொன்னேன். அவர் சில நிமிஷங்களில் வருவதாகச் சொன்னார்.

மீண்டும் கைலாசபதியின் படுக்கைக்குப் பதட்டத்துடன் வந்தேன். நிலைமையில் மாற்றமில்லை.

சலையின், இரத்தம் ஏற்றுவது தொடர்ந்து இயங்கியது. அவற்றை முன் வந்த நர்ஸ் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அவளிடம் செய்தி சொன்னேன்.

டாக்டர் இராமசந்திரன் வந்ததும் கைலாசபதியின் உடல்நிலைமையைப் பரிசோதித்தார். தூக்கத்துடன் இழுப்புத் தவிர வேறு அவருக்கு நினைவு எதுவும் வரவில்லை.

டாக்டர் என்னைத் தனியே அழைத்தார். அவர் ஆங்கிலத்தில் கூறிய வார்த்தைகள் இன்றும் என் நினைவில் நிற்கிறது.

“How long we can allow him to live on other people's blood... We will allow him to pass off peacefully”

(மற்றவர் இரத்தத்தில் எத்தனை காலம் வாழச் செய்வது. நாம் அமைதியாகப் பிரிவதற்கு விடுவோம்)

அதிர்ச்சியான செய்தியே, எதுவும் மறுப்புக் கூற முடியவில்லை.

“வீட்டாரிடம் தெரிவித்து விட்டா?”

“Don't excite them.”

(அவர்களைப் பதட்டமடையச் செய்ய வேண்டாம்)

டாக்டர் மீண்டும் கைலாசபதியின் கட்டிலருகே வந்தார்.

நர்ஸிடம் இரத்தம், சலையின் யாவையும் எடுத்துவிட்டு உடம்பை நீரில் ஒத்தி துடைத்துவிடும்படி சொன்னார்.

டாக்டர் போய்விட்டார். அவர் கூறிய பணிகள் நடைபெற்றன. கைலாசபதி சிறிதும் நினைவு பெறவில்லை.

நான் கீழே சென்று மாமனார் இடைக்காடருக்குப் போன் செய்தேன்.

“சர்வத்தை மாலைவரை பொறுக்காது கொஞ்சம் முன்னதாகவே வரச்சொல்லுங்கள்”

பதட்டம் எதுவும் ஏற்படுத்தாத விதமாகவே சொன்னேன்.

மீண்டும் அறைக்கு வந்துவிட்டேன். சர்வம் தங்கியிருந்த மாமனார் வீடு மருத்துவமனையிலிருந்து ஐந்து கிலோமீட்டர் தூரத்திலேயே இருந்தது.

நான் எதிர்ப்பார்க்காது முக்கால் மணி நேரத்தில் சர்வம், இடைக்காடர், அவர் மனைவி எல்லோரும் வந்து சேர்ந்தனர். அவர்கள் நேரடியாக நிலைமையை ஊகித்தனர்.

இடைக்காடரைத் தனியே அழைத்து டாக்டர் கூறியதையும் சலையின், இரத்தம் ஏற்றல் நிறுத்தப்பட்டதையும் கூறினேன்.

தினகரன் ஆசிரியர் சிவகுருநாதன், சிலநெருங்கிய நண்பர்கள், என் மனைவியார் மீனாவிற்கும் போனில் செய்தி சொன்னேன். (என் மனைவியார் முதல் நாள் கோவிலில் பூஜை செய்து ‘தெய்வம் காப்பாற்றும்’ என்ற நம்பிக்கையுடன் கைலாசபதி தூங்கியிருக்கும் போது நெற்றியில் விபூதி பூசியிருந்தார்)

மாலையில் செய்தி அறிந்தவர் மருத்துவமனை அறைக்கு வந்து சேரத் தொடங்கிவிட்டனர். முப்பது நாற்பது பேருக்கு மேலாக வந்து விட்டனர்.

மாலை ஐந்தரை மணி வரையில் உயிர் பிரிந்தது. ஒரே அழுகையும் விம்மலும்; நான் மட்டுமல்ல எதிர்பாராத பல நண்பர்களின் கண்களும் கலங்கியிருப்பதைக் காண முடிந்தது.

அரை மணிநேரம் கழிந்தபின் ஆக வேண்டிய மற்றைய அலுவல்களைக் கவனிக்கத் தொடங்கினேன்.

மருத்துவமனையில் மரண உறுதிப் பத்திரம் பெற வேண்டும். அதை எடுத்துச் சென்று ஏ.எவ். ரேமண்ட் என்ற மரண அடக்கத்தைக் கவனிக்கும் நிறுவனத்தினரிடம் தந்து சவப் பெட்டி தேர்ந்து (Embalm) மருந்தூட்டி உடலை சில நாட்கள் பாதுகாக்கும் ஏற்பாடுகளைச் செய்தல் வேண்டும்.

வந்து சேர்ந்தவர் ஒவ்வொருவராகப் பிரியத் தொடங்கினர். இடையில் யாழ் பல்கலைக் கழகத்தில் இருந்து மரணத்தை அறிந்த உப வேந்தர் வித்தியானந்தன் அவர்கள் பல்கலைக் கழகத்தில் மரியாதைக்காக எரியூட்டு முன் முன்னாள் உபவேந்தரான கைலாசபதியின் உடல் வைக்கப்படல் வேண்டும் எனவும் நண்பர் மூலம் செய்தி அனுப்பியிருந்தார். பம்பலப்பிட்டியில் இடைக்காடர் வீட்டுக்குச் சென்று அவை பற்றித் தீர்மானிக்கலாம் என இடைக்காடரும் நானும் செய்தி கூறியவரிடம் சொல்லியிருந்தோம்.

இரு நண்பர்களுடன் ரேமண்ட் மரண அடக்கம் கவனிக்கும் நிறுவனத்திற்குச் சென்று பெட்டி தேர்ந்து, மரண உறுதிப் பத்திரம் தந்து அவர்கள் உடன் கவனிக்க வேண்டிய அலுவல்களைச் சொல்லிவிட்டு இடைக்காடர் வீட்டுக்கு வர ஒன்பது மணிக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. இதற்கிடையில் மரணச் சடங்குகள் யாவும் கொழும்பிலேயே நடைபெற வேண்டும் என மனைவியார் சர்வம் முடிவு

செய்து, யாழ்ப்பாண நண்பரிடமும் அறிவித்து விட்டதாகச் சொல்லினார்; சர்வத்தின் அவரசத் தீர்மானமாக அவ்வேளை எனக்குத் தோன்றியது.

அதற்கு நான் அறியாத அடிப்படையான வேறு காரணங்களும் இருக்கலாம் என எண்ணிக் கொண்டேன்.

மூன்றாவது நாள் மாலையில் கொழும்பு கணத்தை மயானத்தில் தனிப் பகுதியில் எரியூட்டும் இறுதிச் சடங்குகள் நடத்துவதாகத் தீர்மானித்து பத்திரிகைகளுக்கும் செய்திகள் தரப்பட்டன.

மறுநாள் காலையிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கைலாசபதியின் தம்பியார், உறவினர்கள், யாழ் பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் நண்பர்கள் வரத் தொடங்கிவிட்டனர்.

அனுதாபச் செய்திகள், கட்டுரைகளுடன் பத்திரிகை செய்திகள் அன்று தொடக்கம் வரத் தொடங்கின.

இரங்கல் செய்தியுடனான துண்டுப் பிரசுரங்கள் பல; கவிஞர்களின் கவிதைகளும் இறுதிச் சடங்கின் போது அங்கு விநியோகிக்கப்பட்டன.

‘பல பதருகள் இருக்க நெல்லைக் கொண்டு போனானே’ என ஜெயபாலன் எழுதிய கவிதையை என் மனைவியார் நினைவூட்டினார்.

சிங்கள நண்பர்கள் பலரும் வந்து சென்றனர். கணத்தை மயானத்தில் இறுதிச் சடங்கின் போது ஏராளமான சிங்களப் பெரியோரும் வந்திருந்தனர். வானம் இருண்டிருந்தது.

மழைத்துமிகள் இடையிடை அரும்பின. சிங்கள நண்பர் ஒருவர் சிறு சொற்பொழிவுடன் அனுதாபம் தெரிவித்தார்.

‘கொள்ளி வைப்பதற்கு ஆண் பிள்ளைகள் தான் வேண்டுமென்றில்லை. என் பிள்ளைகள் கமி, பவித்திராவும் வைக்கலாம்’ என கைலாசபதி முன்னரே சொல்லியிருந்தாராம்.

கைலாசபதியின் தம்பியாருடன் சுமங்களா, பவித்திரா இருவருமே கொள்ளி வைத்தனர்.

மூன்றாவது நாள் பம்பலபிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் அனுதாபக் கூட்டம் ஒன்றிற்கு ஏற்பாடு செய்தோம். மண்டபம் நிரம்பிய கூட்டம்.

‘குமரன்’ என்ற மாத இதழை நான் வெளியிட்டு வந்தேன். அதன் அட்டையில் ஒரு போதும் எவரது படமும் வெளியிடப்படுவதில்லை.

மாவோவின் மரணத்தின் போது மட்டும் அவரது படத்தை வெளியிட்டிருந்தேன்.

இரண்டாவது தடவையாக ‘கைலாஸ் என்ற மலை சாய்ந்தது’ என்ற தலைப்புடன் கைலாசபதியின் படத்தை வெளியிட்டேன். உள்ளே ‘நெஞ்சிலே நெருப்பு கண்களில் நீர்’ என அவ்வேளை இருந்த உணர்வை தலையங்கமாக எழுதினேன். (இங்கே பின் இணைப்பாக மீள் பிரசுரம் செய்துள்ளேன்)

மரணத்தின் 31வது நாள் நினைவாக யாழ்ப்பாணத்தில் அனுதாபக் கூட்டம் ஏற்பாடு செய்தோம்.

அந்நாள் நினைவாக 'நினைவு மலர்' வெளியிடுவதை விட்டு, கைலாசபதியின் கட்டுரைகளில் தேர்ந்து, நூல் வடிவமாக வெளிவராதவற்றைத் தொகுத்து வெளியிடுவதாகத் தீர்மானித்தேன். கட்டுரைகளை ஆங்காங்கே சேர்க்கத் தொடங்கினேன்.

கடைசி வேளையே போதிய கட்டுரைகள் கிடைத்தன. இரவிரவாக குமரன் அச்சகத்தில் அச்சிட்டது நினைவில் வருகிறது. உரிய நாளில் முடித்து நினைவுநாளுக்கு யாழ் நகருக்கு எடுத்துச் செல்வதற்காக இரண்டு இரவுகள் நான் தூங்கவில்லை.

யாழ் நகரில் 'இலக்கியச் சிந்தனைகள்' - கைலாசபதி - என்ற நூலை வெளியிட்டேன்.

அது கைலாசபதியை நன்கு அறிமுகப்படுத்தக் கூடிய ஒரு தொகுப்பு என்பது என் எண்ணம்.

அங்கு நினைவுநாள் விற்பனை, பின்னர் கொழும்பில் விற்பனைபோக மீதிப் பிரதிகளையும் சர்வத்திடமே தந்துவிட்டேன். இப்பணிகள் கைலாசபதிக்கு என் காணிக்கையாக மன அமைதி பெற உதவியது. 'இலக்கியச் சிந்தனைகள்' என்ற நூல் தற்போது மூன்றாவது பதிப்பாக வெளிவந்துள்ளது.

பின்னிணைப்பு

கண்களில் நீர் : நெஞ்சில் தீ

கைலாஸ் என்ற மலை சாய்ந்து விட்டது.

சிலரது மரணம் மலை போன்றது; பலரது இறகு போன்றது என்றார் மாஓ.

அவரவர் சமுதாயத்திற்கு, அதன் ஏற்றத்திற்கு, சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய சேவையை வைத்தே மாஓ மரணத்தை அளவிட்டார்.

கைலாசபதி சமுதாய வளர்ச்சியின் முன்னோடியாக வாழ்ந்தார்; அதன் உந்து சக்தியாக விளங்கினார்.

கைலாசபதி இலங்கையில் இந்நூற்றாண்டின் கலை, இலக்கிய மறு மலர்ச்சியின் தந்தை; ஈடுசெய்ய முடியாத மேதை.

கைலாசபதி ஒரு நிறுவனமாகவே இயங்கினார்.

கைலாசபதி ஒரு கல்விமானாக யாழ். பல்கலைக்கழகத்தைக் கட்டி எழுப்பினார். யாழ். வளாகத்தின் முதற் தலைவராகவும் கலைப்பீடாதிபதியாகவும் இறுதிவரை உறுதியாக உற்சாகத்துடன் உழைத்ததை எவரும் மறக்க முடியாது. சென்ற 18 ஆண்டுகள் வரை அவருடன் கல்வி கற்று வெளியேறிய பல்லாயிரக்கணக்கான மாணவர் மூலம் புதியதோர் பரம்பரையையே நாட்டில் உருவாக்கினார்.

தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சித் துறையில் அவர் ஒரு தனித்துவ ஆய்வாளனாக விளங்கினார். ஆராய்ச்சி மாணவர்க்கு நவீன ஆய்வு முறைகளை வகுத்துக் காட்டினார். பண்டைத் தமிழ் இலக்கியத்தை அவர் முற்றாக ஒதுக்கிவிடவில்லை. அதை பழைய பண்டிதர் போலல்லாது மார்க்சிய அறவியல் நோக்கில் அணுகினார். தமிழில் முதன் முதலில் இம்முறையைக் கையாண்டவர் இவரே. அத்தோடு நவீன கலை, இலக்கியங்களையும் விஞ்ஞான முறையில் விமர்சிக்கும் முறையைக் காட்டியவரும் அவரே. இவ்விரண்டு முறைகளும் தமிழ்நாட்டிலும் பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. அங்கு கல்லூரிகளிலும் பல்கலைக் கழகங்களிலும் புதுமையைக் கண்ட பல்லாயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் ஆர்வத்தோடு அவரைக் கற்கவும் அவர் வழியைக் கடைப்பிடிக்கவும் தொடங்கினர்.

பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும், தமிழ் நாவல் இலக்கியம் அடியும் முடியும், ஒப்பியல் இலக்கியம் ஆகிய நான்கு நூல்களும் சென்ற 15 ஆண்டுகளில் தமிழகத்தில் பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. இவற்றுடன் இரு மகாகவிகள், இலக்கியமும் திறனாய்வும், மக்கள் சீனம், தமிழ் வீரயுகப் பாடல் (ஆங்கிலம்) ஆகிய நூல்கள், ஆங்காங்கே எழுதப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரையில் அவரின் சிந்தனையின் புதுமையைக் காணலாம்.

கைலாசபதி தினகரன் பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்த காலம் ஈழத்து எழுத்துலகின் தனித்துவகாலமாகும்.

இவற்றிற்கும் மேலாக, ஈழத்து முற்போக்கு இயக்கத்தின் முன்னோடியாகவும் முதல்வராகவும் நின்றவர் கைலாசபதியே. கலைஞர்களையும் படைப்பு இலக்கிய கர்த்தாக்களையும் அவர் மதித்தார். ஆதரித்தார். கண்டன விமர்சனமூலம் அவர்கள் ஒதுங்கிவிடாதபடி ஆர்வமுடன் முன்னேறும் வழியாக விமர்சித்தார்.

விமர்சனத்தை ஒரு தனிக் கலையாகக் கையாண்டார். அண்மையில் அவர் முன்னுரை எழுதாத நூல்கள் அரிதே. புதிய எழுத்தாளரின் நூல் வெளியீட்டு விழாக்களிலெல்லாம் பங்கு பற்றி, ஆர்வ மூட்டி விமர்சித்தார்.

அண்மையில் பாரதி பற்றிய ஆழ்ந்த, புதிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருந்தார்: முழுவதும் எழுத்தாக வடிக்கப்படவில்லை.

அவரது தமிழ் நடை ஒரு தனி நடை; சிக்கலான விஷயங்களையும் தெளிவாகக் கூறும் ஆற்றல் நடை; அவரது சிந்தனையிலிருந்து வழிந்தோடுவது போல அகண்டு விரிந்து குறுகும் நடை; நூற்றுக்கணக்கான புதிய தமிழ்ச் சொற்களை அவர் தமிழுக்குத் தந்துள்ளார்.

புதிய சிந்தனையும் அணுகுமுறையும் அவரது பேச்சுகளில் என்றும் காணலாம். தீவிர உணர்ச்சிப் போக்கை அவரது எழுத்திலோ பேச்சிலோ பார்க்க முடியாது. ஓர் அறிஞனின், சிந்தனையாளனின் சிறப்புகளையே காண முடியும்.

அவர் பரந்த உலகையே பார்த்தார். என்றென்றும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பக்கமாகவே நின்றார். எழுதினார்.

யாழ். வளாகத் தலைவர், பேராசிரியர் பதவிகளை அவர் உயர்வாகக் கருதியதில்லை. நண்பர்களை, எழுத்தாளர்களை மட்டுமல்ல மாணவர்களையும் சம நிலையில் வைத்தே என்றும் பழகினார். அதனாலேயே அவர் பல்லாயிரக்கணக்கான மனிதர்களின் நன்மதிப்பையும் பெற்றிருந்தார்.

கலை, இலக்கிய வளர்ச்சிக்குக் கைலாசபதி ஆற்றிய பங்களிப்பு மலை போன்றது. அதைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு நிட்சயம் உறுதிப்படுத்தும்.

கைலாசபதி ஒரு சிறந்த கல்விமான்; நவீன ஆராய்ச்சியாளன்; சிறந்த பத்திரிகையாளன்; நல்ல விமர்சகன்; உயர்ந்த எழுத்தாளன்; புதுமைப் பேச்சாளன். சென்ற 25 ஆண்டுகளாகக் கைலாசபதி தமிழுக்கு, மக்களுக்கு ஆற்றிய பணிகள் அளப்பில. தன் குறுகிய வாழ்நாளில் பாதிக்காலத்தைத் தன் சொந்த வாழ்விற்கோ, குடும்பத்திற்கோ அல்லாது சமூகத்திற்காகப் பணியாற்றினான். இரவு என்பதை கலை இலக்கியத்திற்கு உழைக்கும் காலமாகக் கழித்தான். முதுகுவலி, குன்றிய கண்பார்வை, உளைவெடுத்த கரம் ஆகியவற்றையெல்லாம் பொருட்படுத்தாது தூக்கம் விழித்து எழுதினான். நண்பர்கள் மனம் சுளியாதிருக்க கூட்டங்களுக்காக உடல் நலத்தைப் பாராது பிரயாணம் செய்தான்.

கொடிய இயற்கை, பாதி வயதில், திடீர் நோய் தந்து, விபத்து நடந்தது போல, பாதி மாதத்தில் கொண்டு விட்டான். மனித உணர்வுகளை அறியாத இயற்கை கைலாசபதியைக் கண்டறிந்த பல லட்சம் மக்களது - எழுத்தாளர், நண்பர்கள், மாணவர், குடும்பத்தவரது கண்களில் நீரையும் நெஞ்சில் தீயையும் மூட்டி விட்டுப் போய் விட்டான். காலந்தான் இத்தீயை அணைக்க வேண்டும்.

15.12.1982

செ. கணேசலிங்கன்

குமரன் இதழ்

Faint, illegible text covering the majority of the page, likely bleed-through from the reverse side of the document.

கைலாசபதி நினைவுகள்

இலக்கிய விமர்சனம் என்பது சமூகத்திற்கு விளக்கம் கூறுவதல்ல. சமூகத்தை மாற்றி அமைப்பதற்கான விளக்கத்தையும் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

காலத்துக்கு கட்டுப்பட்டும் காலத்தைக் கடந்தும் இயங்கும் இரு பண்புகள் கலை இலக்கியத்திற்கு இருப்பதனாலேயே அவை பற்றிக் காலந்தோறும் வாதப் பிரதிவாதங்கள் நிகழ்கின்றன.

-பேராசிரியர் க.கைலாசபதி

பழந்தமிழ் இலக்கியத்தினதும் மேலைத்தேய இலக்கியத்தினதும் நவீன வளர்ச்சிகளையும் அவற்றின் போக்குகளையும் மிக நெருக்கமாகக் கைலாசபதி அணுகியுள்ளார்.

-சி.க. செந்திவேல்

535003

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org